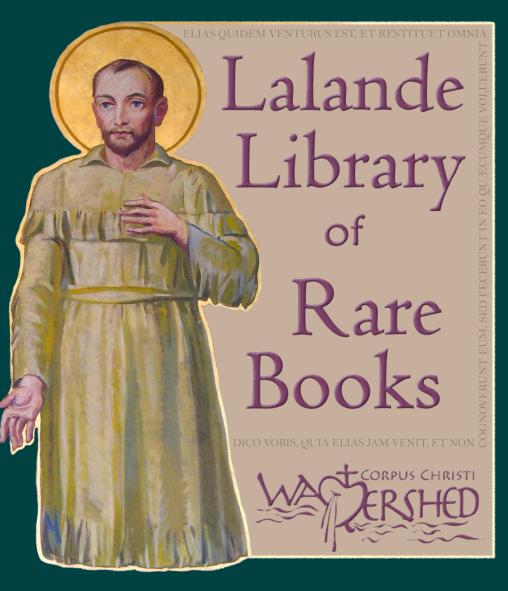
Saint Jean de Lalande, pray for us!

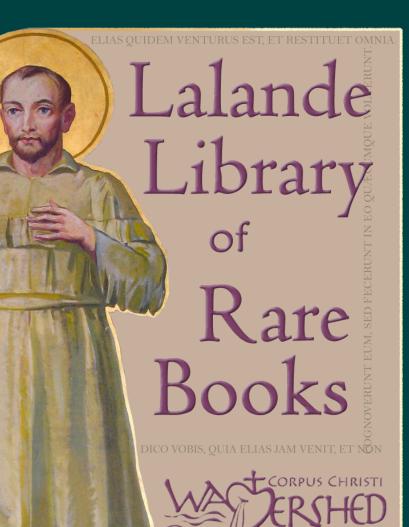
http://lalandelibrary.org

If you appreciate this book, please consider making a tax-deductible donation to Corpus Christi Watershed, a 501(c)3 Catholic Artist Institute.

For more information, please visit:

http://ccwatershed.org

Mechlin/Dessain : : 1951 : : Graduale Sacrosanctae Romanae Ecclesiae

GRADUALE ROMANUM

ccwatershed.org

Return via:

GRADUALE ROMANUM

ccwatershed.org

Return via:

GRADUALE

SACROSANCTÆ

ROMANÆ ECCLESIÆ DE TEMPORE ET DE SANCTIS

SS. D. N. PII X. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU

RESTITUTUM ET EDITUM

JUXTA EDITIONEM VATICANAM

CUI ADDITA SUNT FESTA NOVISSIMA

MECHLINIÆ

H. DESSAIN

SUMMI PONTIFICIS, SS. CONGREGATIONUM RITUUM ET DE PROPAGANDA FIDE, NECNON ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS

Imprimé en Belgique - Printed in Belgium

the state of the second se

ccwatershed.org

GRADUALE

SACROSANCTÆ

ROMANÆ ECCLESIÆ DE TEMPORE ET DE SANCTIS

SS. D. N. PII X. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU

RESTITUTUM ET EDITUM

JUXTA EDITIONEM VATICANAM

CUI ADDITA SUNT FESTA NOVISSIMA

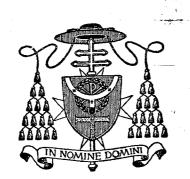
MECHLINIÆ

H. DESSAIN

SUMMI PONTIFICIS, SS. CONGREGATIONUM RITUUM ET DE PROPAGANDA FIDE, NECNON ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS

Imprimé en Belgique - Printed in Belgium

Return Via:

JOSEPHUS ERNESTUS

TITULI S. MARIÆ DE ARACŒLI SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ PRESBYTER CARDINALIS VAN ROEY,

> DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS, PRIMAS BELGII.

Omnibus has visuris salutem in Domino.

Cum per S. R. C. Decretum Graduali Vaticanis typis jussu SS. Domini Nostri Pii Papæ Decimi edito præmissum cautum sit ne quævis alia ejusdem libri editio legitima haberi possit, quin prædicto Graduali conformis reperta fuerit : dilectus filius noster H. DESSAIN, in hac nostra civitate Mechliniensi Typographus, qui, obtenta a Sede Apostolica facultate, idem Graduale propriis prælis edendum summa diligentia curavit, nunc a Nobis enixe postulat, ut de perfecta operis sui cum exemplari typico conformitate authenticum testimonium proferamus. Quia vero per declarationem probi peritique viri, a Nobis ad id muneris deputati, certiores facti sumus editionem de qua agitur cum Vaticana adamussim convenire, libenter de ista conformitate constare per præsentes testamur, et ipsam editionem evulgari permittimus.

Datum Mechliniæ, sub nostris signo sigilloque ac Secretarii nostri chirographo, die 26 Decembris 1951.

L. + S. + J. E. CARD. VAN ROEY Arch. Mechlinien. M 2148 .L4 1951

DECRETUM

Hanc Vaticanam Gradualis Sacrosanctae Ecclesiae Romanae Editionem, Sacra Rituum Congregatio, attentis atque confirmatis Decretis suis, datis diebus XI et XIV Augusti anni 1905, uti authenticam ac typicam declarat et decernit ; quippe quae pro Missis de Tempore et de Sanctis, necnon et pro Missarum Ordinario, Cantum Gregorianum exhibet, prout is fuit a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa X feliciter restitutus, ipsiusque jussu et auctoritate diligenter ac rite revisus et recognitus. Ea quidem fuit totius operis norma, quam varia plane instituerant et injunxerant documenta Pontificia, et perspicue rursus ac plenius exponit et inculcat Commentarium De ratione editionis Vaticanae Cantus Romani, quod Graduali praemittitur.

^{*} Haec autem Éditio, ut in usum apud omnes ecclesias hic et nunc deveniat ita sancitum est, ut caeterae quaelibet Cantus Romani Editiones, ad tempus tantummodo juxta Decreta praedicta toleratae, nullo jam in futurum jure gaudeant, quo typicae substitui possint.

Quo vero forma cantus aptius posset restitui, restitutae sunt etiam nonnullae hic illic quoad verba lectiones, quamvis ab hodierno textu Missalis alienae. Quarum restitutio, quum ab ipso Summo Pontifice, in audientia die XIV Martii anni 1906 Emo Cardinali Pro-Praefecto hujus Sacrae Congregationis indulta, expresse fuerit approbata atque praescripta, in futuris Gradualis Editionibus omnino erit observanda.

Juxta tenorem quoque utriusque Decreti suprascripti, ad eos tantum editores seu typographos, quibus id a Sede Apostolica conceditur, pertinet privilegium evulgandi eumdem Cantum, qui, quum sit vetus Ecclesiae Romanae patrimonium, ejusdem prorsus exstat proprietas. Cautum est insuper, ne quid quovis praetextu editores praesumant addere, demere aut mutare, quod ipsius Cantus integritati atque uniformitati discrimen inferat. Qualiscumque igitur Editio Cantus Gregoriani ad usum liturgicum destinata, ut sit legitima, et ab Ordinario queat permitti, debet esse typicæ huic omnino conformis, quoad ea praesertim, quibus sive in praefatis Decretis, sive in alio diei XIV Februarii anni 1906 specialiter provisum est.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die vii Augusti 1907.

SERAPHINUS CARDINALIS CRETONI SACRORUM RITUUM CONGREGATIONIS Praefectus.

L. + S.

orc

26367

+ DIOMEDES PANICI, Archiepiscopus Laodicen, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius,

Kettin via:

DE NOTULARUM CANTUS FIGURIS ET USU.

DE RATIONE

EDITIONIS VATICANAE CANTUS ROMANI

Sancta Mater Ecclesia, cui divinitus commissum est animos fidelium ad sanctitatem omnem instituere, sacrae Liturgiae adiumentis in eiusmodi praeclarissimum finem semper ac feliciter est usa. In quo (ne varietas dissociaret animos, utque e contra unitas vigeret incolumis, quae mystico Christi corpori vigorem simul et decorem confert) traditiones maiorum assiduis curis servare studuit; easque, si quando saeculorum lapsu obliteratae fuissent, perquirere diligenter fortiterque instaurare perpetuo conata est.

Iam inter ea, quae Liturgiam sacram maxime spectant ac veluti pervadunt splendoremque illi addunt atque efficacitatem, cantus sacer in primis adnumerandus est. Communi quippe experimento novimus, illum et divino cultui amplitudinem quamdam tribuere, animosque miris modis ad coelestia pertrahere. Quamobrem Ecclesia eiusdem cantus usum nullo tempore commendare destitit, assiduaque diligentia prosequuta est, ne a primaeva dignitate deficeret.

Quem ut quidem finem assequatur, necesse est cantum in Liturgia adhibendum iis instrui dotibus quibus unice sacer est et animorum utilitati accommodatus. Oportet nimirum religiosa gravitate in primis pollere; tum vero aptum esse christiani animi sensa suaviter ac pro veritate referre; catholicum praeterea esse, ut scilicet quarumcumque gentium, regionum, aetatum necessitati respondeat; demum simplicitatem cum artis perfectione conjungere.

Has porro dotes nullibi reperiri melius probatum est quam in Cantu gregoriano, qui Ecclesiae Romanae proprius cantus est, quem unice a patribus hereditale accepit, cautissime in suis codicibus decursu aetatum custodivit, fidelibus uti suum commendat, cuiusque usum in quibusdam li/urgiae partibus absolute praescribit (Motu proprio XXII Nov. 1903, n. 3).

Utique, saeculorum lapsu, puritas gregoriani cantus detrimenti haud parum cepit. Idque exinde praesertim accidit, quod quae eiusdem cantus propriae sunt normae, patrum traditione acceptae, vel negligenter praeteritae vel oblivioni penitus mandatae sunt. Ex eo autem *spiritus*, quem vocamus, *liturgicus* itemque *precandi spiritus* retro ferri nimium visi sunt; simul vero concentuum sacrorum species ac veluti sapor, si non extincta penitus, at certe sunt depravata.

Ast, quod faustum felixque sit, Pius X Pontifex Maximus, Decessorum suorum studia in hac re aemulatus, damna haec gregoriano cantui cavere ulterius decrevit ac porro instituit. Quamobrem, Motu proprio die XXII Novembris anni MCMIII dato, *principia* (quod reformationis initium esse debebat) quibus cantus ecclesiasticus innititur, ac regitur presse nitideque indicavit; praecipuas simul Ecclesiae praescriptiones collegit, contra abusus diversos qui decursu temporum in ipsum cantum irrepserunt. Accessit porro Decretum Congregationis sacrorum Rituum, die VIII Ianuarii MCMIV editum, quo cantus gregoriani instaurationi distinctius consulebatur.

Supererat tamen ut Ecclesia Romana, ceteraeque, quae illius ritum sequuntur, Ecclesiae codicibus instruerentur genuinas gregoriani cantus melodias exhibentibus. Cui necessitati prospexit provide ipse Summus Pontifex Pius X. Motu namque proprio die xxv Aprilis MCMIV promulgato edixit : Gregorianas cantilenas in suam integritatem ac germanitatem restituendas, secundum antiquiorum codicum fidem ; ita quidem ut legitimae traditionis decurrentium saeculorum haberetur ratio neque hodiernae liturgiæ recepti usus praeterirentur.

Hisce veluti legibus ac normis usi, qui, Pontificis eiusdem nutu, hanc spartam adornandam susceperunt, recognoscendis codicibus appulerunt manum. Quod igitur initio occurrebat, antiquorum chirographa perquirenda sedulo ac volutanda susceperunt. Sapienti id plane consilio; huiusmodi enim codices, non solum vetustate ipsi sua se commendant, qua ab cantus gregoriani exordiis exigue dissociantur, sed praecipue quod iis aetatibus conscripti sunt, quum cantus ipse maxime floreret. Etenim, etsi cantilenae alicuius remotior origo ac diuturnus usus apud maiores ipsam efficerent dignam, quae in editionem novam curandam reciperetur; quod tamen ius confert ut recipiatur, sapor est religiosae artis ac vis liturgicae precationis rite exprimendi.

In chirographis igitur versandis hoc primum prae oculis est habitum : non videlicet ut quidquid foret antiquius, id statim sola antiquitatis ratione admitteretur. Sed quoniam ecclesiastici cantus instauratio, non unice palaeographicis rationibus inniti debebat, verum etiam ex historia, ex arte musica et gregoriana, atque adeo experientia sacraeque liturgiae legibus erat iuvanda; haec omnia attendenda simul fuerunt; ne opus, antiquitatis scientia forte confectum, congruentia partium destitueretur, ac traditioni catholicae iniustum haberetur, pluribus nempe saeculis iure defraudatis nonnihil boni aut etiam melioris in Ecclesiae patrimonium conferendi. Gregorianam namque quam dicimus traditionem intra aliquod annorum spatium coarctare nequaquam licet, sed omnia complectitur saecula, quae, maiori minorive studio ac profectu, artem gregoriani cantus omnia excoluerunt. Ecclesia, inquit Summus Pontifex in memorato Motu proprio, artium progressum indesinenter coluit eumque fovit, ad religionis usum omnia admittens quae bona et pulchra saeculorum decursu homo invenit, salvis liturgicis legibus.

His ergo sapientibus normis, a SS. D. N. Pio PP. X traditis, praesens editionis opus perfectum est.

Equidem doctis quibusque viris libertatem relinquit Ecclesia determinandi cuiuslibet gregorianae melodiae aetatem ac sortem, deque earum artificio diiudicandi. Unum hoc sibi reservat, Episcopis nempe et fidelibus sacri cantus textum exhibere ac praescribere, qui, ad traditionis documenta diligenter restitutus, conferat ad congruum divini cultus splendorem, nec non ad animorum ædificationem.

Iam satis ostensum est supra, quomodo fuerit firmissime fundatum opus provide arreptum reddendi veteres Ecclesiae concentus legitimae suae integritati. Sed ut consulatur eorum commodis qui libris choralibus usuri sunt iuxta praemissa editis, operae pretium est nonnulla hic addere de propriis cantus gregoriani notulis et figuris, simul ac de modo easdem recte interpretandi.

DE NOTULARUM CANTUS FIGURIS ET USU.

Ad rite cantandi rationem multum praestat ille notulas cantus figurandi ac praecipue coniungendi modus, qui a maioribus institutus et per totum medium aevum constanter et ubique servatus, hodiernis adhuc editoribus veluti norma commendatur.

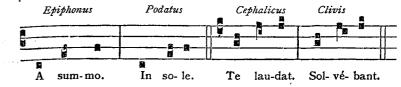
Sequenti autem schemate oculis subiiciuntur notularum seu, ut aiunt, neumarum praecipuae figurae, simul cum earum nominibus :

vn

3.º Seminota, qua cephalicus i et epiphonus desinunt, haud reperitur nisi in fine unius syllabae, quando simul, altera continuo succedente, occurrunt aut gemellae more diphtongi iunctim efferendæ vocales, v. g. Autem, Elus, allelula; aut plures contiguae consonantes, v. g. OMNis saNCTUS. Nam, ipsa cogente syllabarum natura, vox de una ad alteram limpide transiens tunc « liquescit »; ita ut in ore compressa « non finiri videatur », et quasi dimidium suae, non morae, sed potestatis amittat. (Cf. Guid., Microl., c. xv).

Quando vero natura syllabarum exigit ut sonus non liquescat, sed « plenius proferatur», epiphonus locum cedit podato, et cephalicus clivi.

Aliquando duae notae, quae alteram superiorem seu virgam subsequuntur ad modum climaci, liquescunt vel saltem ultima earum; tunc ambae in minori charactere pinguntur 4 aut in cephalicum virgae suppositum

mutantur. Hujusmodi neuma climaco affinis vocatur ancus.

4.º Quando plures simplices notae, ut in strophico, aut in presso et huic consimilibus, sunt appositae, scilicet in eodem gradu ita dispositæ, ut modico tantum inter se spatio distent, super his « vario tenore » immorandum est, habita quidem maioris vel minoris earumdem numeri ratione. In eo tamen inter se discrepant *strophicus* et *pressus*, quod hic fortiori vel etiam, saltem ad libitum, « tremula voce » producendus; ille vero leniori, nisi validiorem ictum acutus requirat syllabae occurrentis accentus.

5.º Alia exsistit nota tremulae vocis, id est quilisma; quae etiam supervenit in cantu tamquam « flos melodicus », et dicitur nota volubilis et gradata. Qui has exprimere voces tremulas ac volubiles non didicit, vel in his exercitatus non solus cantat, simpliciter ictu quasi mordaciori feriat notam quae quilisma praecedit, ut subtilior fiat sonus ipsius quilismatis, potius quam velocior.

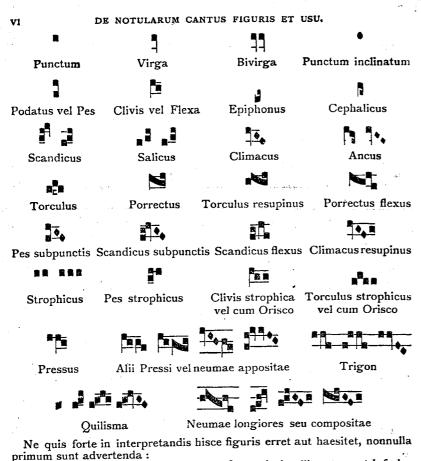
6.º Cauda qua pars summa climaci, clivis et porrecti insignitur, est de « proprietate » ipsius eorum figurae quam maiores usu tradiderunt. Huiusmodi notula vehementiori saepius gaudet impulsu; non tamen quia caudata, sed quia ulli cum non sit ligata praecedenti, directo vocis ictu percutitur. Lineola quandoque de una notula ad alteram ducta, ad utramque ligandam simpliciter ponitur.

7.º Neque per se ad temporis rationem pertinent puncta inclinata, quae

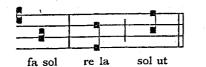
in aliquibus neumis superiorem subsequuntur notam, $\[b] \phi_{\phi}$. Huic illa subdita fore ex suapte forma et ipso ordine obliquo demonstrantur; ac proinde

connexis inter se vocibus sunt exprimenda. Singulae autem neumae, qualicumque modo suae partes coalescant in scribendo, unum etiam in cantando corpus efficiunt; ita prorsus ut notulae quae primam excipiunt ex ipsa nasci videantur, cunctis quidem communi impetu deductis et effusis.

Èadem vero causa, cur notulae cuiusque neumae in scripto et in cantu coniunguntur in unum, exigit ut ipsae neumae et visu et auditu distinguantur ab invicem : quod utique fit diverso modo pro diversis adjunctis.

I.º Binae notulae ex quibus constat *podatus* sic intelligantur, ut inferior semper proferatur ante illam quae ipsi directo superstat.

2.º Linea crassa *porrecti* in obliquum ducta pro duabus tantum ponitur notulis, ita quidem graphice copulatis, ut pro una habeatur pars summa huius lineae, et ima pro altera.

Keturn via.

DE NOTULARUM CANTUS FIGURIS ET USU.

I.• Quando plures neumae pluribus respondent syllabis, his articulate discretis, discernuntur et illae. Tunc neuma quaeque a syllaba cui addicitur indolem et potestatem ita mutuatur, ut maiore impulsu efferatur neuma, si ipsa syllaba proprio sit fortior accentu: minore vero, si obscuriorem sonum natura syllabae requirat.

2.º Quando ad eamdem syllabam plurimae aptantur neumae, harum series in varias ita dividitur partes, ut aliae inter se vel omnino vel fere cohaerentes contigue decurrant (*Vide infra* A); aliae vero aut latiori spatio (B), aut lineola divisionis (C) separatae, per aliquam moram ultimae vocis in suo cursu tantisper suspendantur, cum facultate, si opus sit, spiritum raptim reficiendi. V. g.

Notandum est locum dari ampliori quidem morae, nulli vero respirationi, ubi occurrit notula caudata (D), quam excipit aliqua neuma sibi subiecta.

Iuxta regulam « auream » in fine cuiuslibet neumae, quam immediate sequitur nova syllaba iam inchoatae dictionis, quamtumvis interveniat spatium, nulla potest fieri pausa; nec prorsus mora ultimae vocis nec a fortiori silentium, quod incongrue scinderet dictionem.

In omni cantu observandae sunt divisiones varii momenti, quas intellectus tam verborum quam modulorum exigit aut permittit. Ad hoc cantoribus auxilio sunt diversa quasi interpunctionis signa, in libris choralibus iam usitata pro diversa divisionum seu pausarum qualitate aut mensura; scilicet :

Lº divisio maior. 2º. minor. 3º. minima. 4º. finalis.

1.º Divisio seu pausa maior, vel distinctionis, fit in ultimis vocibus cursum moderate tardando, et spiritum plene reficiendo.

2.º Pausa minor, id est subdistinctionis, dat locum paulisper immorandi, ac simul breviter respirandi copiam.

3.º Pausa minima in morula vocis constat, sinitque, si opus sit, aerem haustu brevissimo renovare. Si frequentius cantor desideret pulmonibus indulgere, tunc spiritum quasi subripiendo colligat, ubi rimulae habentur in oratione vel in cantu, ne scindantur unquam verba aut neumae.

4.º Duplex linea claudit vel cantum ipsum, vel eius partem principalem. Aliud quoque munus linea sic geminata communiter in libris choralibus

implet; notat enim praeterea locum ubi post inceptum cantum chorus ipsum prosequitur, aut ubi vices cantandi mutantur. Sed quia signum huiusmodi

DE RITIBUS SERVANDIS IN CANTU MISSE.

in medias partes cantilenae interiectum eiusdem saepius commissurae nocet, opportunius visum est ipsius loco in eumdem finem adhibere asteriscum *, ut apparet in superiori exemplo : Kyrie eleison.

Ibi autem et in similibus locis asteriscus simplex * apponitur, ubi is qui cantabat chorus silere debet, ut alter solus succinat : duplex vero **, ubi chorus uterque postea concinit, quatenus, ut decet, cantus coniunctis tunc omnium vocibus concludatur.

Sciendum est quod a molle, quando ponitur, solum valet usque dum occurrerit a quadratum, aut lineola divisionis, aut dictio nova.

His bene perspectis, oportet etiam eos, qui divinae laudi dant operam, cunctis esse instructos regulis cantus, easque diligenter observent; ita tamen ut semper voci mens concordet.

Primo igitur curandum est ut verba quae cantantur plane perfecteque intelligantur (Benedictus XIV). Cantus enim oportet ut litterae sensum non evacuet sed fecundet (S. Bernardus, *Ep.* 312).

In omni textu lectionis, psalmodiae vel cantus, accentus sive concentus verborum, in quantum suppetit facultas, non negligatur; quia exinde permaxime redolet intellectus (*Instituta Patrum*).

Maxima quoque adhibenda est cura ne inaequalitas cantionis cantica sacra vitiet. Non per momenta neuma quaelibet aut sonus indecenter protendatur aut contrahatur. Una qualitate cantemus, simul pausemus, semper auscultando. Si morose cantamus, longior pausa fiat. Ut in choro, quod maxime necesse est, voces omnes in unum exeant, enitatur humiliter unusquisque suam vocem inter sonum chori concinentis includere. Omnem vocum falsitatem, iactantiam seu novitatem detestemur, et quaecumque modos theatrales redolent. Neque imitemur eos qui levitate nimia praecipitant cantum, aut gravitate inepta syllabas fantur. Omnem vero cantum si morose ac propere psallimus, semper cum facultate vocum et rotunde suavi melodia peragamus (Hucbald. Nicetas, *Instituta Patrum*).

Haec de gremio sanctorum Patrum collegimus; quorum quidam hunc modum cantandi ab Angelis didicerunt; alii Spiritu Sancto rimante in cordibus eorum, per contemplationem perceperunt. Quam formam si diligenti studio imitari conamur, nos quoque subtilem percipiemus dulcedinem intellectus, canentes Deo in cordibus nostris, spiritu et mente (Inst. Patrum).

Quibus autem in Ecclesia Dei cantandi munus incumbit, eos etiam oportet esse bene instructos de ritibus officii sui. Quapropter infra sequuntur regulae praecipuae, ex iis quae referuntur ad Graduale.

DE RITIBUS SERVANDIS IN CANTU MISSÆ.

I. Accedente Sacerdote ad altare, incipiunt Cantores Antiphonam ad Introitum. Quæ in feriis et festis simplicibus intonatur ab uno cantore, usque ad signum appositum *; in aliis festis et in Dominicis a duobus; sed in solemnitatibus a quatuor, ubi Cantores suppetunt. Chorus prosequitur usque ad Psalmum. Primam partem versus Psalmi, usque ad asteriscum, et lashead. Gloria Patri ipsi Cantores proferunt, versum absolvente universo Choro. Postea repetitur, item ab omnibus, Introitus usque ad Psalmum.

II. Chorus, finita Antiphona, ter Kyrie eleison, ter Christe eleison, et iterum ter Kyrie eleison, alternatim cum Cantoribus aut altero Choro persolvit. Ultimum autem Kyrie eleison dividitur in duas vel etiam in tres partes ab asterisco simplici aut duplici distinctas. Si duae tantum sunt

VIII

Keturn via:

DE RITIBUS SERVANDIS IN CANTU MISSÆ.

partes, ac proinde unus asteriscus, prima pars ab ipsis Cantoribus aut a primo Choro cantatur; altera vero ab omnibus. Si tres occurrunt partes et ideo asteriscus simplex ad primam divisionem et duplex ad alteram, tunc prima pars ad eosdem pertinet quos supra; secunda vero, quae primae partis melodiam repetit, cantatur ab altero Choro; tertia demum conjunctis omnium vocibus absolvitur. Aliquando etiam quinque partes contingunt ; tunc modus dividendi alternas cantandi vices similiter notatur per signum divisionis tum simplex tum duplex pluries interpositum, et satis intelligitur ex dictis.

III. Incipit solus Sacerdos clara voce *Gloria in excelsis Deo*: deinde Chorus prosequitur *Et in terra pax hominibus*, etc., divisus quidem in duas partes invicem sibi respondentes, aut cantat alternatim cum Cantoribus. Seguitur responsio chori ad *Dominus vobiscum*.

IV. Finita Epistola aut Lectione, ab uno vel a duobus inchoatur Responsorium, quod dicitur Graduale, usque ad signum *, et cuncti, aut saltem Cantores designati, prosequuntur debita cum attentione. Duo dicunt Versum Gradualis, quem ab asterisco circa finem totus Chorus absolvit; aut juxta ritum responsorialem, quando magis id videtur opportunum, post versum a solis Cantoribus aut a Cantore expletum, cuncti repetunt primam partem Responsorii usque ad Versum.

Si Alleluia, alleluia cum versu sunt dicenda, primum Alleluia cantatur ab uno vel a duobus usque ad signum *; Chorus autem repetit Alleluia et subjungit neuma, seu jubilum, protrahens syllabam a. Cantores versum concinunt, qui, ut supra occurrente asterisco a toto Choro terminatur. Finito versu, Cantor vel Cantores repetunt Alleluia et Chorus addit solum neuma.

Post Septuagesimam, omissis Alleluia et $\mathcal{Y}$. sequenti, dicitur Tractus, cujus versiculi alternatim cantantur a duabus sibi invicem respondentibus Chori partibus, aut a Cantoribus et universo Choro.

Tempore Paschali, omittitur Graduale et ejus loco dicitur Alleluia, alleluia cum versu, ut supra. Sequitur statim unum Alleluia, quod ab uno vel duobus inchoatum usque ad neuma absque repetitione absolvitur ab omnibus. Versus et unum Alleluia in fine cantantur modo supra descripto.

Sequentiae cantantur alternatim, aut a Cantoribus et Choro, aut a duabus Chori partibus.

V. Finito Evangelio, Sacerdos intonat, si dicendum est, *Credo in unum Deum*, prosequente Choro *Patrem omnipotentem*, et reliqua, conjunctim aut alternatim pro loci consuetudine.

VI. Offertorium ab uno, duobus aut quatuor Cantoribus intonatur, uti ad Introitum, et finitur ab omnibus.

VII. Finita Præfatione chorus prosequitur Sanctus, etc., usque ad Benedictus qui venit, etc. exclusive; quo finito, et non prius, elevatur Sacramentum. Tunc silet chorus et cum aliis adorat. Elevato Sacramento, chorus prosequitur canticum Benedictus.

VIII. Post responsionem ad *Pax Domini*, cantatur ter *Agnus Dei*, aut ab universo Choro, inchoantibus uno vel duobus aut quatuor Cantoribus unaquaque vice; vel alternatim, ita ut in fine ab omnibus decantetur: *Dona nobis pacem*, in Missa vero pro defunctis ultima tantum dictio: *sempiternam*.

IX. Sumpto sanctissimo Sacramento, cantatur a Choro Antiphona quae dicitur *Communio*, intonata ab uno. duobus aut quatuor Cantoribus, ut ad Introitum dictum est.

Sacerdos aut Diaconus dicit Ite Missa est, vel Benedicamus Domino, et Chorus eodem tono respondet Deo gratias.

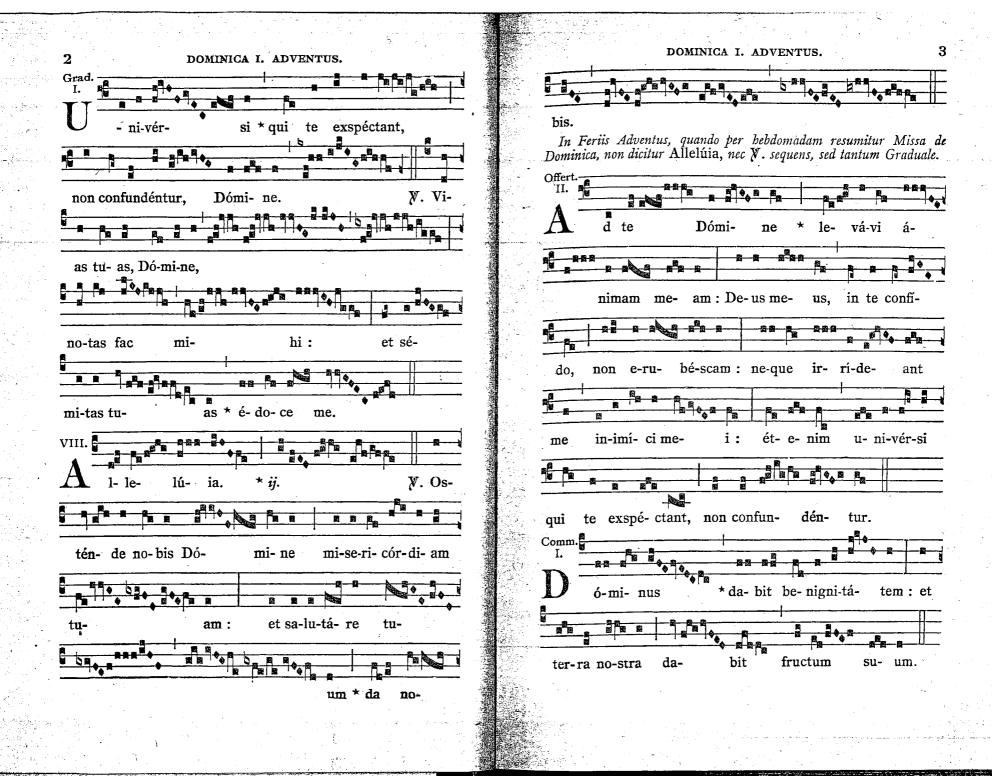
Ad Requiescant in pace in Missa Defunctorum respondetur Amen.

PROPRIUM DE TEMPORE

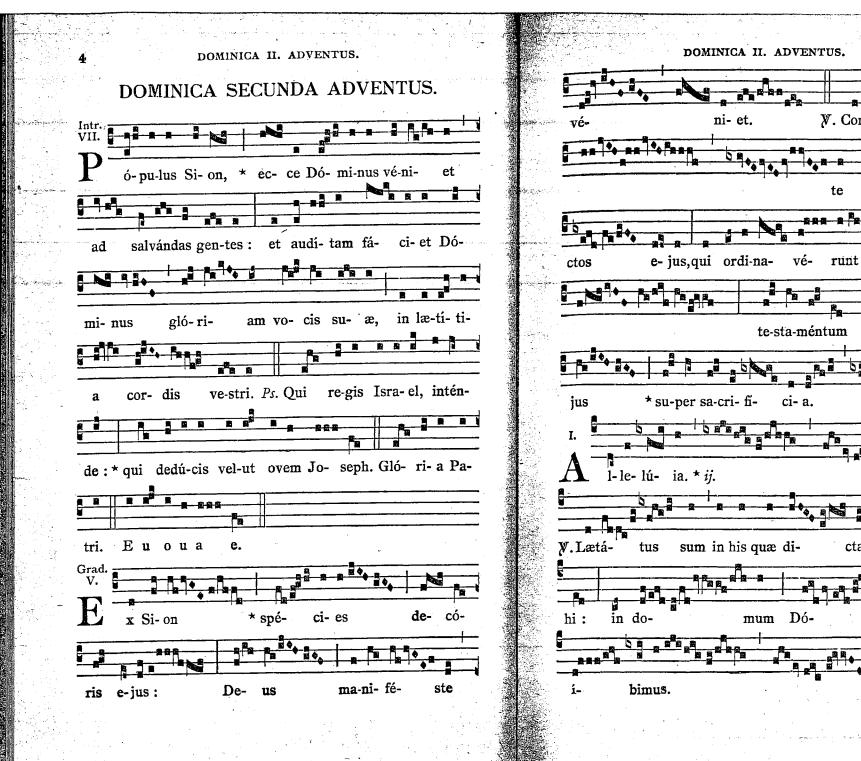
DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

х

Remun Ais:

Ketum via: ccwatershed.org Y. Congregá-

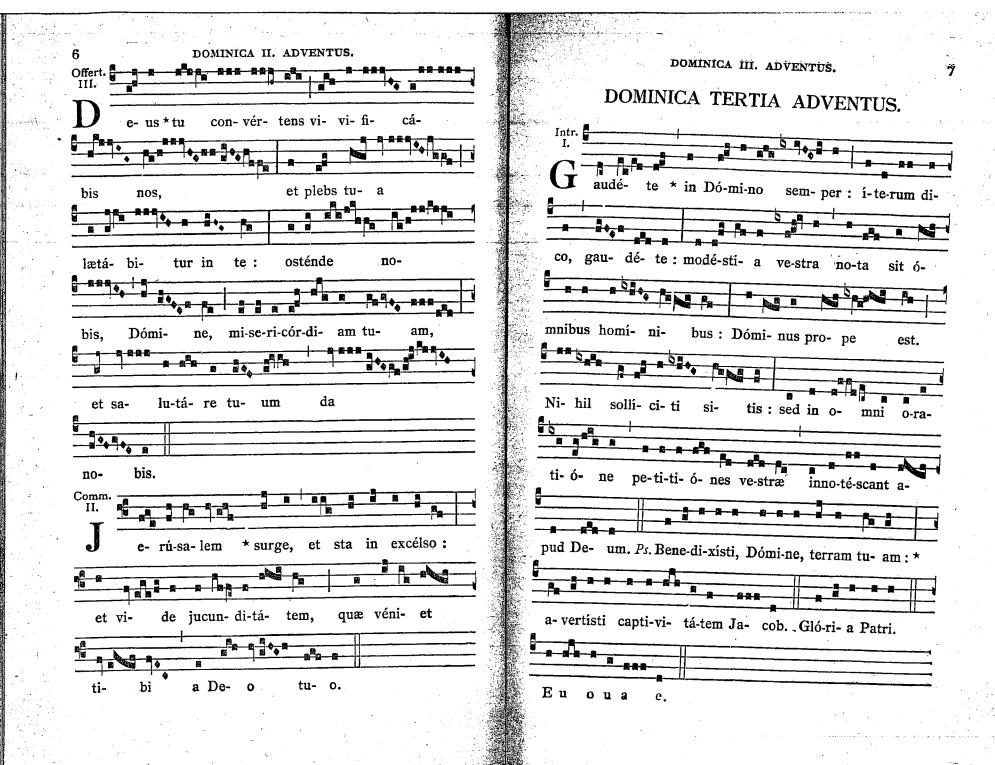
e-

cta sunt mi-

mi- ni *

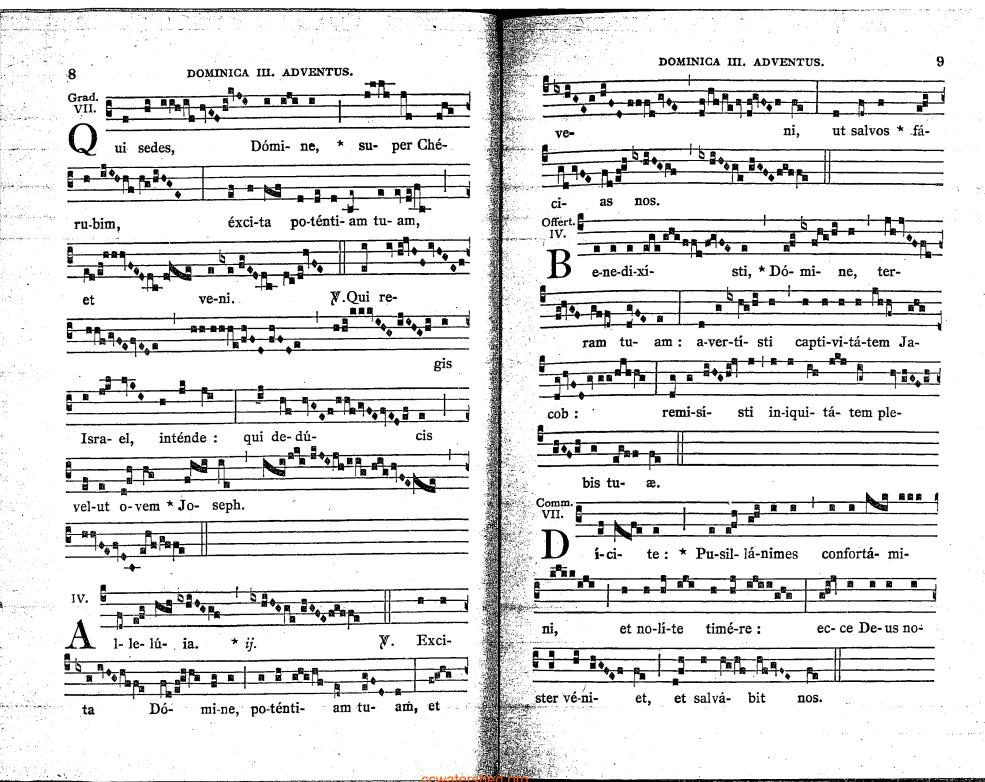
te

il-li san-

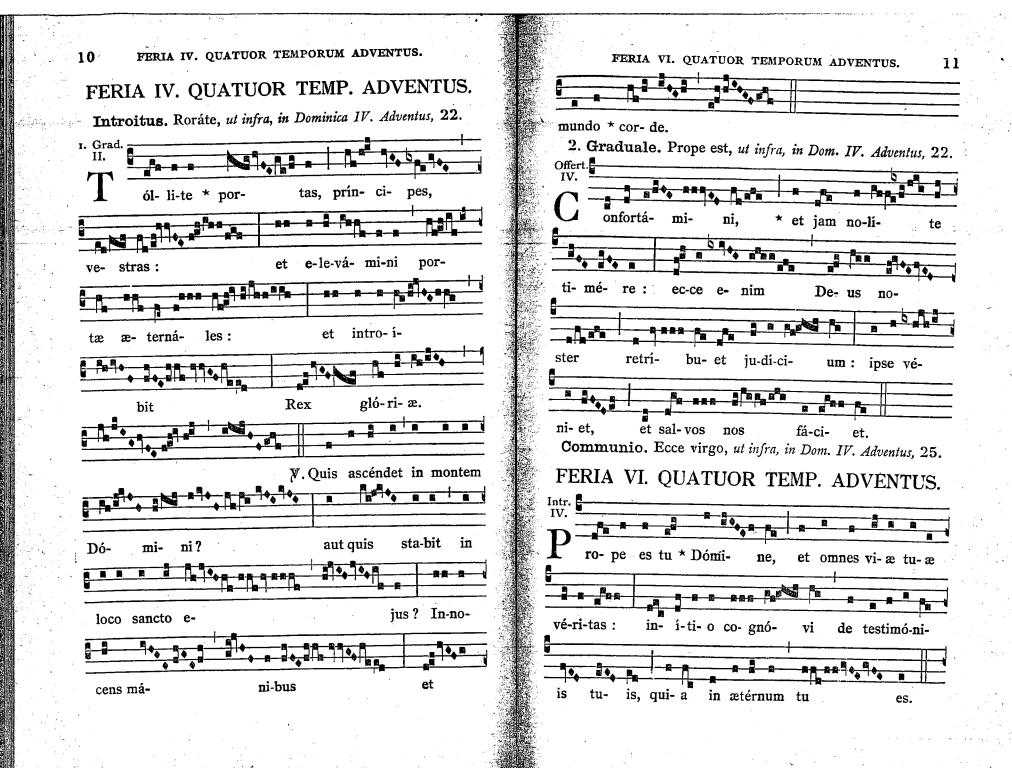

RIV TIUJAX

watershed.org

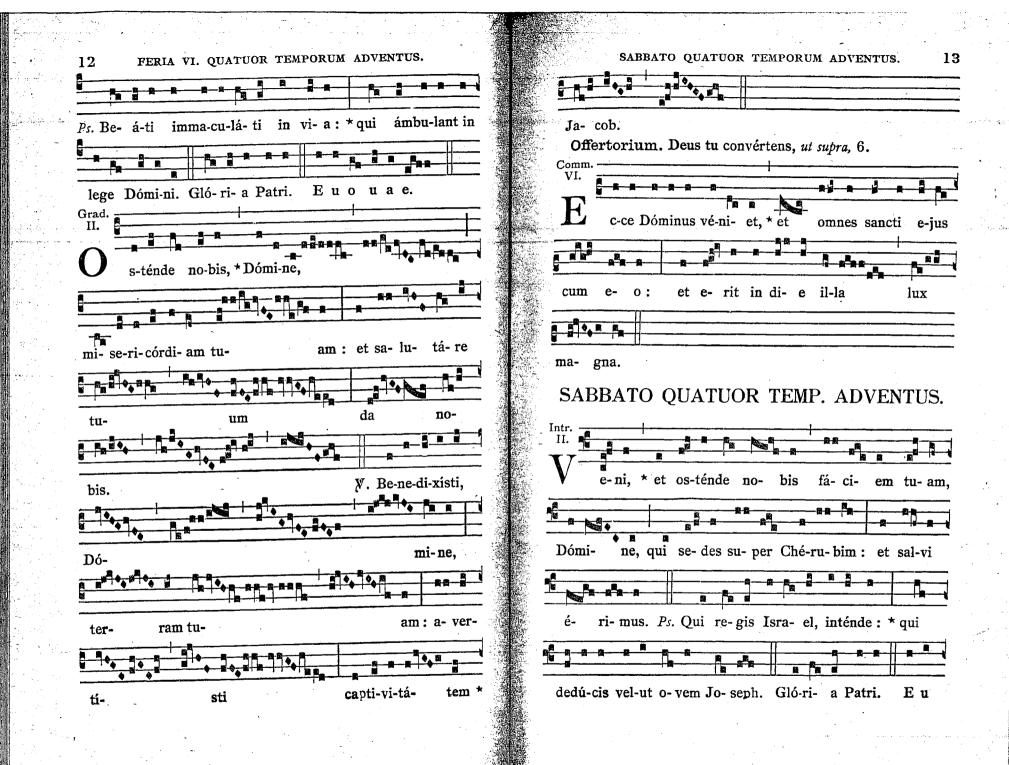

Ketundar

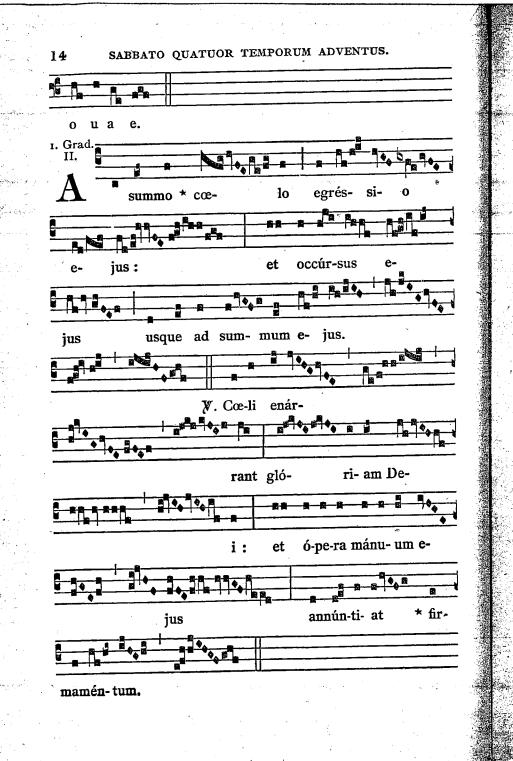

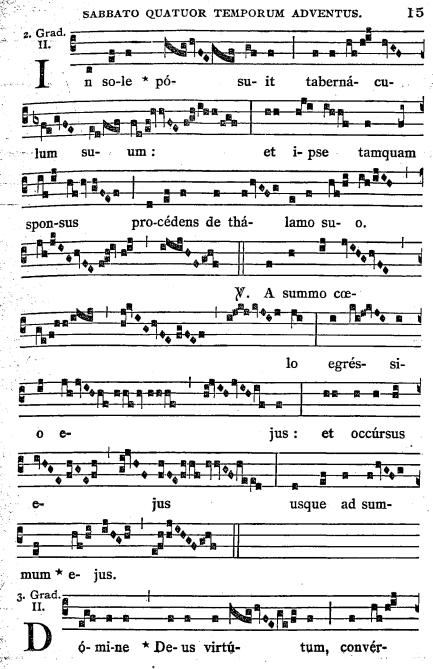
Kettin via:

watershed.org

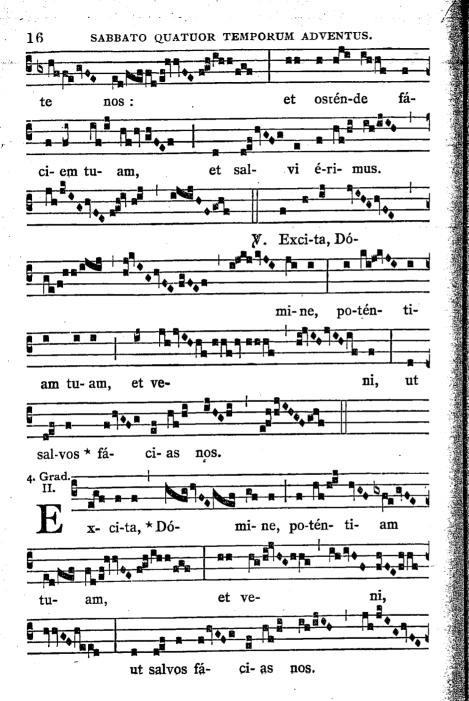

ccwatershed.org

watershed.org

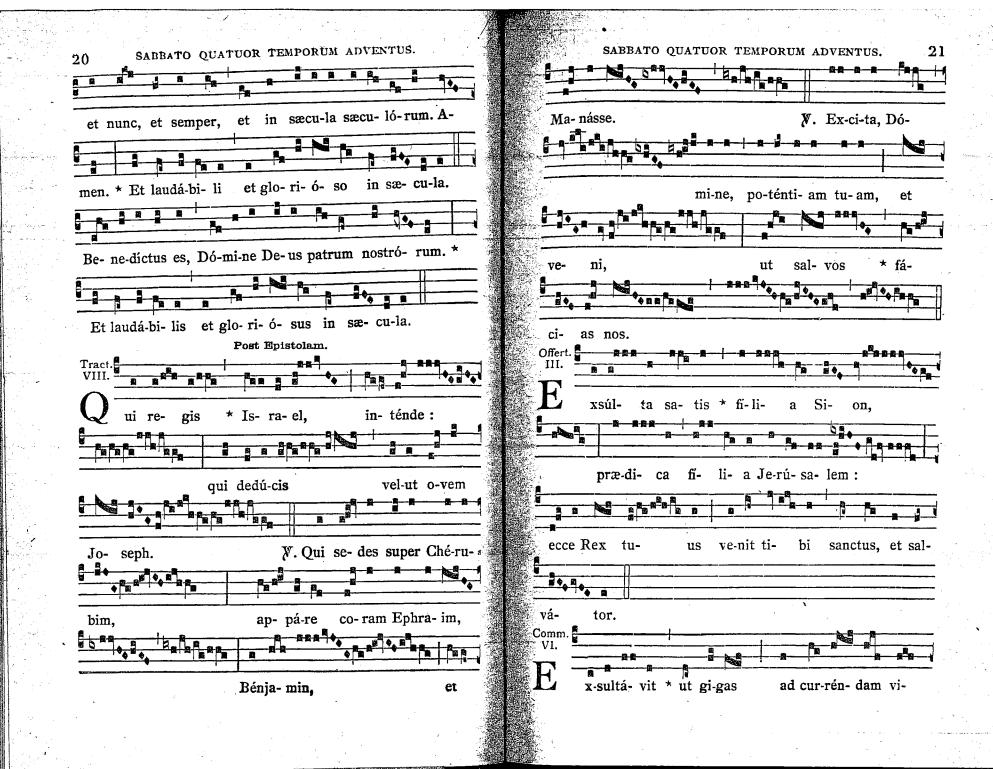

watershed.org

Ketun via

SABBATO QUATUOR TEMPORUM ADVENTUS. 18 ctum. * Et laudá-bi- le et glo-ri- ó- sum in sæ- cu-la. a P. Be- ne-díctus es in templo sancto gló- ri- æ tu- æ. * -N-P-Et laudá-bi- lis et glo- ri- ó- sus in sæ- cu-la. Be-8 8 ne-dictus es su-per thronum sanctum regni tu- i. * Et laudábi- lis et glo- ri- ó- sus in sæ- cu-la. Be- ne-6 9 su-per sceptrum di-vi-ni- tá- tis tu- æ. * Et dictus es laudá-bi- lis et glo-ri- ó- sus in sæ- cu-la. Be- ne-dí-ctus es qui sedes su-per Ché-ru-bim, intu- ens a-bys-0, sos. * Et lauda-bi- lis et glo- ri- ó- sus in sæ- cu-la.

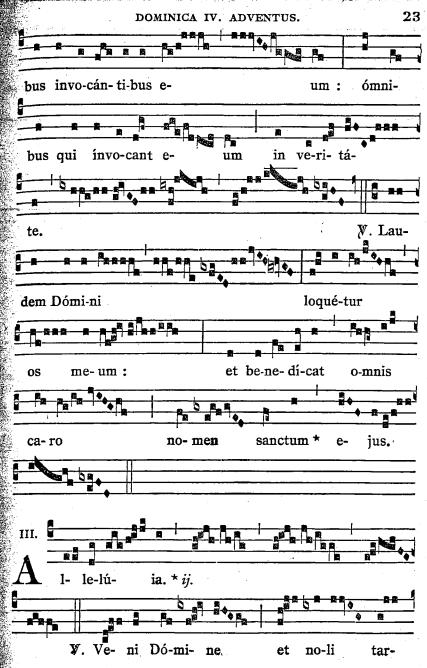
19 SABBATO OUATUOR TEMPORUM ADVENTUS. Be- ne-díctus es qui ámbu-las super pennas ventó-rum, et super undas ma- ris. * Et laudá-bi- lis et glo- rió- sus in sæ- cu-la. Be- ne-dí-cant te Comnes Angeli et Sancti tu- i. * Et laudent te, et glo-ri-fi- cent in sæ- cu-la. Be- ne-di-cant te cœ- li, terra, ma-re, et ómni- a quæ in e- is sunt. * Et laudent te, et glo-rí-fi- cent in sæ- cu-la. Gló- ri- a Pa-tri, et Fí-liet Spi-rí- tu- i Sancto. * Et laudá-bi- li et glo-ri- ó- so in sæ- cu-la. Sic- ut e-rat in princí-pi- o,

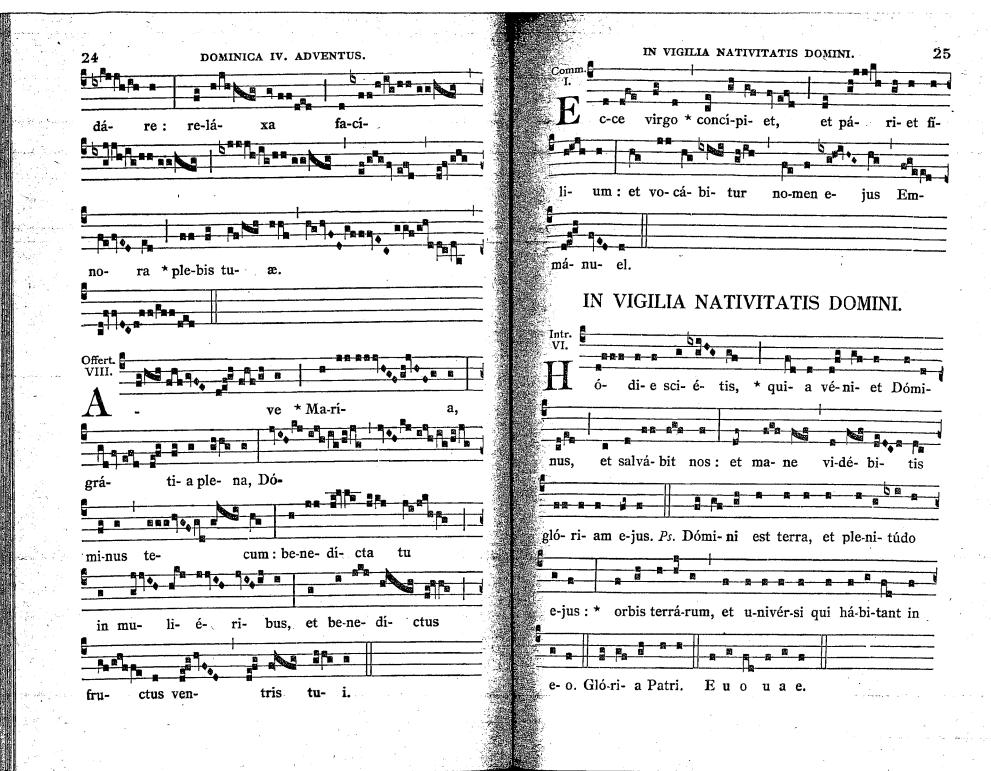
E cwatershed.org

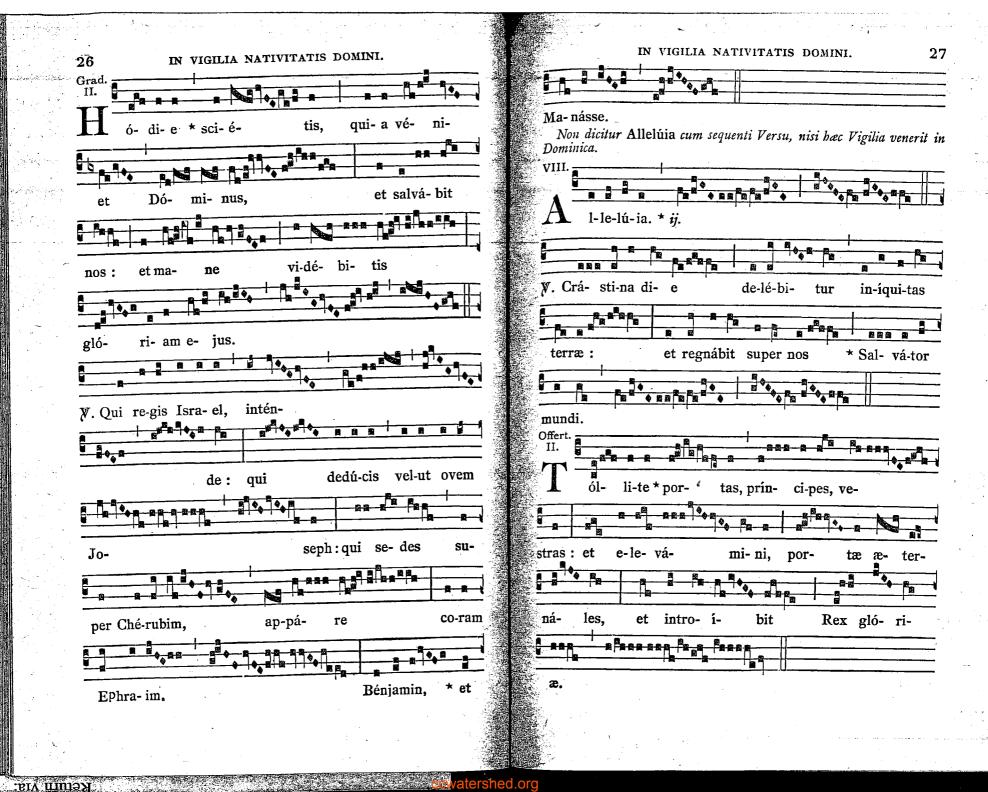
Ketum Via:

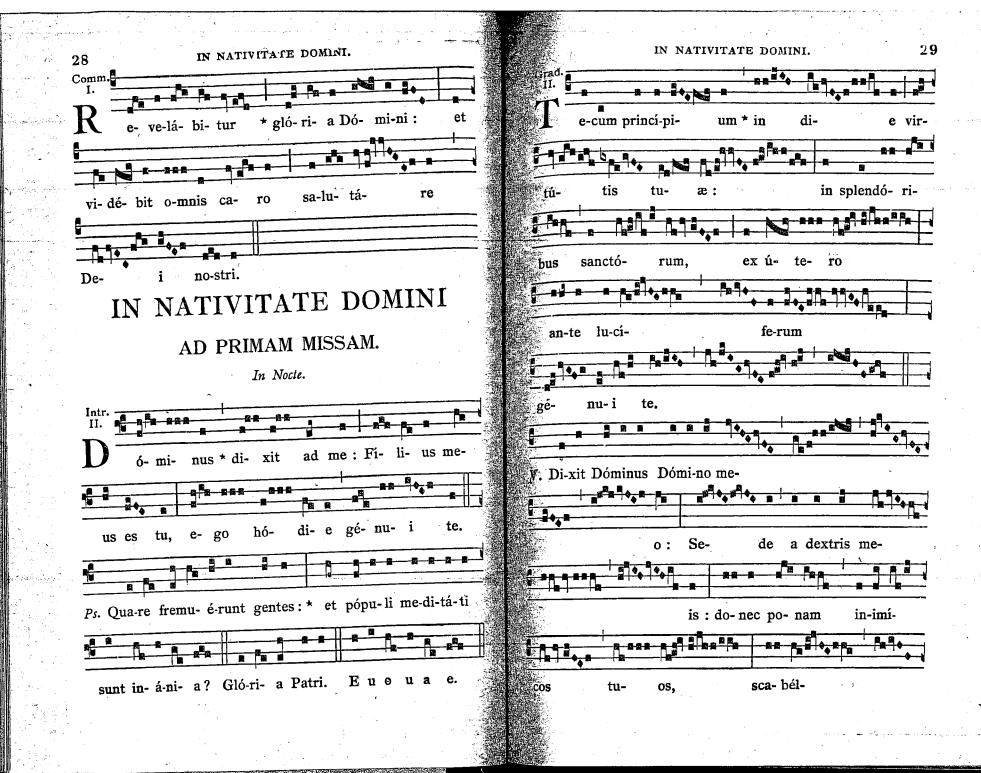

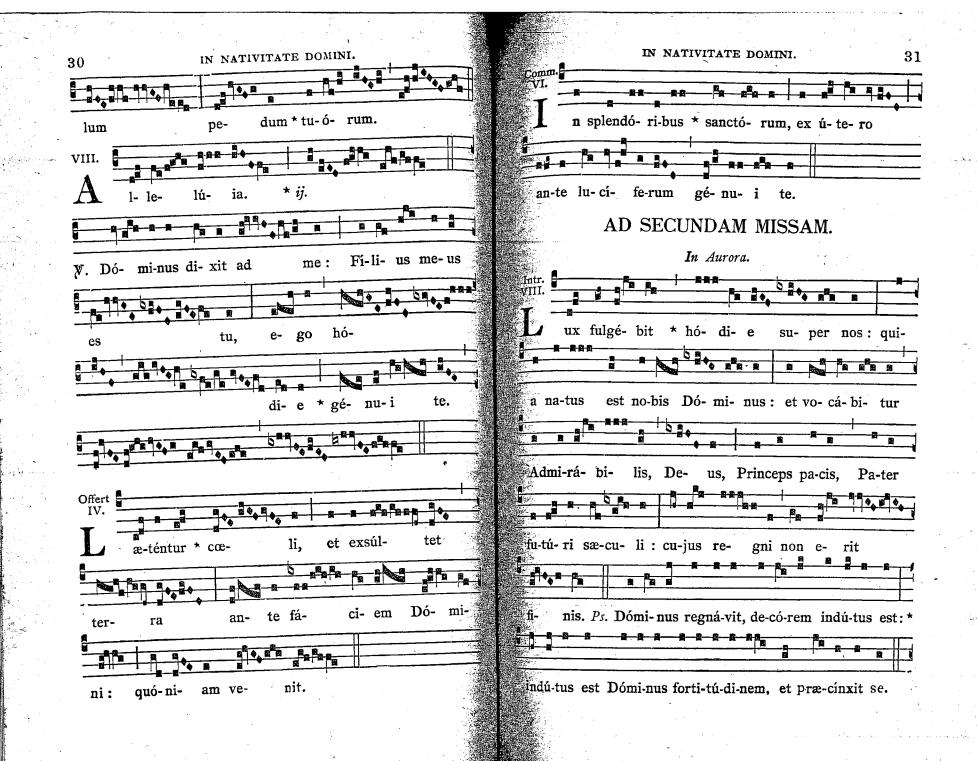
pro.bed.org

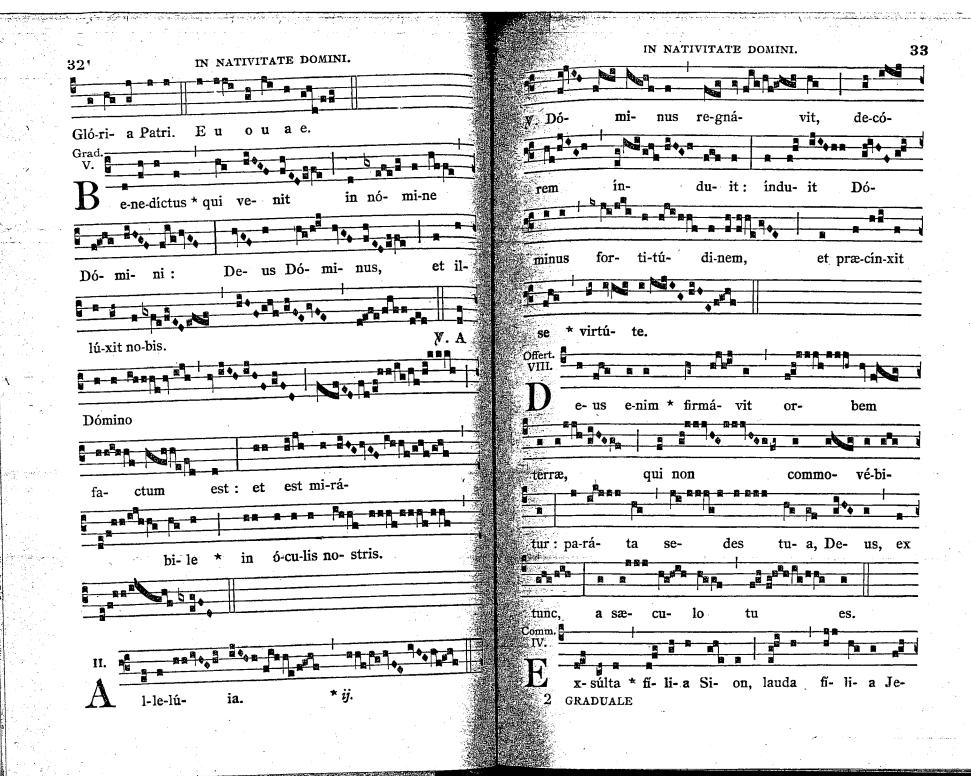
watershed.org

watershed.org

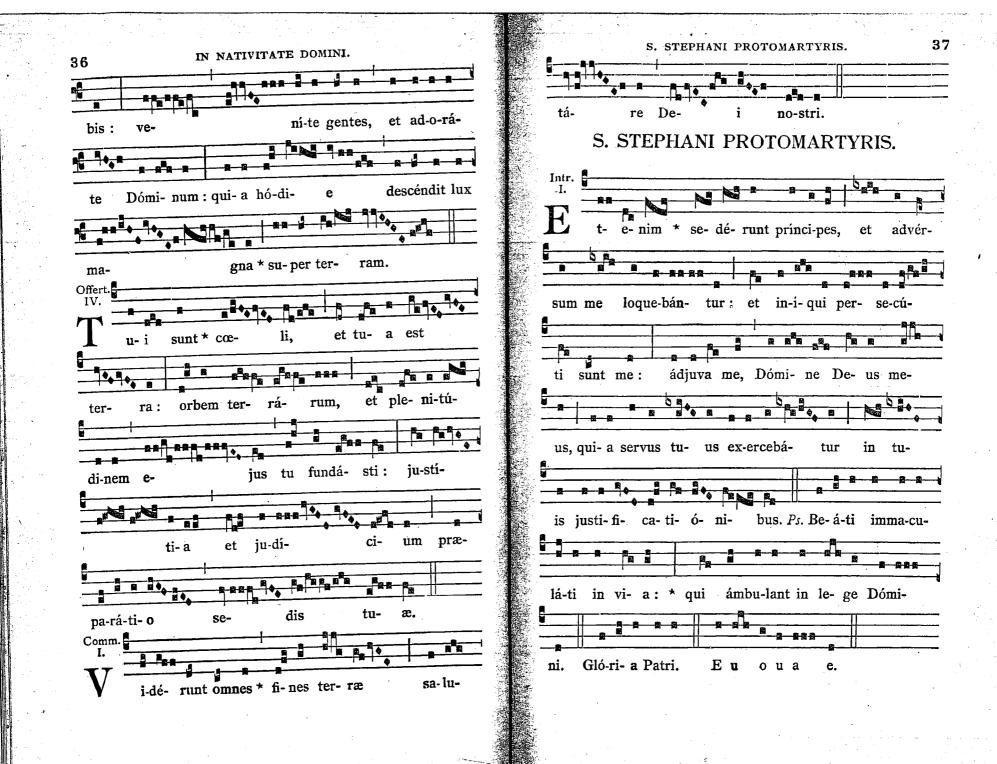
-RIV mm5X

IN NATIVITATE DOMINI. 35 IN NATIVITATE DOMINI. 34 Grad. V. i-dérunt omnes * fi-nes terræ lem : ecce Rex tu- us ve- nit sanctus, et rú- sa-***---------------**sa-lu-tá- re Dei nostri : iu-bi- lá-te Salvá-tor mun- di. AD TERTIAM MISSAM. In Die Nativitatis Domini. Deo- mnis ter-ra. 0 Intr. VII. et fi- li- us da-V.No-tum fe-cit Dóu-er * na- tus est no- bis, • 1 cu-jus impé- ri- um super hú- memi-nus sa-lu- tátus est no- bis : re suum: -9-8 et vo-cá- bi-tur nomen eante conspéctum gén-ti- um jus : ve-lárevit * rum e-i An-ge-lus. Ps. Can-tá-te Dójus, magni consí-lijustíti- am su- am. II. 臣 mi-no cánti-cum no-vum : * qui- a mi-ra-bí- li- a fe-A l-le-lú- ia, * ij. V.Di-sancti-fi-cá-tus il-lú-xit noęs Eu ou a cit. Gló- ri- a Patri. e.

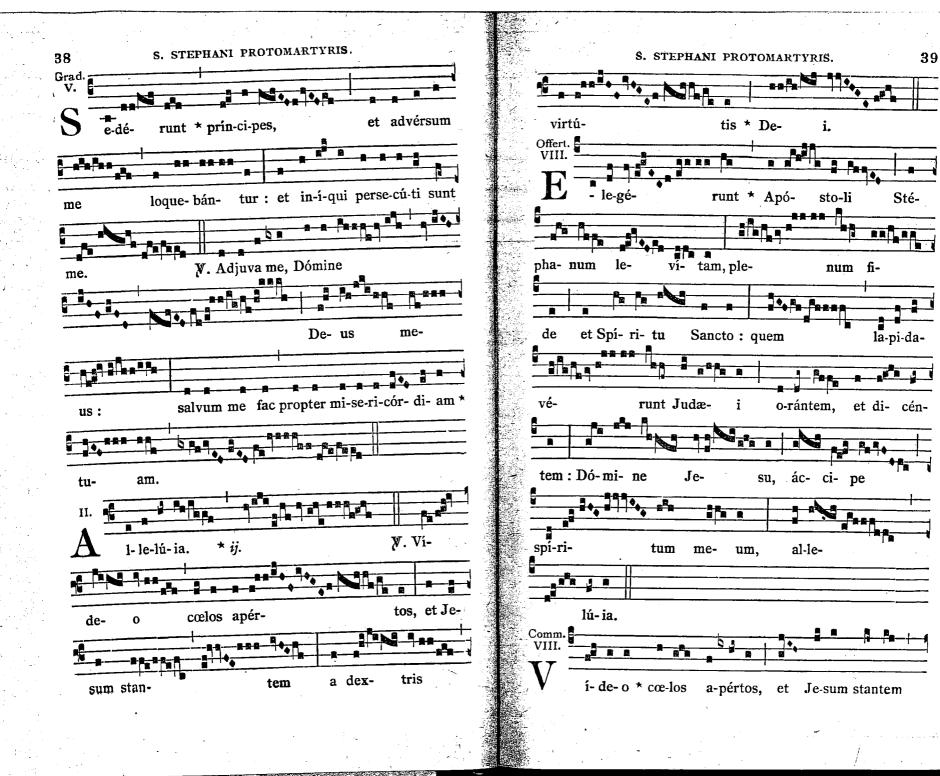
ccwatershed.org

Kemma via

cwatershed.org

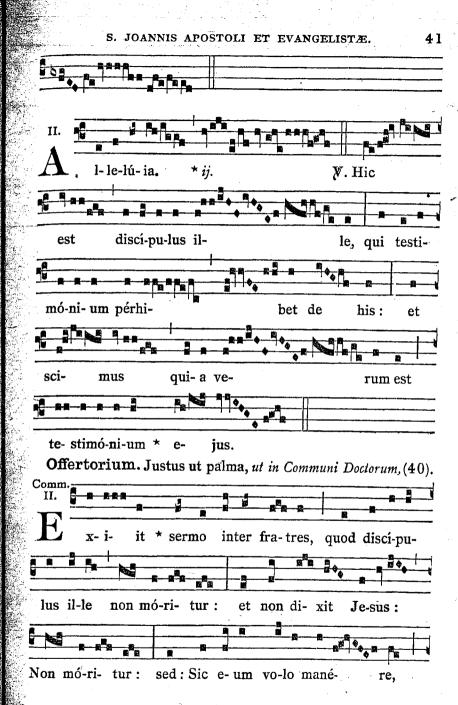
Kemin Via

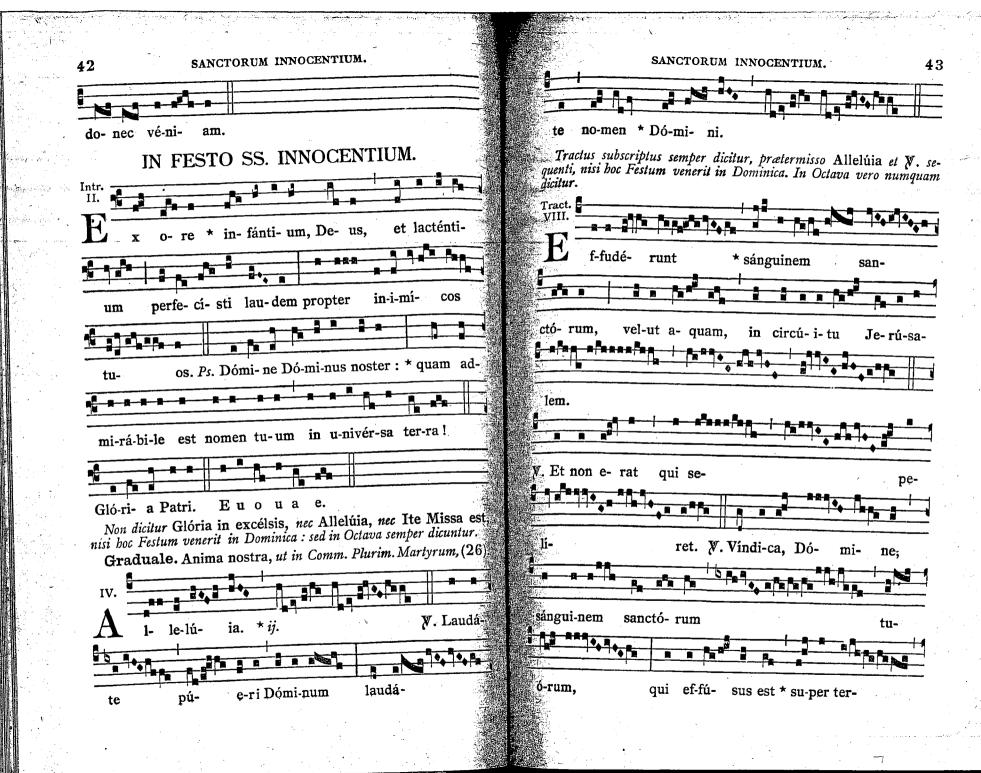

cwatershed.org

Keturn via:

S. JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ. 40 i : Dómi- ne Je-su. ácvirtú- tis Dea dextris Pe. et ne stá-tu-as il-lis hoc ci-pe spí-ri- tum meum, peccá- tum, qui- a nésci- unt quid fá-ci- unt. S. JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ. Introitus. In médio, ut in Communi Doctorum, (37). Grad. tres, quod dix- i- it * sermo inter framóle non pu-lus ilscí-TT The second W. Sed: Sic e- um vo-lo maritur. doné-re, am: * tu me sé- que-re. vé-ninec

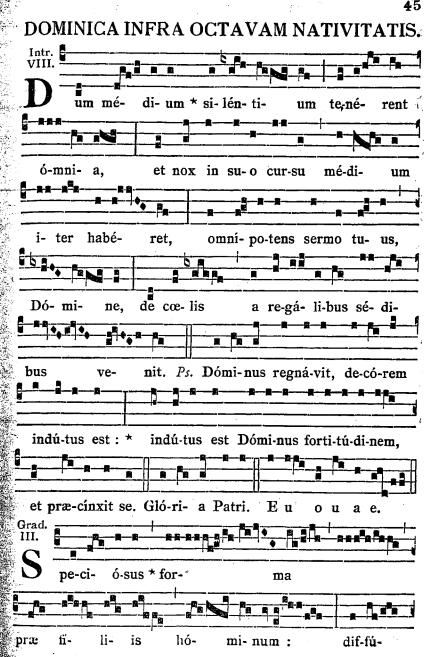

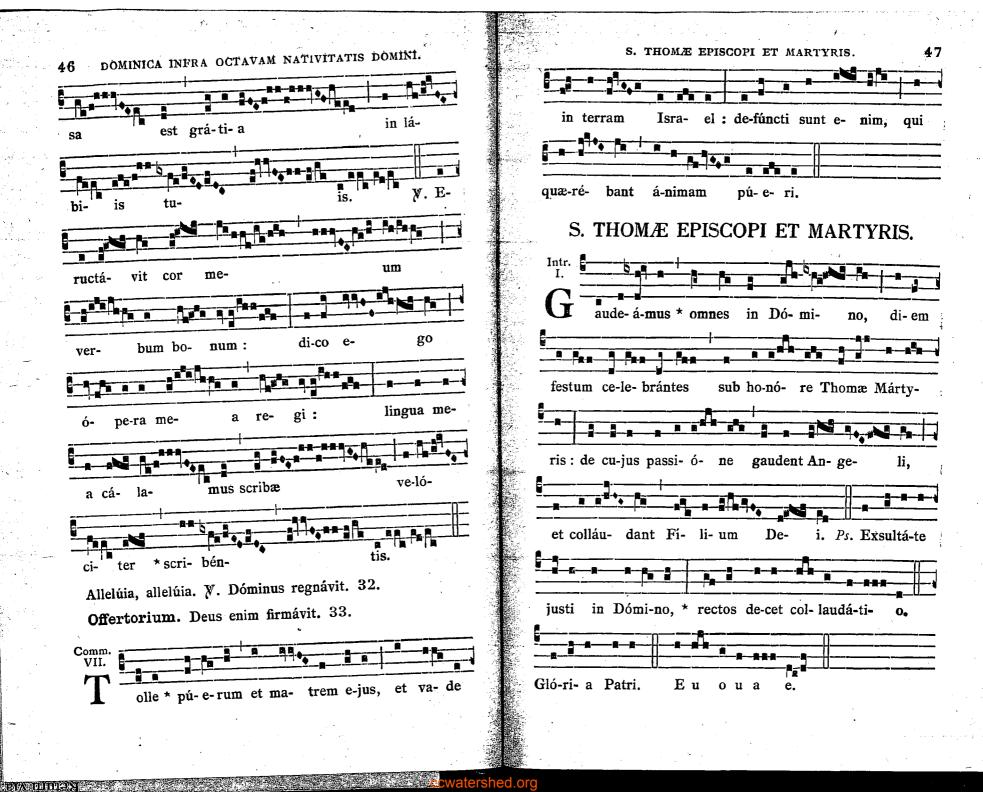
www.atershed.org

A REPARENT AND A REPART OF A

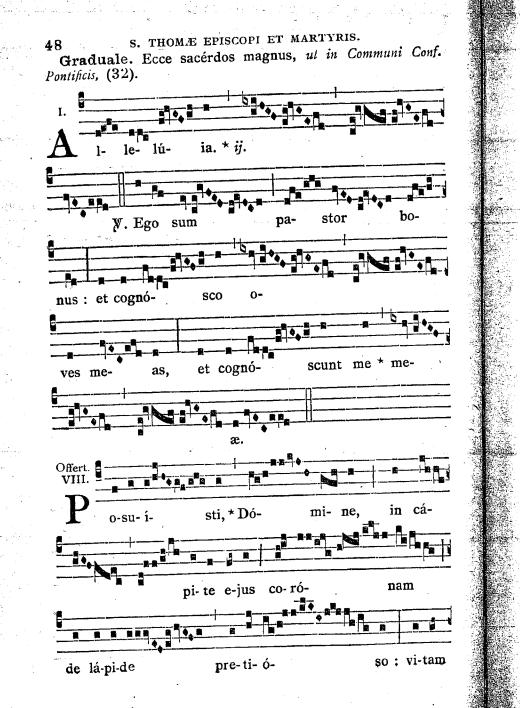

cwatershed.org

cwatershed.org

K CLINED X

S. SILVESTRI I. PAPÆ ET CONFESSORIS.

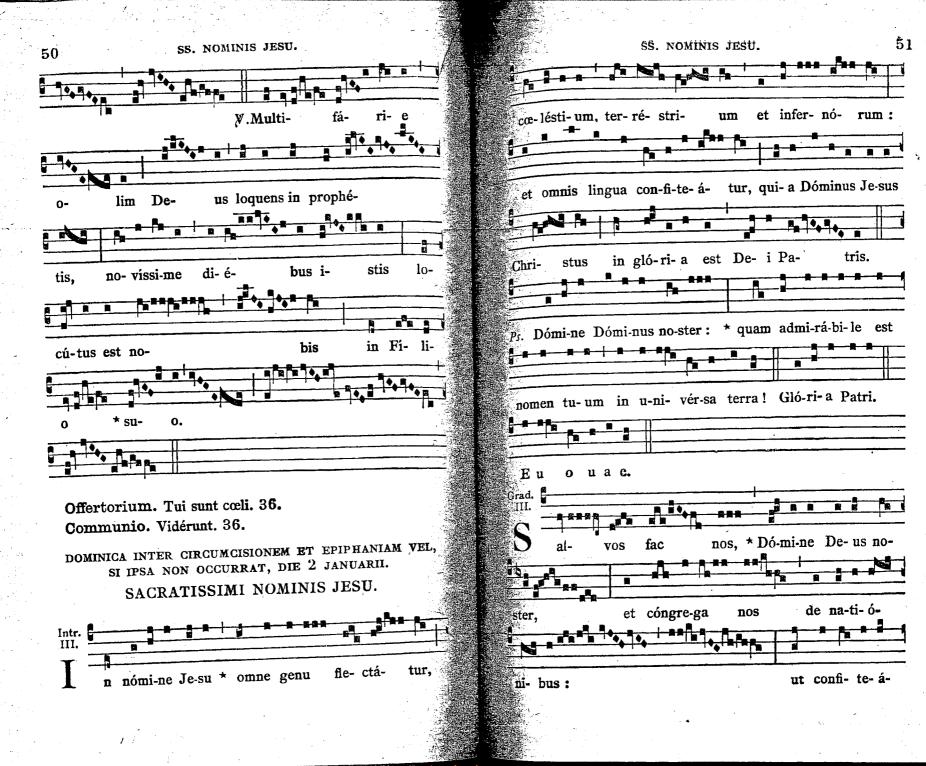
Missa. Si diligis me, ut in Communi unius Summi Pontificis, (1j).

IN CIRCUMCISIONE DOMINI

ET OCTAVA NATIVITATIS.

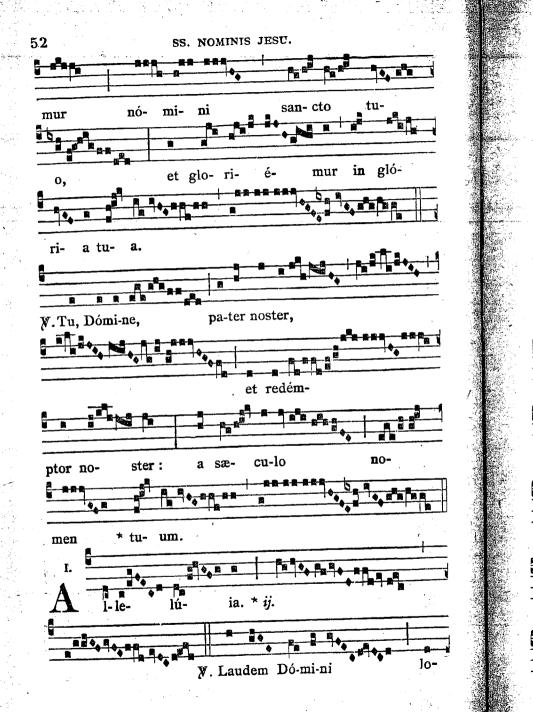
Introitus. Puer natus est. 34. Graduale. Vidérunt. 35.

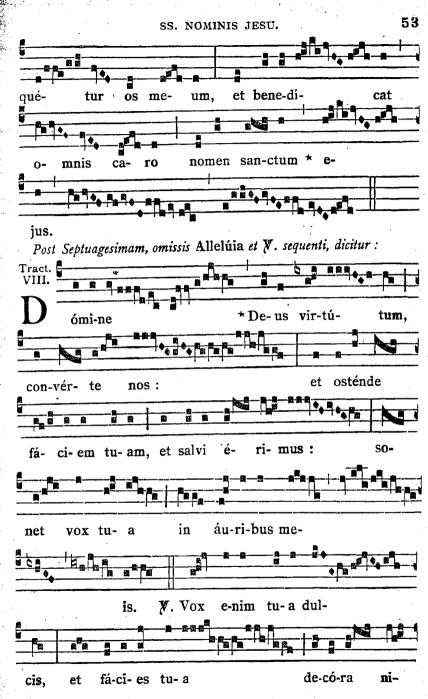

covatershed.org

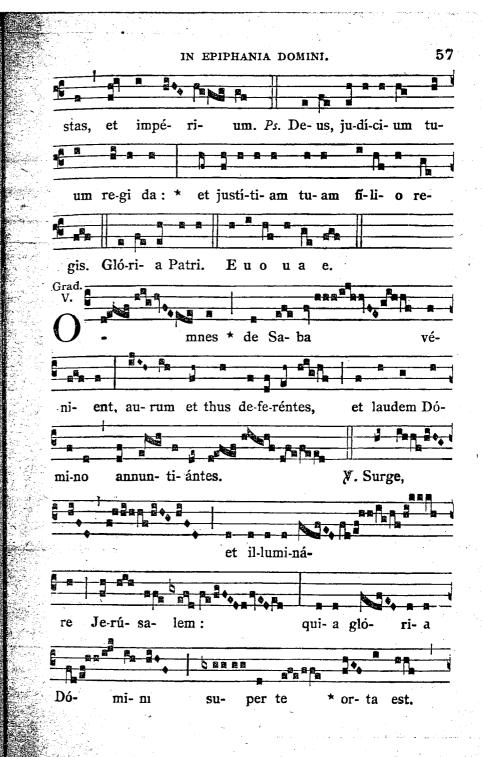
RETURN VIE

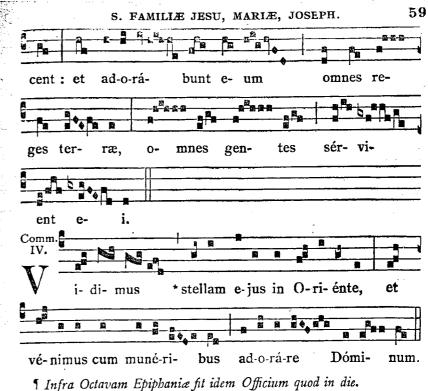

IN EPIPHANIA DOMINI. 56 rá- bunt co-ram te, Dó-mient, et adoni-um: quó-ni- am et glo-ri- fi-cá- bunt nomen tune. et fá- ci- ens mi-ra- bílī-a: tu ma-gnus es tu, alle-lú- ia. lus, De- us soes ¶ In Octava S. Stephani, Missa sicut in die, 37. ¶ In Octava S. Joannis, Missa sicut in die, 40. ¶ In Octava Ss. Innocentium, Missa sicut in die, 42, excepto quod Glória in excélsis, Allelúia, et Ite, Missa est, dicuntur ; et non dicitur Credo, nisi venerit in Dominica. IN VIGILIA EPIPHANIÆ. Missa dicitur ut in Dominica infra Oct. Nativitatis Domini, 46. EADEM DIE S. TELESPHORI, PAPÆ ET MARTYRIS. Missa. Si diligis me, ut in Communi unius Summi Pontificis, (1j). IN EPIPHANIA DOMINI. Intr. 11. E c- ce * advé- nit domi- ná-tor Dó- minus : et po- ténu ejus, et regnum in ma-

Kenner ver

1 Injru Olluvum Epipounite jn tuens Officient quou in une

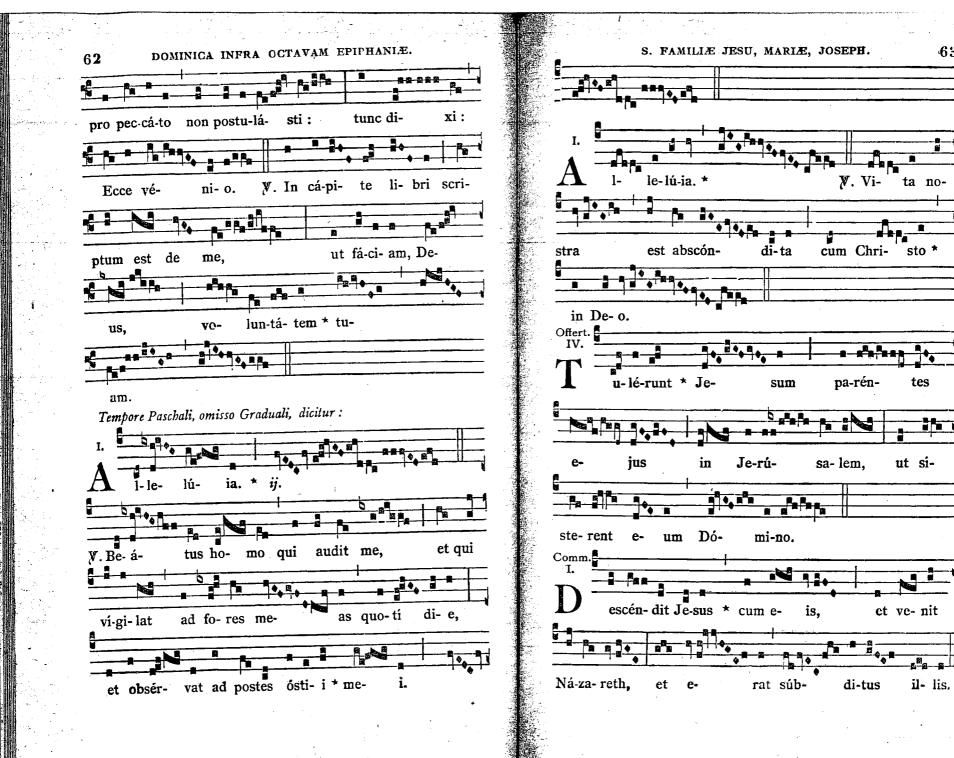
¶ In Dominica infra Octavam, Missa dicitur ut infra. Quod si Epiphania venerit in Dominica, ipsa Missa Dominicæ dicitur in Sabbato infra Octavam, et in die Octava nihil fit de Dominica.

DOMINICA INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

SANCTÆ FAMILIÆ JESU, MARIÆ, JOSEPH.

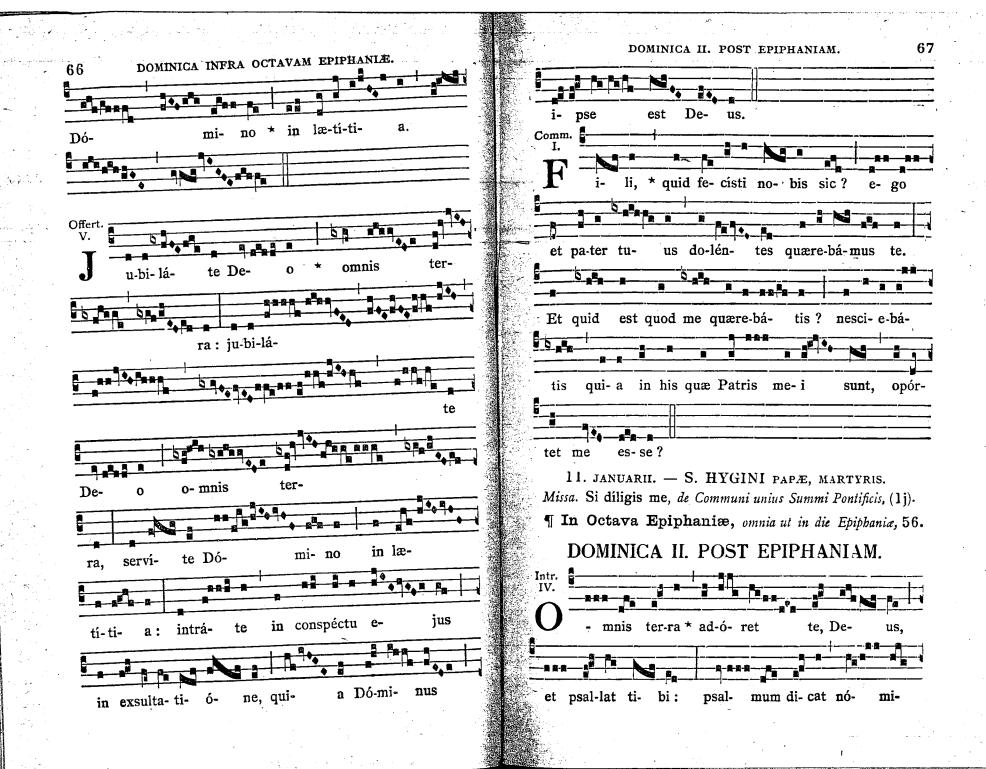

DOMINICA INFRA OCTAVAM EPIPHANLE. S. FAMILIÆ JESU, MARIÆ, JOSEPH. 61 60 C R R I -683--1 te. Ps. Quam di-lécta tasúl- tet quæ gé- nu- it * laudá- bunt te. rum berná-cu-la tu-a, Dómi-ne virtú- tum! * concu-píscit et VIII. dé-fi-cit á-nima me-a in á-tri- a Dómi- ni. Glőlú-ia. * ij. 1-le-4.8 9 1 ¥. Ve-re Rex abscóntu es ri-a Patri. Euoua c. 0,0 E Grad. di- tus, Is- ra- el * Salvá-De- us tor. hanc * a Dó- mi-no, - nam pé- ti- i tem in do- mo Dóram: ut inhá-bi-Post Septuagesimam, omissis Allelúia et Y. sequenti, dicitur : re-quí-Tract. 0 II. ómni-bus di- é- bus vi-tæ me- æ. ósti-× et obla-ti- ó- nem noam mi-ni lu- i-sti, ti qui há-bi-tant in domo tu-a, Dó-micorpus au- tem aptásti V. Be- á-R. R. mi- hi. Y. Ho-lo-cáustum et in sæcu-la sæcu-lóne:

ccwatershed.org

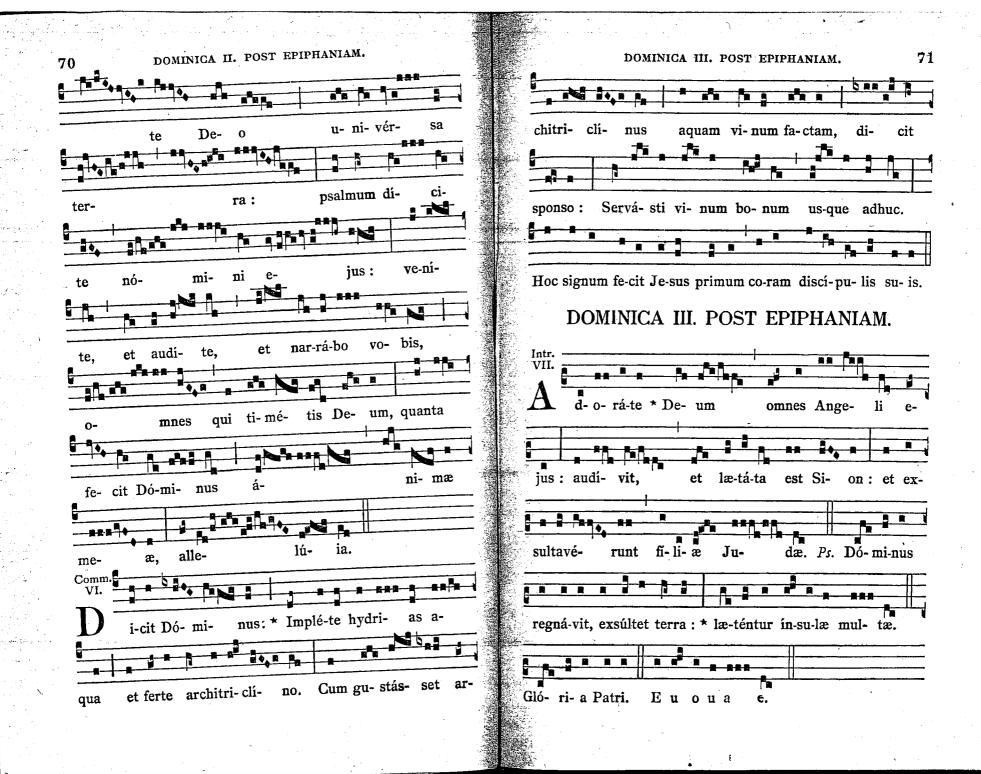
65 DOMINICA INFRA OCTAVAM EPIPHANLÆ. EADEM DOMINICA 64 INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ. li-a magna solus 図費 Intr. VIII. n excélso thro- no * vi- di se- dé- re vilo. a sæcu-1.4. R. rat multi-tú- do Ange- ló-W. Susci-pi- ant mon- tes rum, quem ad-ópa-• rum, psallén- tes in u- num: cu-jus ecce in æ- tér-num. Ps. Jui nomen est cem pópu-lo impé- ri-bi- lá-te De-o omnis terra : * serví-te Dómi-no in o, et colles tu-8.5 88 1 læ-tí-ti-a. Gló-ri- a Patri. Eu ou a e. ti- am. iusti-Grad. III. 20 8 8 ARR 8.0 0 88 us Is-De- $\mathcal{H}$ l- le-lú- ia. * Dó- mi-nus * ij. N. Ju-bi-lá-te ene-di- ctus 6 ~~6 6 6~~ mi-ra-bi-De∙ qui fa-cit 0 o- mnis terra ; serví- te ra- el, 3 GRADUALE

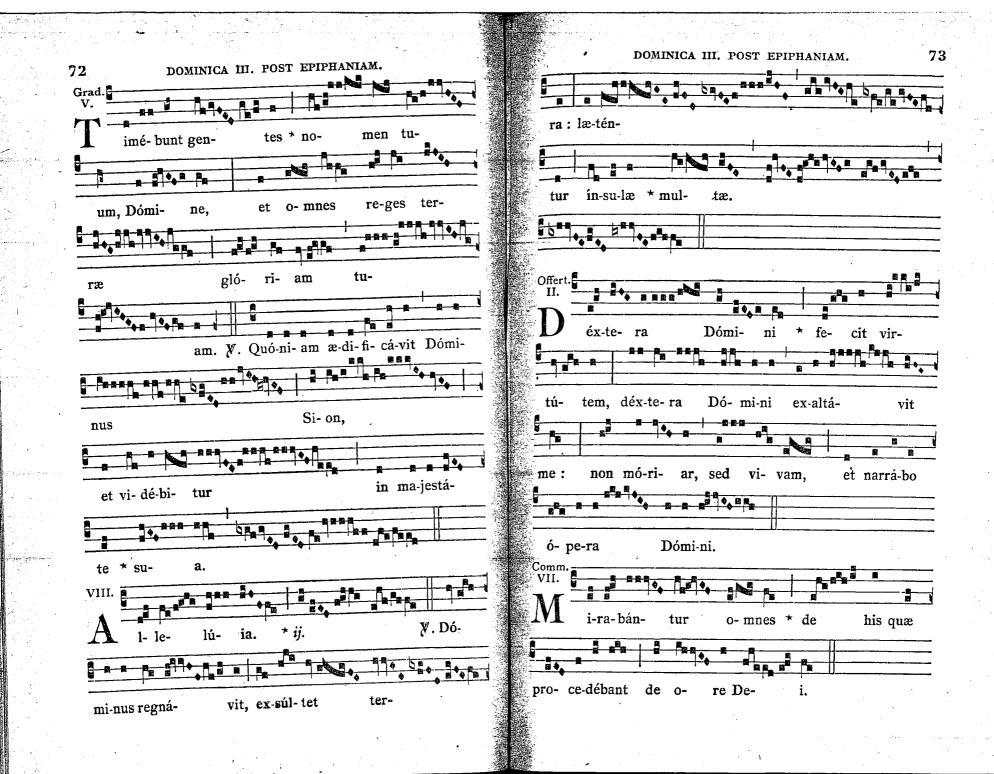
wegennessing watershed.org

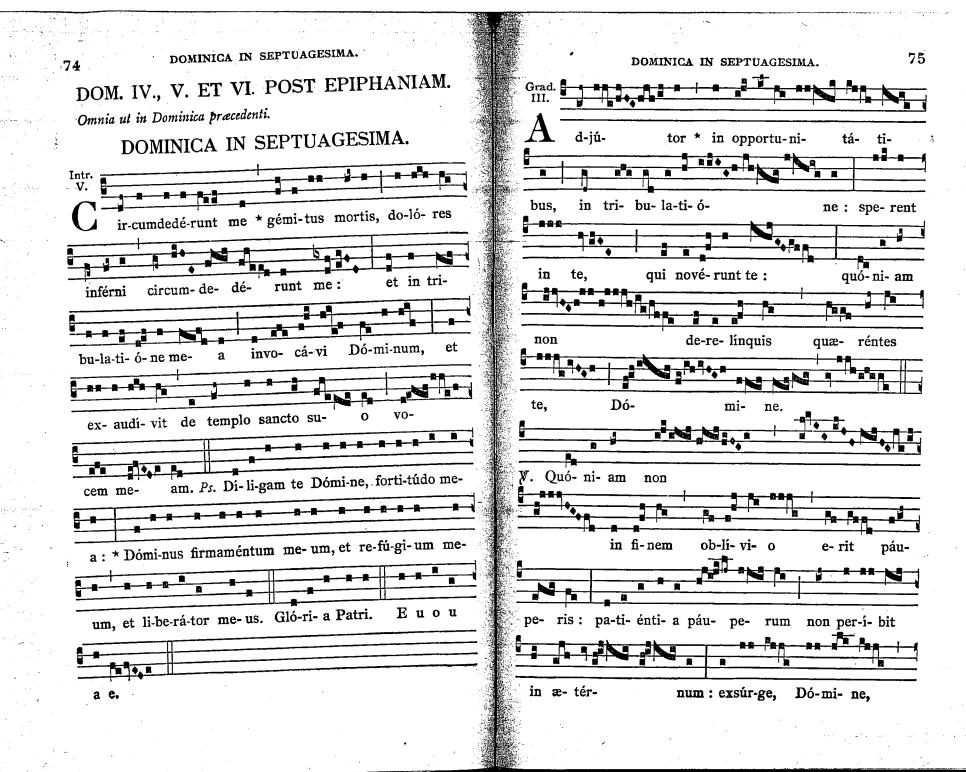
DOMINICA II. POST EPIPHANIAM. 69 DOMINICA II. POST EPIPHANIAM. 68 jus : et mi- ra-bi-lieme. Ps. Ju-bi-lá-te De- o Al- tís-sini tu- 0, fí-li- is * hó-mijus Comnis terra, * psalmum dí-ci-te nómi-ni e-jus : da-te а 104 num. gló-ri- am laudi e-jus. Gló-ri- a Patri. Euouae. Grad. IV. v. l-le-lú-* ij. V. Laudá-te ia. mi-nus * verbum sui- sit Dó-8 8 8 8 8 8 8 e- jus: laudá-te omnes Angeli Deum os : um, et sa-ná-vit e-10 omnes virum eos de intér-i- tu et e-ripu- it e-tútes * ejus. N. Confi-te- áne- ó- rum. Offert. u-bi-lá-te * De- o u- ni- vérsa ter-Dómi-no tur 8 **8 - 8** 8 ra: ju-bi-lámi-se-ri- córdi-æ

ETA ULIMONA -

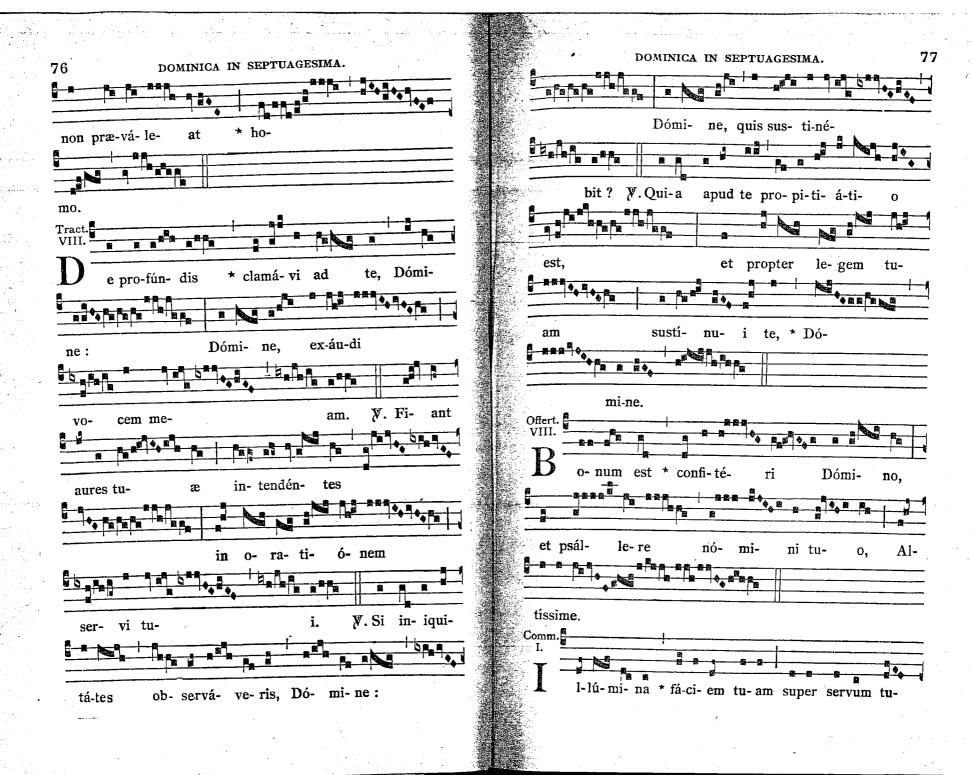

energy under State Stat

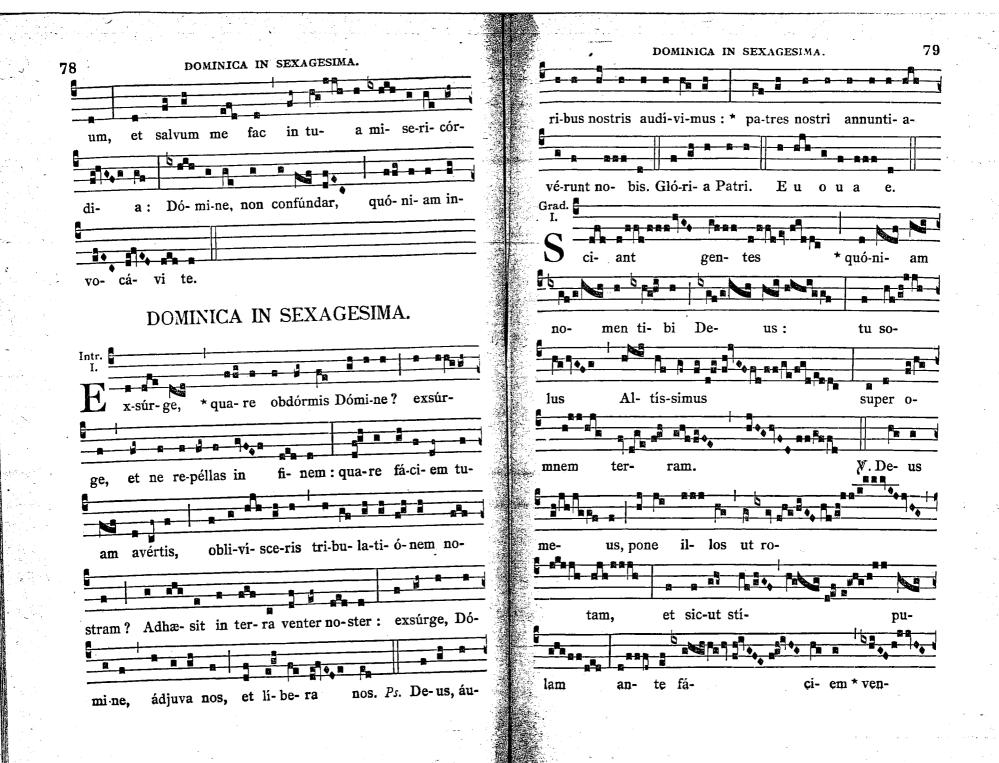

ena unitienal.

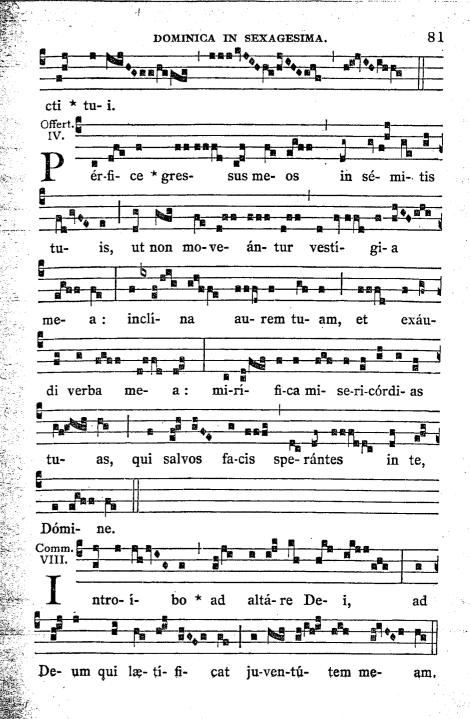
KARDEN BURNER

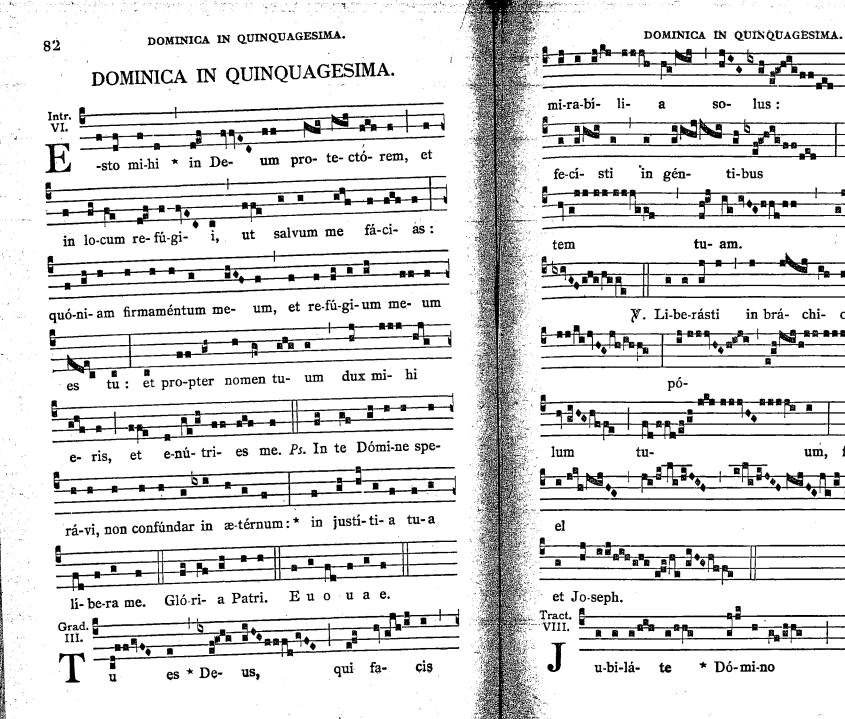

CCW

SIA OLULION

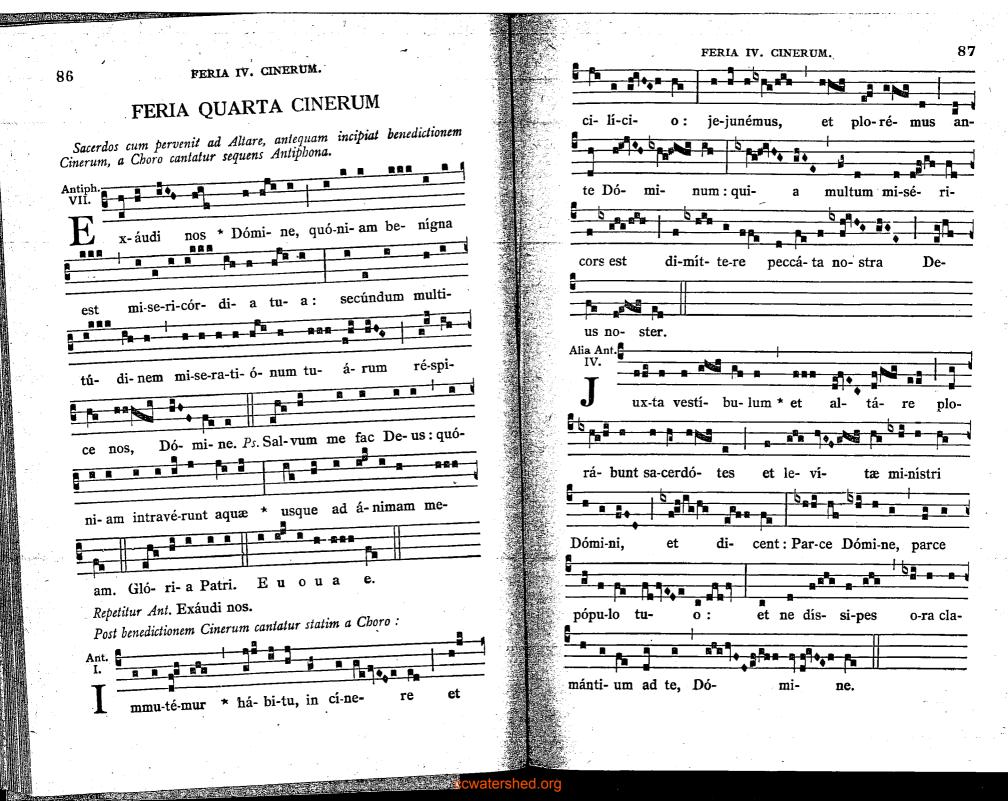
vir- tú-----in brá- chi- o tu-o pu-um, fi-li-os Isra-* Dó-mi-no omnis ter-

83

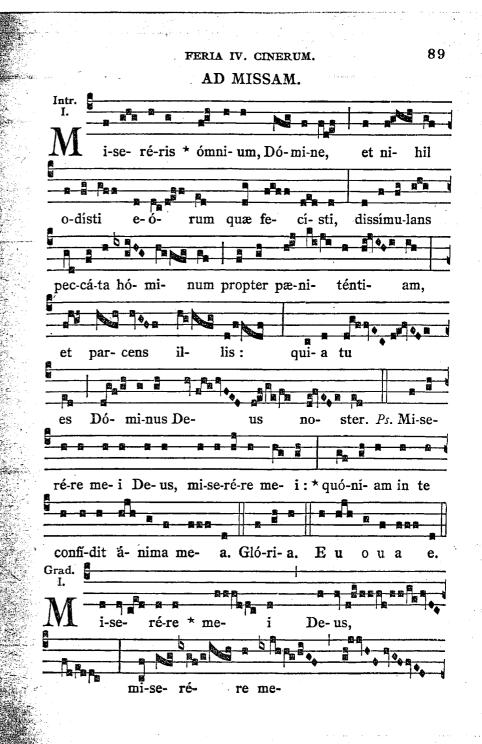
no- tam

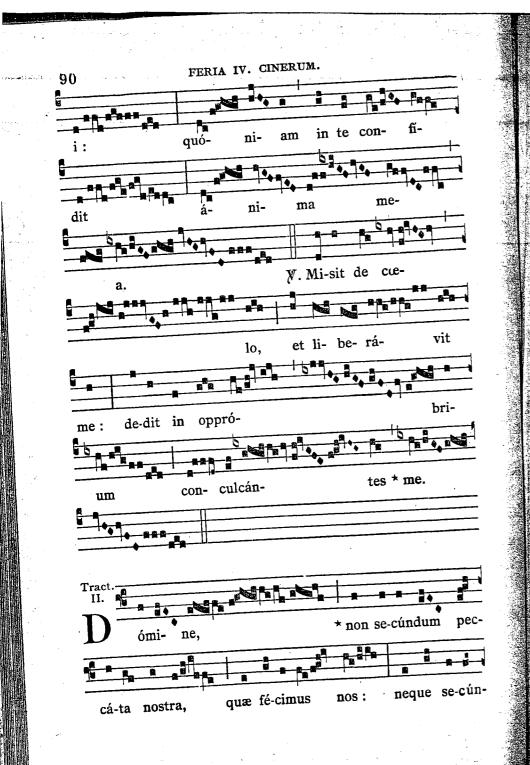
DOMINICA IN QUINQUAGESIMA. 84 serví- te Dómi-no læin ra : ti-a. ¥. Intrá- te in conspé- ctu tí-jus, in ex-sul- ta- ti- ó- ne. ei- pse est Dómi- nus V. Sci-tó-te quod B SAL B ALLA us. V. I- pse fe- cit nos, De-et non i- psi nos: nos autem pó- pu-lus e- jus, et oves pá-E 9. 8 scu- æ * e-jus. e-ne-di- ctus es * Dómi- ne, do-ce me justi-

85 DOMINICA IN QUINQUAGESIMA. **A A**. nes tuas : be-ne-dí-ctus es Dófi- ca-ti- ó-mi- ne, do-ce me justi- fi- ca-ti- ónes in lá-bi- is meis as : tu-pronunti- áómni- a vi 8 8 ju-dí- ci- a oris i. tu-Comm. andu-cavé-runt, * et sa-tu- rá-ti sunt nimis, et de- si-dé-ri- um e- ó- rum áttu-lit e- is Dómi-nus : non sunt fraudá- ti a de-si-dé-ri- o 0. su-

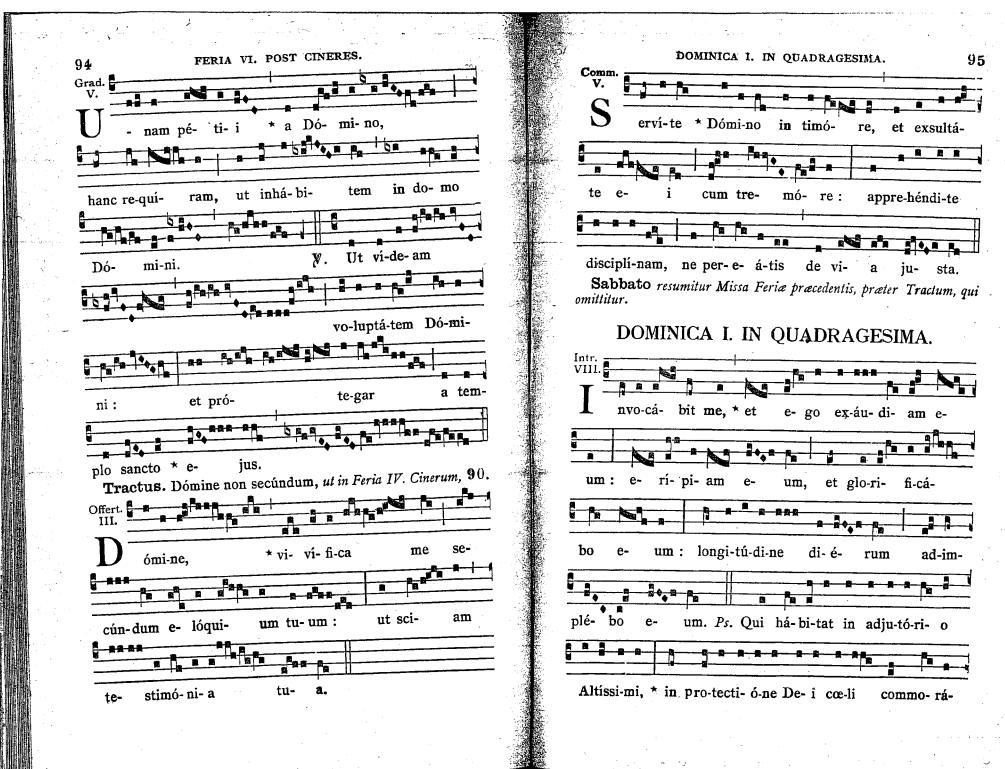
FERIA IV. CINERUM. 88 Resp. II. -mendé-mus * in mé- li- us, quæ igno-ránter Г E D. 9 5 . . mus: ne súbi-to præ-occu-pá- ti dicá-vipece mortis, quærámus spá-ti- um pæ-ni-ténti- æ, et 5 0, 8 mus. * Atténde Dómi- ne, possíinve-ní-re non -<u>6-0</u>-qui- a peccá- vi- mus et mi-se-ré- re : bi. V. Ad- juva nos, De-us sa-lu- tá-ris notiet propter honó-rem nóminis tu-i, Dómi-ne, ster: Gló- ri- a Pa-tri, et Fínos. * Atténde. ra lí-be-...... San- cto. * Atténde. et Spi-rítu-i li-0,

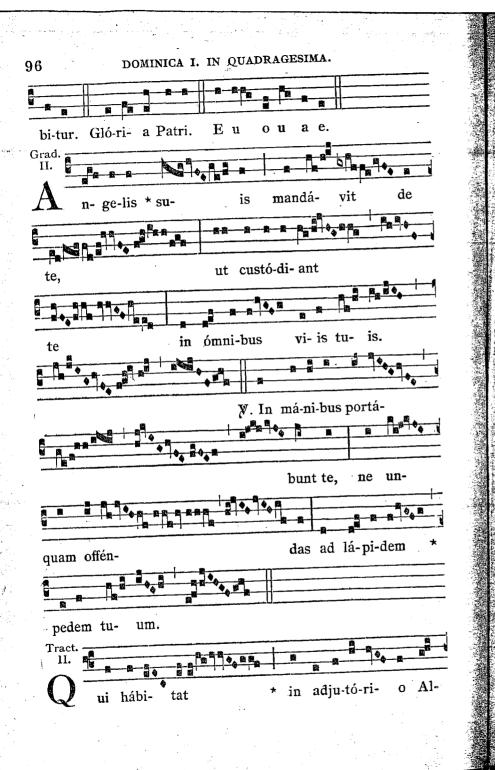

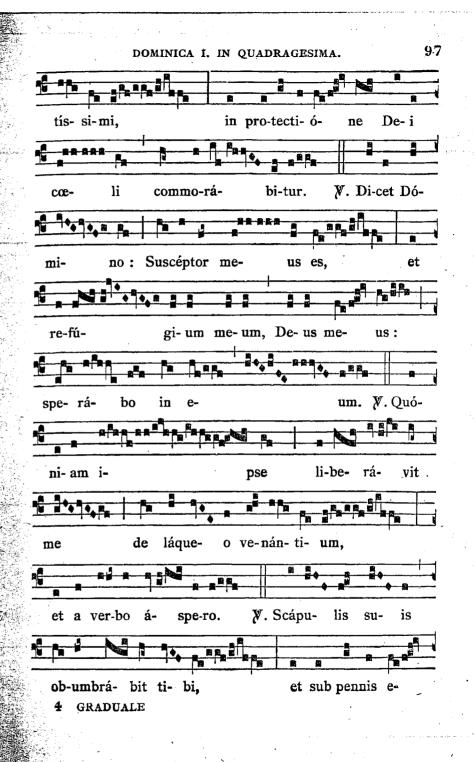

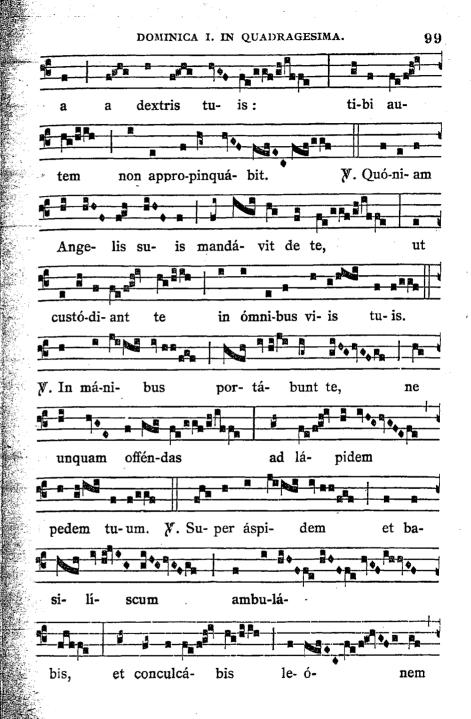

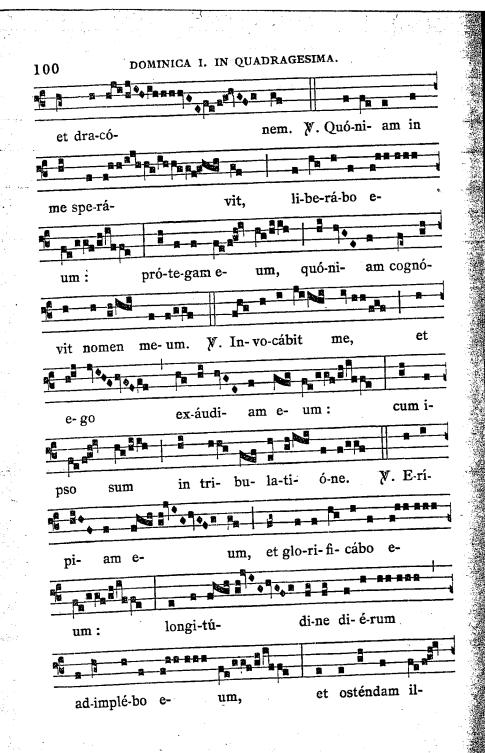

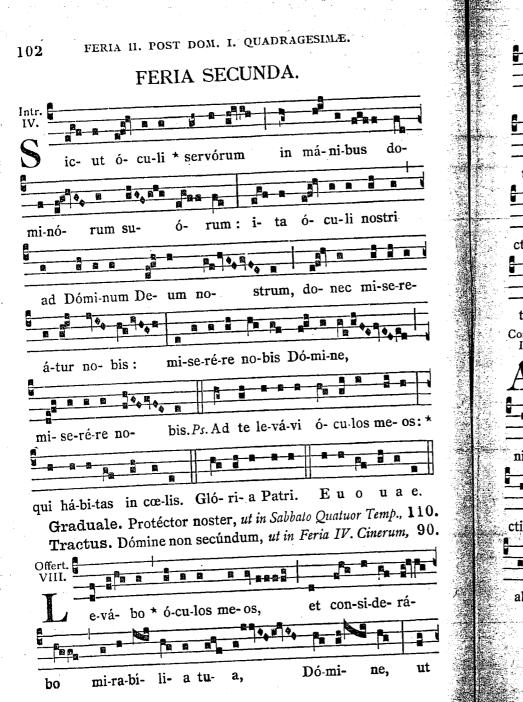

Constitute Classes

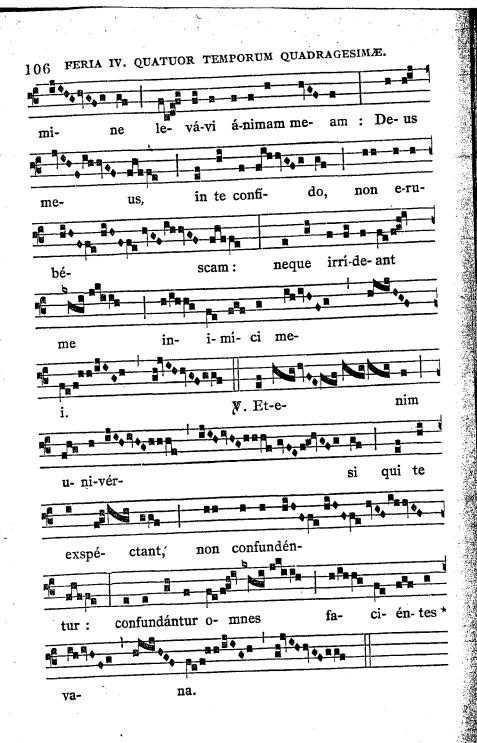

FERIA IV. QUATUOR TEMPORUM QUADRAGESIMÆ. 105 FERIA III. POST DOM. I. QUADRAGESIMÆ. 104 FERIA TERTIA. tá-sti me : mi-se- ré-re mi-hi Dómi- ne, et ex-Intr. N. ..... a geómi-ne * re-fú-gi- um fa- ctus es nobis -2-0 o-ra-ti- ó- nem meáu- di am. 0.0 FERIA IV. QUATUOR TEMP. QUADRAG. a sæ-cu-lo, et in et progé-nie: ne-ra-ti- ó- ne Introitus. Reminiscere, ut in Dom. II. Quadragesimæ, 114. Post primam Lectionem. es. Ps. Pri- úsquam montes fi- e-rent, sæ-cu- lum tu Graduale. Tribulationes, ut in Dom. II. Quadragesima, 115. Post Epistolam. Tract. aut forma-ré-tur terra et orbis : * a sæcu-lo, et usque 0 0 . P. .... e ne- ces-si-tá-ti- bus * mein sæcu-lum tu es De- us. Gló-ri- a Patri. Euo é-ri- pe me, Dó- mi- ne : is vi-. Graduale. Dirigátur, ut in Sabbato Quatuor Temp. Quadrag., 112. u a e. Offertorium. In te sperávi, ut in Dom. XIII. post Pent. 360. hu-mi- li-tátem mede de am, et ╋╌┼╌╋┈ Comm. II. um invo- cá-rem te, * exau- dísti me, De- us et dimítte óla-bó-rem meum : 8 8 - **B**- **B**- **A** ¥. Ad te Dópeccá-ta mein tri-bu-la-ti- ó- ne di- lamni- a a. justi-ti- æ meæ:

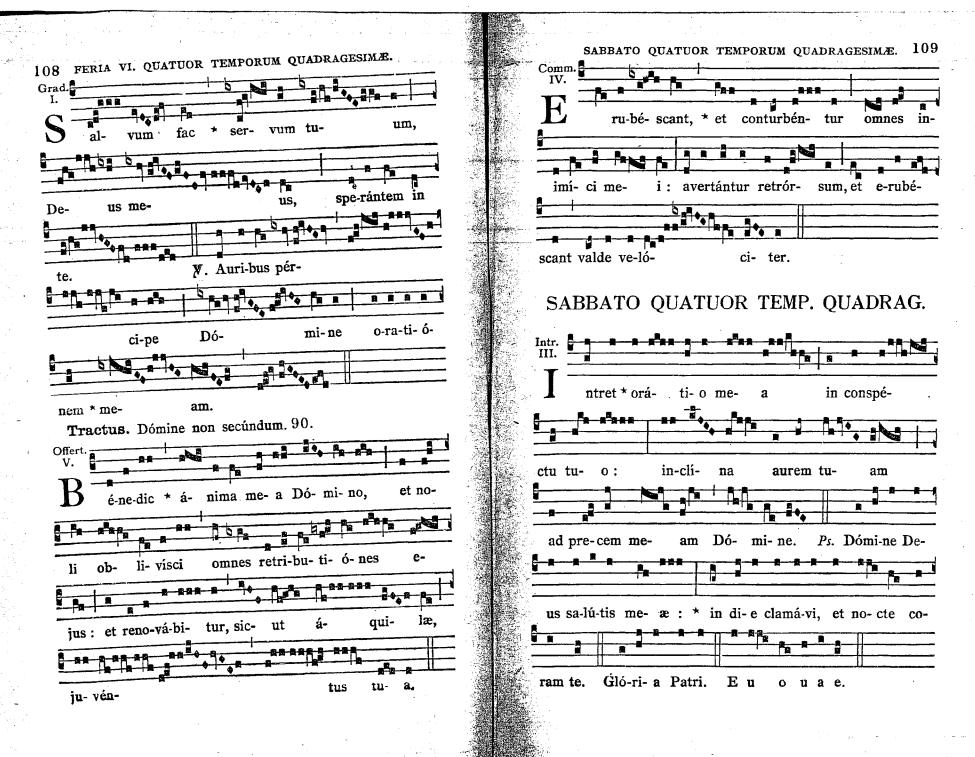

FERIA VI. QUATUOR TEMP. QUADRAGESIMÆ. 107 Offertorium. Meditábor, *ut in Dom. II. Quadragesimæ*, 117. Communio. Intéllige, *ut in Dom. II. Quadragesim.e*, 118.

FERIA QUINTA.

Introitus. Conféssio, ut in Festo S. Laurentii, die 10 Aug. 597. Graduale. Custódi me, ut in Dom. X. post Pentecosten. 348. Offertorium. Immittet, ut in Dom. XIV. post Pentecosten. 363. Communio. Panis quem ego, ut in Dom. XV. post Pent. 366.

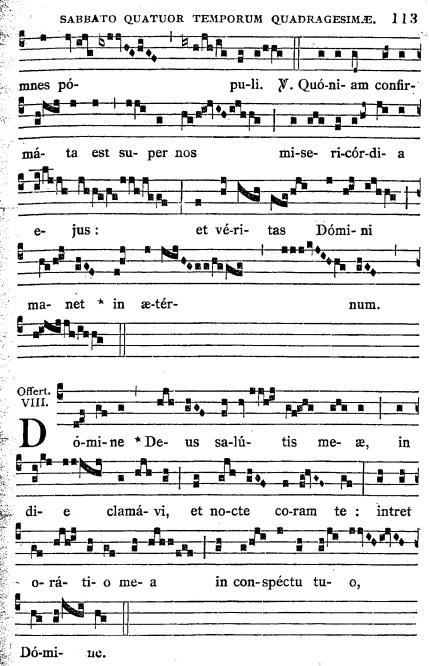

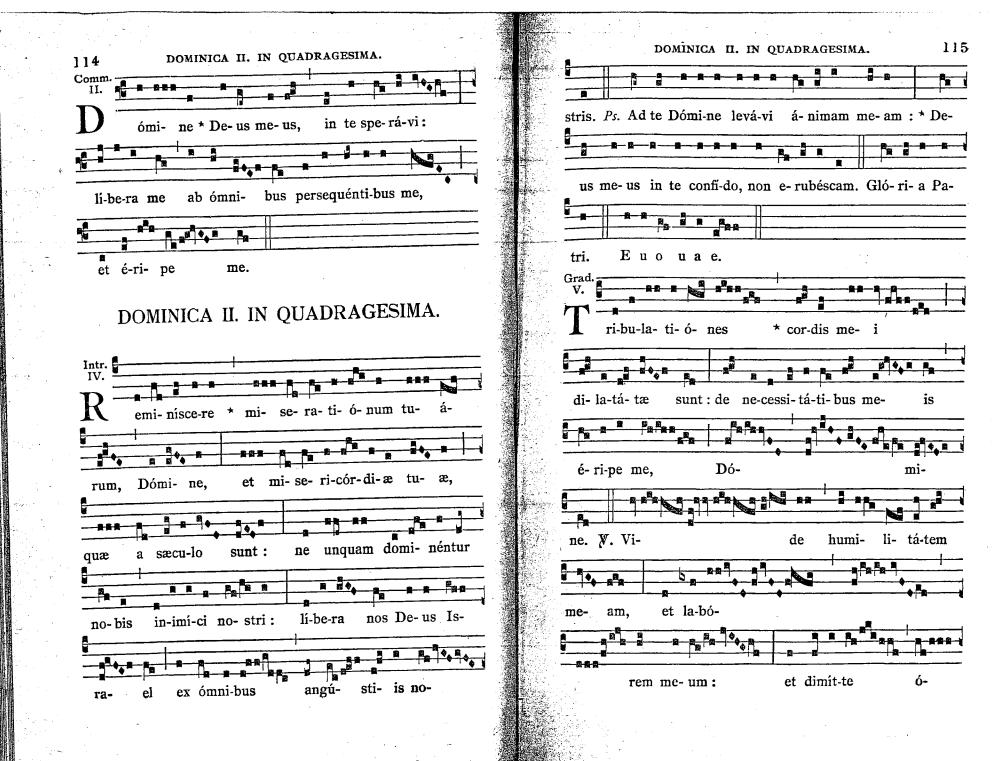
SABBATO QUATUOR TEMPORUM QUADRAGESIMÆ. 110 1. Grad. * Dó- mi-ne ro-pí- ti- us e- sto pec-₽₽**___**5 no- stris : ne quando di- cant gentis cá-0.5 ó- rum? U- bi est De- us etes: .0 . N. Adjuva nos, De-us sa-lu-tá-ris no-. . et proster: nómi-nis tu- i Dópter honórem mi-ne, * lí- be-ra nos. 2. Grad. V. * áspi- ce ro-té-ctor noster 4. R. Deet réspice super serus,

RULOUNT ALL TORS AND A

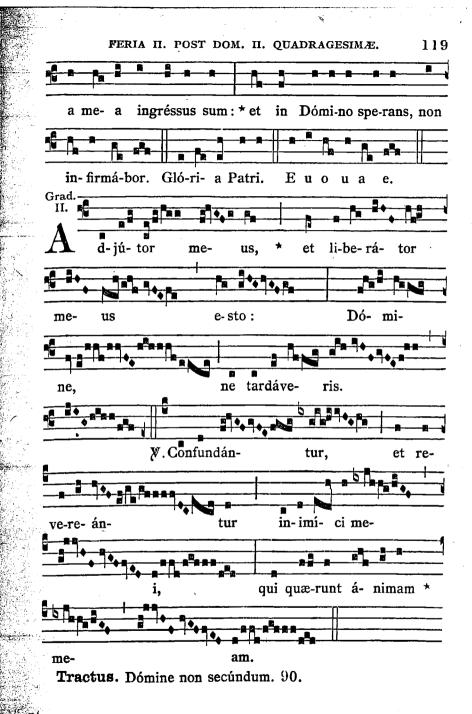

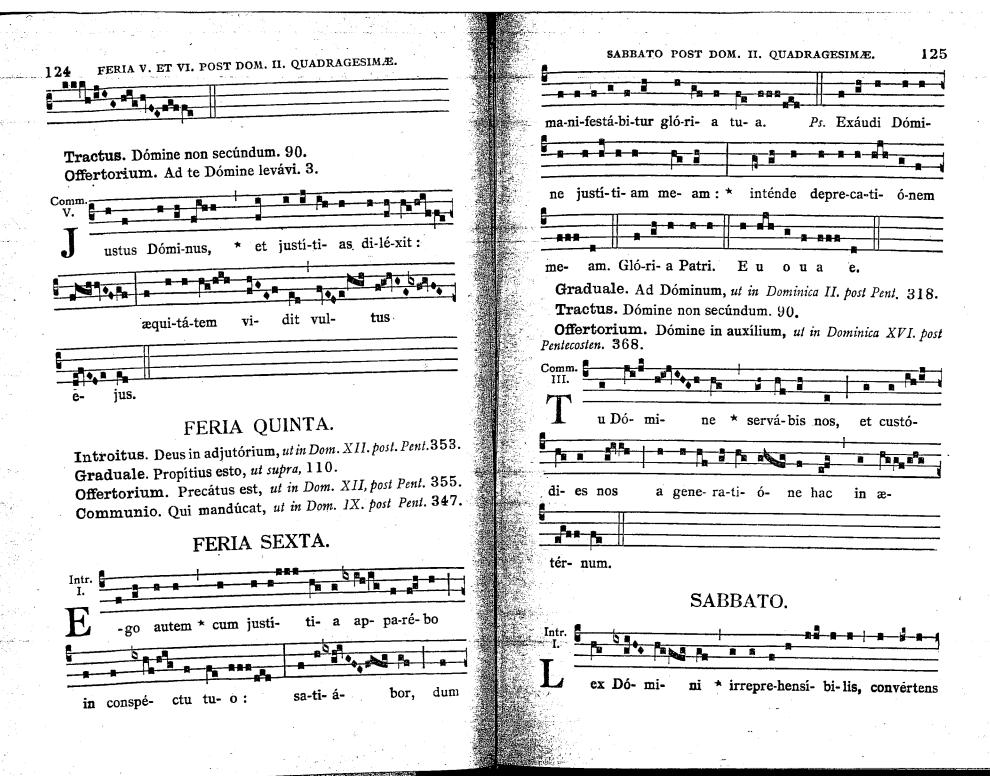
.

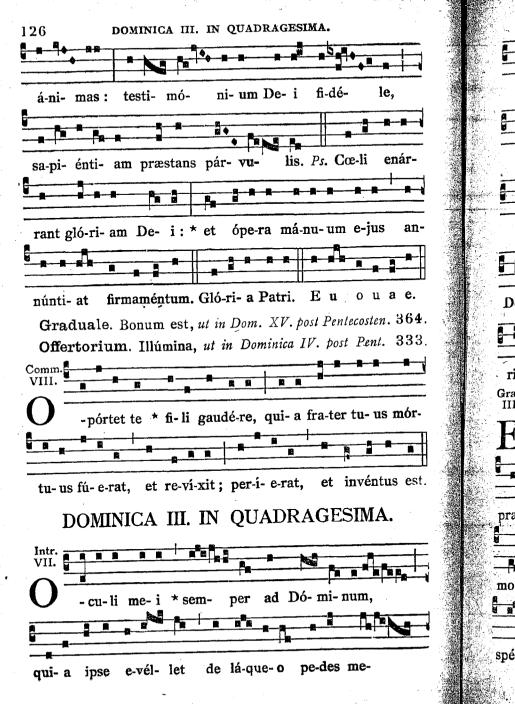

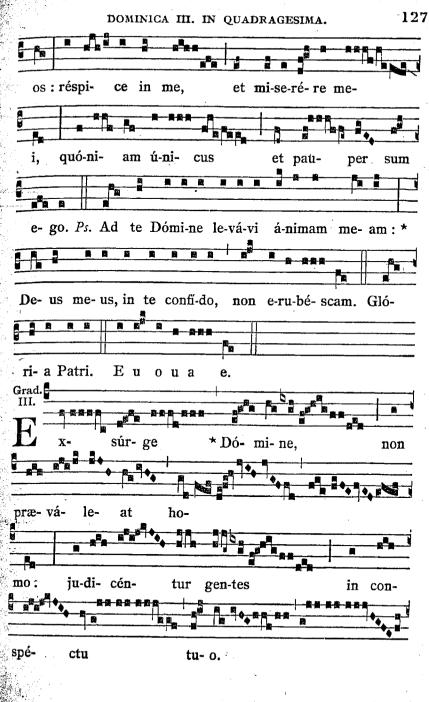
121 FERIA III. POST DOM. 11. QUADRAGESIMÆ. FERIA II. POST DOM. II. QUADRAGESIMÆ. 120 Offert. FERIA TERTIA. Intr. e-ne-di- cam Dó- mi- num, * qui mi- hi trí-bu-III. $\square$ i-bi di-xit * cor me- um, quæ-sí-vi ₽ ctum : pro-vidé-bam Deintel-léit vultum tu- um Dómi-ne revultum tu- um, o sem- per : quó-nium in conspé- ctu me-qui-ram : ne a-vértas fá-ci- em tu- am a me. ne comdex- tris est mihi, а am Ps. Dóminus il-lumi-ná-ti- o me- a, * et sa-lus me- a : ar. vemó-Comm. quem timébo? Gló-ri- a Patri. E u o u a e. Graduale. Jacta cogitátum, ut in Dom. III. post Pent. 329. quam adne * Dó-mi- nus no- ster, ómi-Offert. VIII. RR # + B E i-se-ré-re mi-hi * Dó- mi- ne, se-cúnum in u-nimi-rá-bi-le est no- men tu---8-8-1 **N** dum ma-gnam mi-se-ri-cór- di-am tuam : dera ! sa tervérin-iqui- tá- tem mele Dó- mi-ne am,

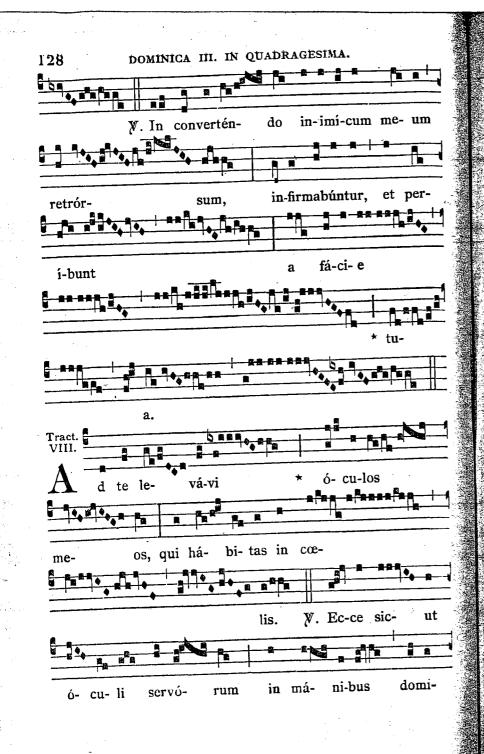

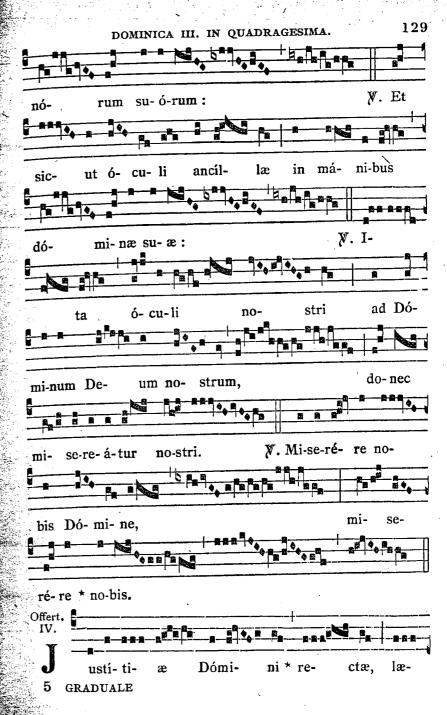

AA UMBADA _____

Renning.

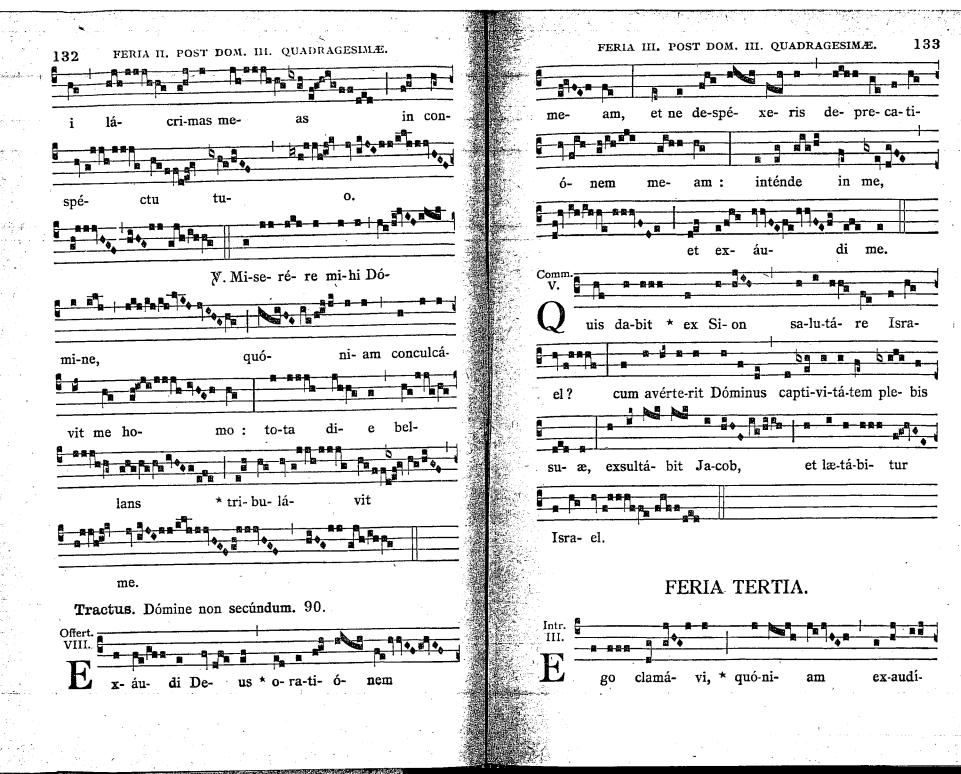

ccwatershed.org

. . . .

FERIA II. POST DOM. III. QUADRAGESIMÆ. 131 DOMINICA III. IN QUADRAGESIMA. 130 FERIA SECUNDA. et dulci- óra da, fi-cántes corti-Intr. III. ver-bum, in Dó-mi-no n De- o * laudá- bo et servus tu- us vum : nam super mel et fa-**4**, **1** in De- o spe-rávi, laudá- bo sermó- nem: a. di- et custó-Comm.-E . hi hoquid fáat minon timécibo asser * invé-nit si-bi domum, et turtur ni-dum, u-----mo. Ps. Mi-se-ré-re me- i De- us, quó-ni- am conculcá-vit me altá- ri- a tu- a Dóbi re-pó- nat pullos su- os: 1 夏夏四日 黄良 ho-mo : * to- ta di- e impúgnans tri- bu- lá-vit me. tum, Rex me- us, et De- us mevirtúmi-ne Еu Gló-ri- a Patri. o u a e. us: be- á-ti qui há-bi-tant in domo in a, tu-Grad. VII nun-tie- us, * vi-tam meam lau- dábunt te. sæ- cu-lum sæ- cu-li R ti- bi : pósuá- vi

RUAR URING SHARE

A UPPED N

.

FERIA III. POST DOM. III. QUADRAGESIMÆ. 134 FERIA III. POST DOM. III. QUADRAGESIMÆ. sti me, De- us : incli-na aurem tu- am, et ex-a : cu-stó-di me, Dó-mimeáu- di verba mi-ná-ut pu-píllam ó- cu- li : sub umbra a-láne, imma-cu-lá-tus etunc **A M** te-ge me. Ps. Exáudi Dómiprórum tu- á- rum ro: et emundáa de-lí- cto * má- ximo. ne justi-ti- am me- am : * inténde depre-ca-ti- ó-nem Offertorium. Déxtera Dómini. 73. Comm. VI. me- am. Gló-ri- a Patri. Εu o u a e. ómi-ne, * quis ha-bi-tá-bit in tabernácu-lo tu- o? Grad. II. b occúltis * meis mun- da me aut quis requi- é- scet in monte sancto -R--R---1 et ab a-li-é-Dó- mi- ne: Qui ingré-di- tur si- ne mácu-la, et ope-rá-vo tu- o. parce sernis tur justiti- am.

ccwatershed.org

135

W. Si me- i non fú- e- rint do-

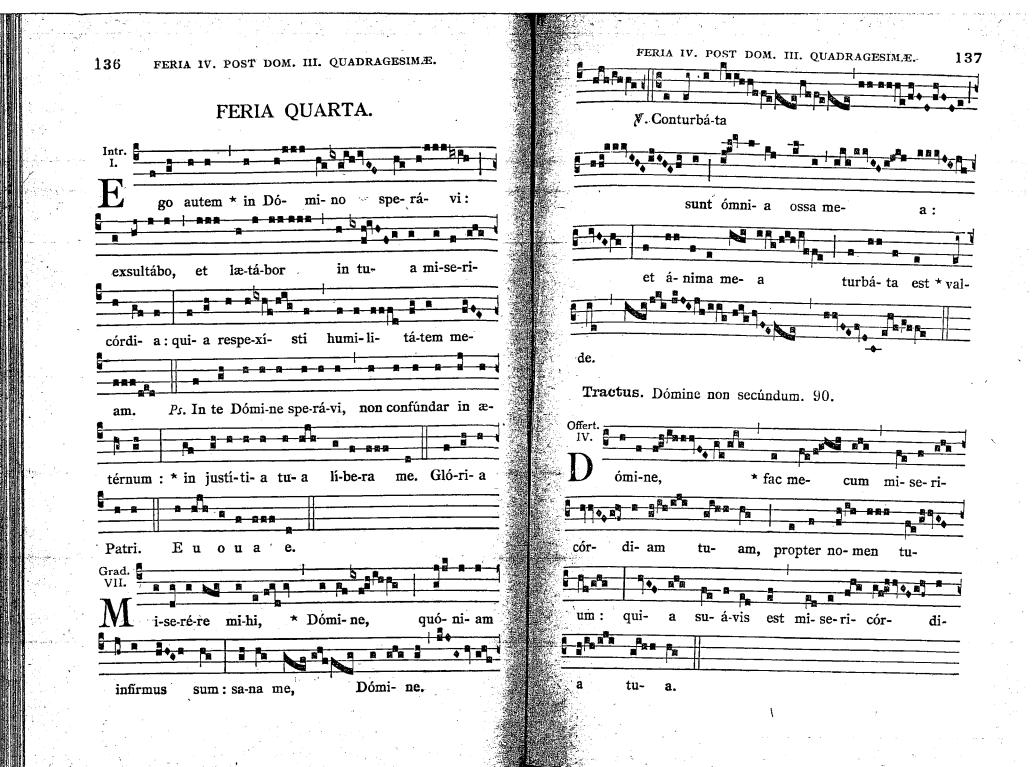
bor

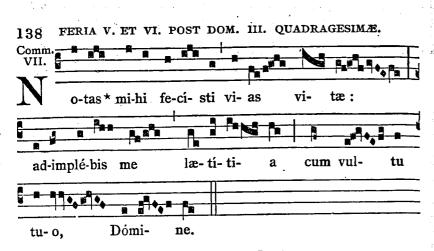
0?

tu-

-<u>R---</u>R

ti,

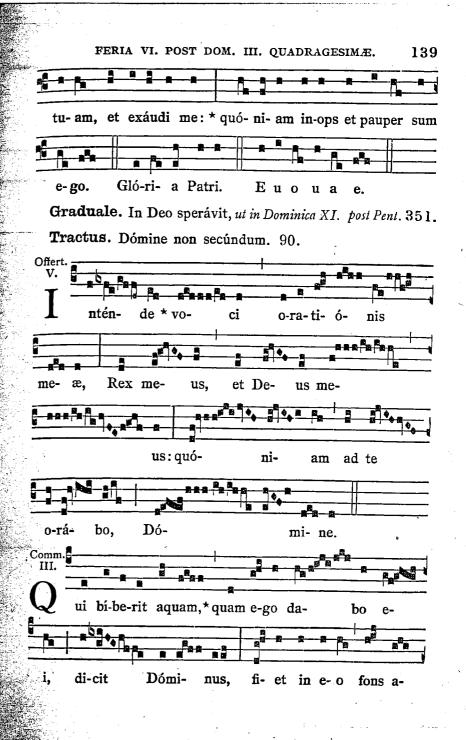

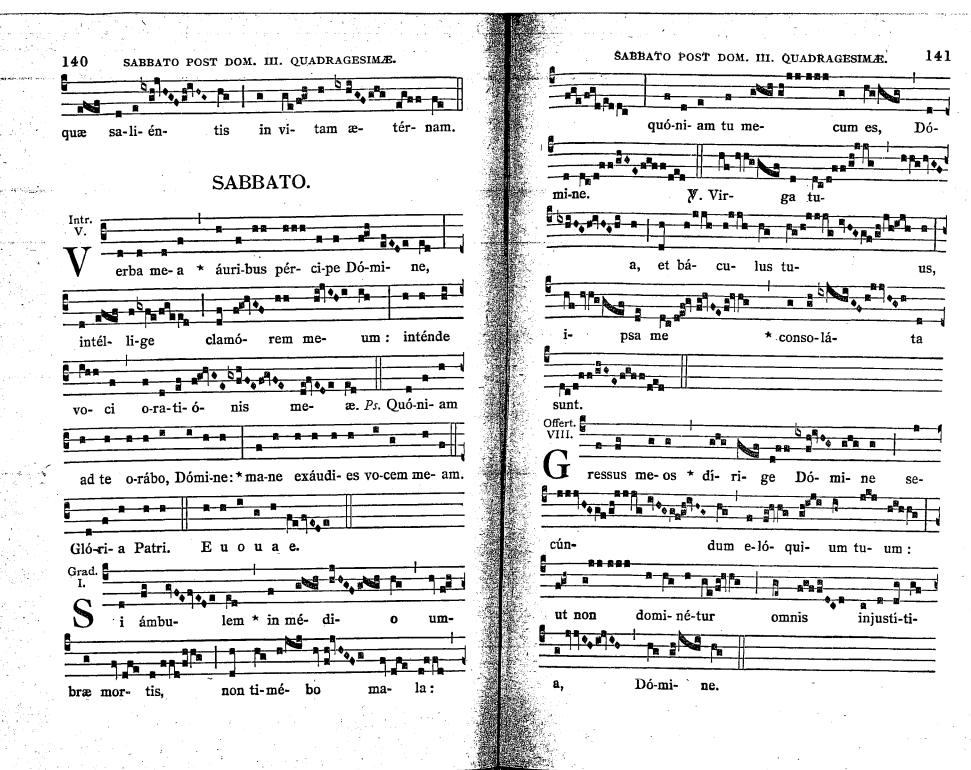
FERIA QUINTA.

Introitus. Salus pópuli, ut in Dominica XIX. post Pent. 380. Graduale. Oculi ómnium, ut in Festo Corporis Christi. 310. Offertorium. Si ambulávero, ut in Dom. XIX. post Pent. 381. Communio. Tu mandásti, ut in eadem Dominica. 382.

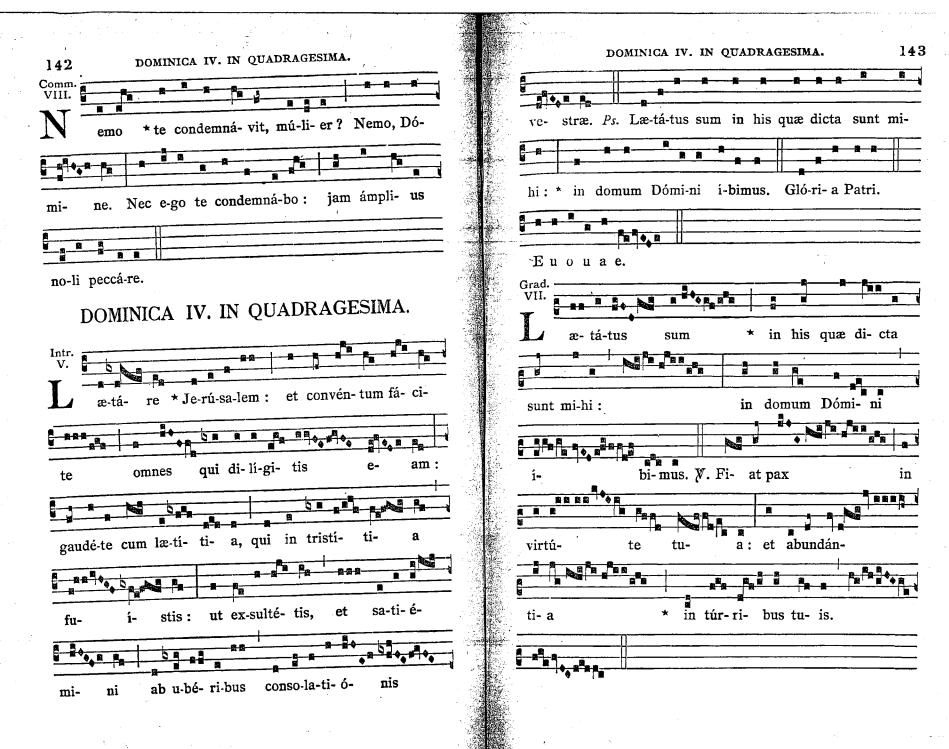
FERIA SEXTA.

NAX OF THE STATE OF T

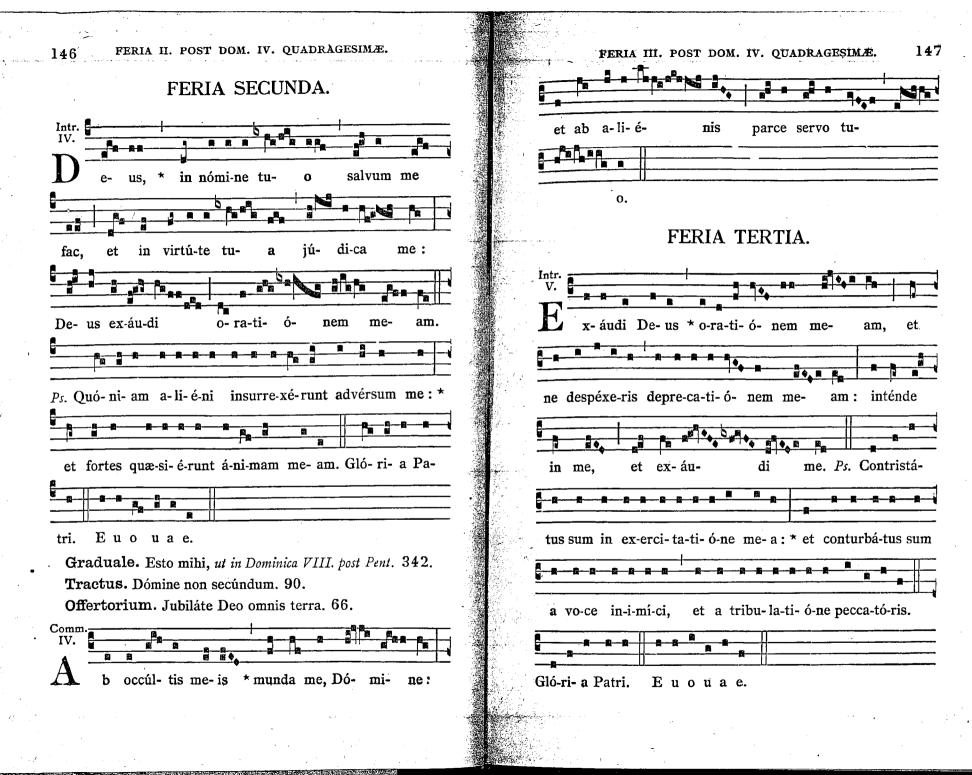

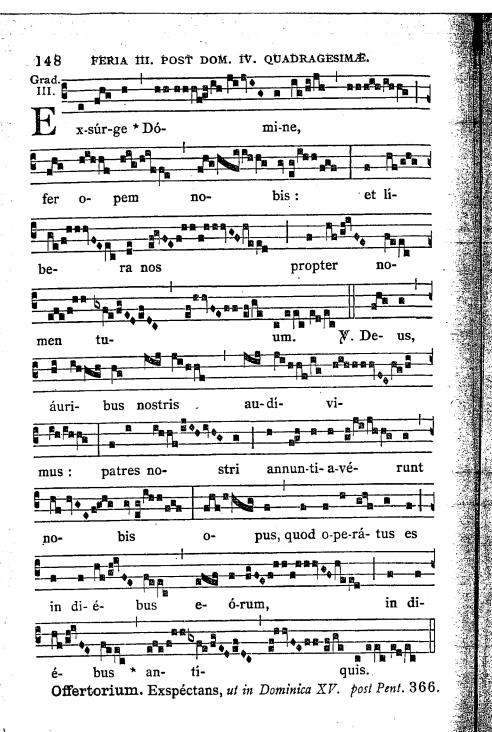
印印印制公開業

____

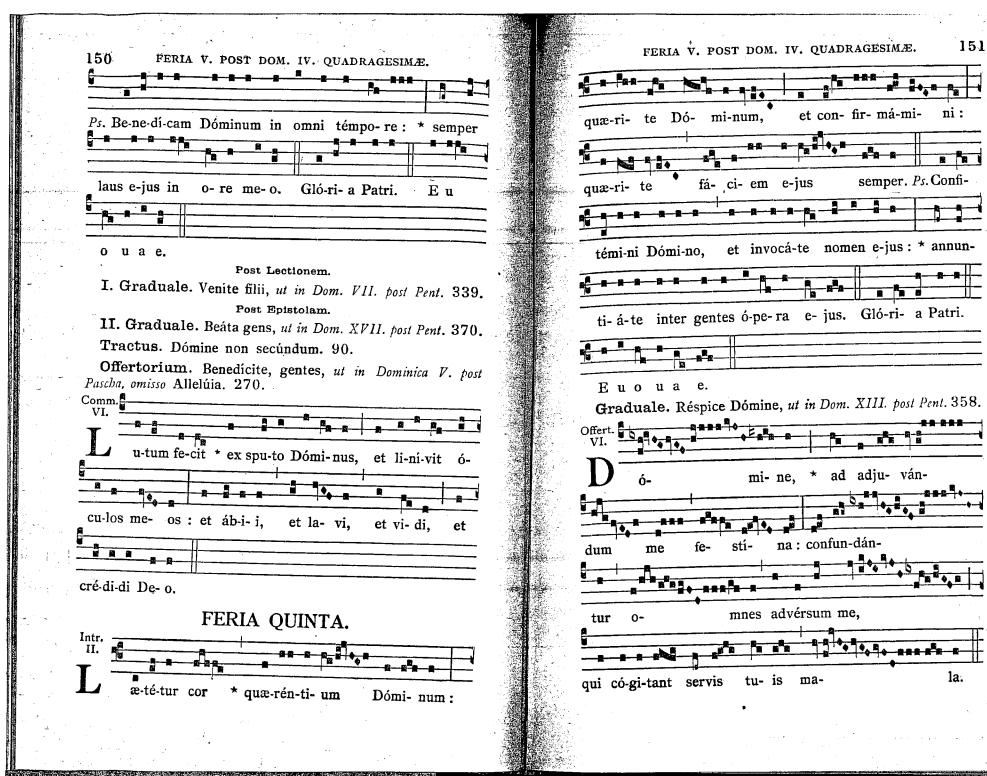

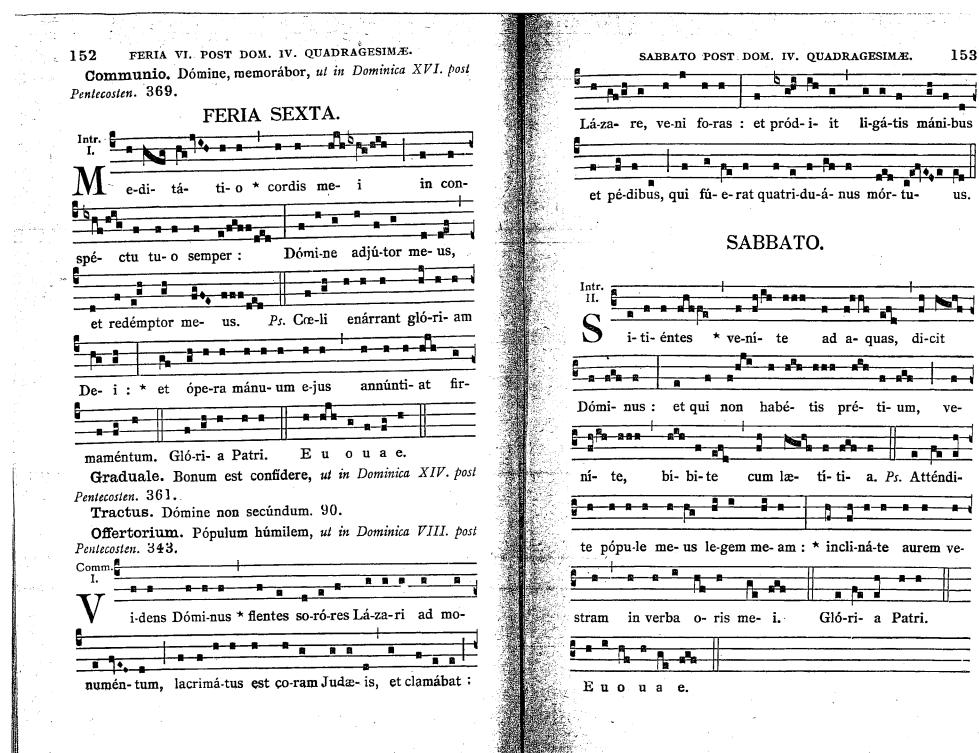
DOMINICA IV. IN QUADRAGESIMA. 145 Offert. II. **1**. audá-te * Dómi- num, qui- a be- ní-4<mark>/2 222</mark> psál- li- te nó- mi-ni e- jus, quógnus est: ------1 ni- am su- á- vis est: ómni- a quæcúmque vó- luit, fecit in cœ- lo et **_₽[₽]₩** in ter- ra. Comm. IV. 截回 肉 e- rú-sa-lem, * quæ æ-di- fi-cá-tur ut cí-vi-tas, cu-jus par-ti-ci-pá-ti- o e-jus in id-ípsum : il-luc e- nim 8 ascendé- runt tri- bus, tri-bus Dómini, ad con-fi- téndum nómi-ni tu- o, Dómi- ne.

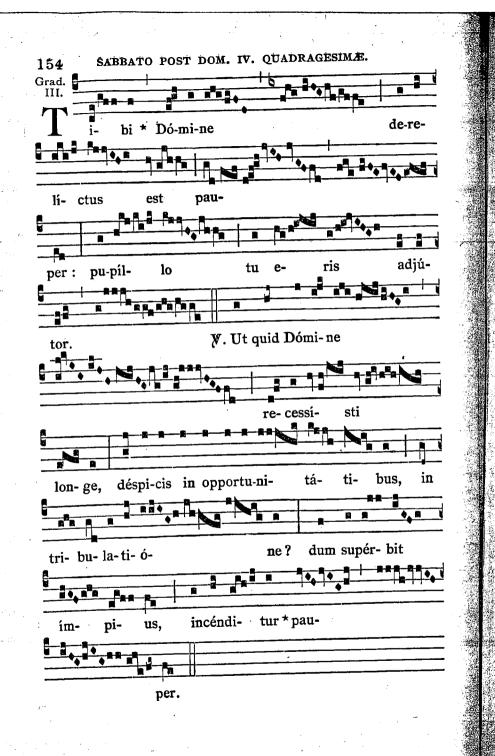

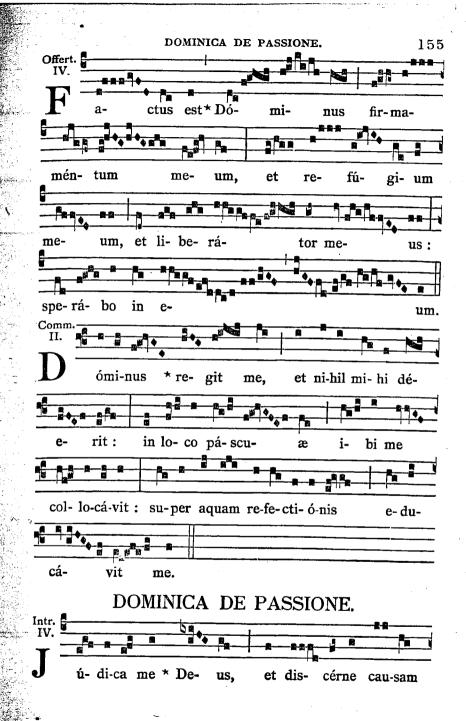

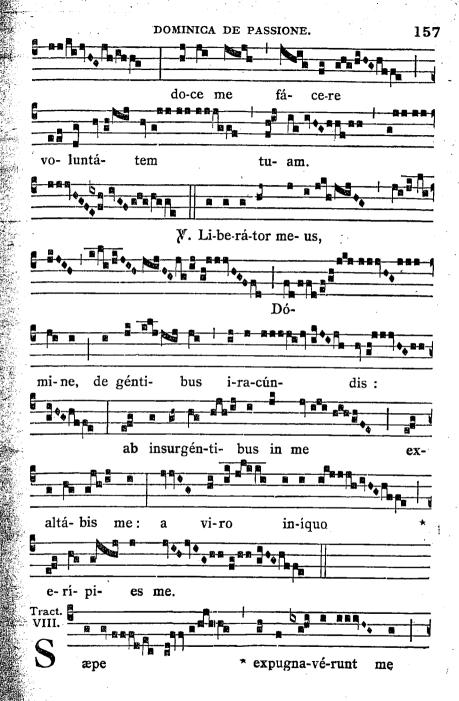
A ULIMPON THE MEAN AND A PARTY OF A PARTY OF

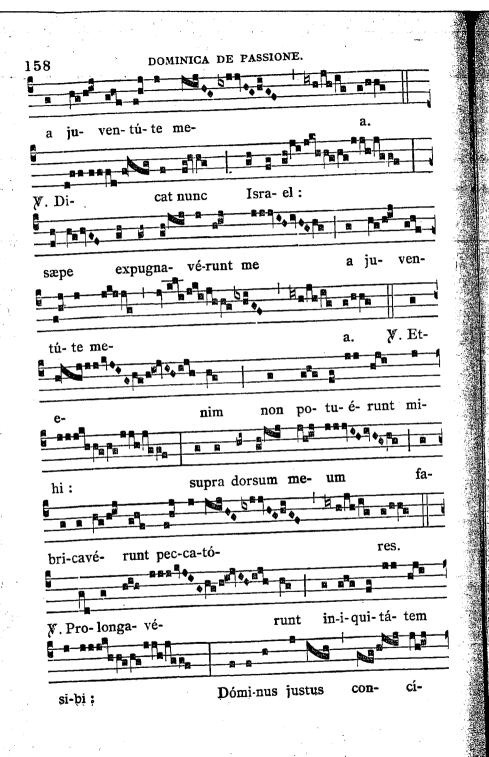

DOMINICA DE PASSIONE. 156 ab hó-mi-ne inde gente non san-cta: am me--8-50 qui- a me : é- ri-pe et do-ló-SO i- quo ۹, et forti-túdo es De- us meus, tu a. Ps. Emítte lu-cem tu- am, et ve-ri- tá-tem tu- am:* mei-psa me dedu-xé-runt, et adduxé-runt in montem sanctum Jú- di-ca. tu-um, et in taberná-cu-la tu-a. Non dicitur Glória Patri ad Introitum usque ad Pascha, nisi in Missa de Festo, si occurrerit : sed finito Psalmo, absolute repetitur Introitus usque ad Psalmum. Grad. TTI. me, * Dó- mi-ne, pe 11in-imí- cis meis : de

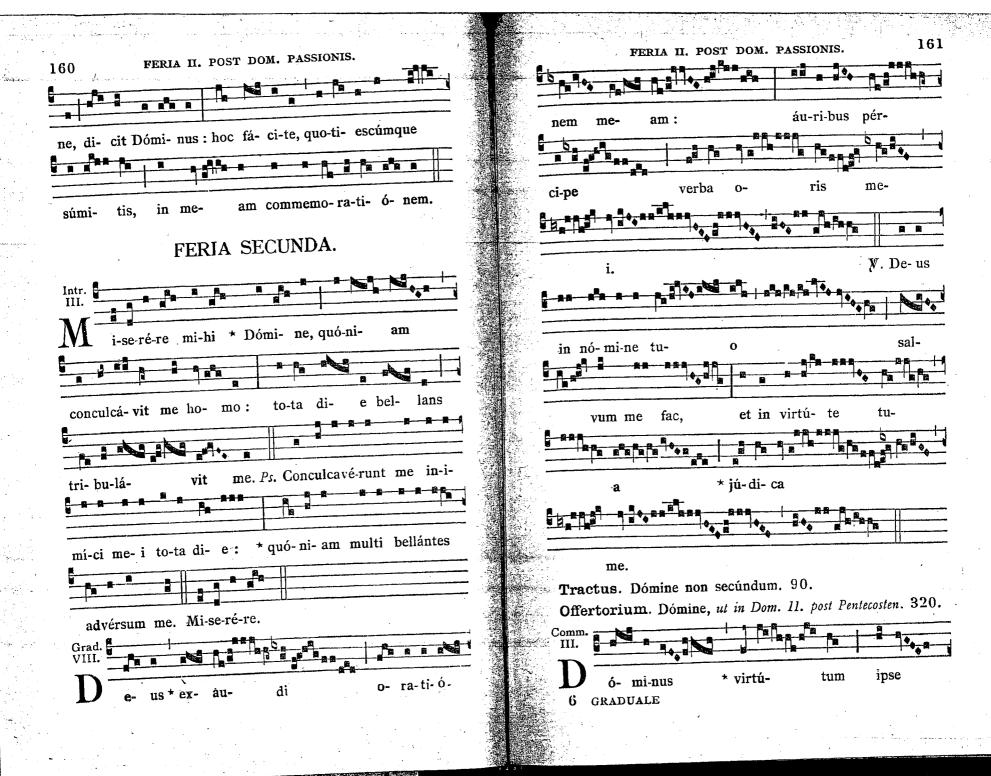
ADDREED STATES AND ADDREED STATES

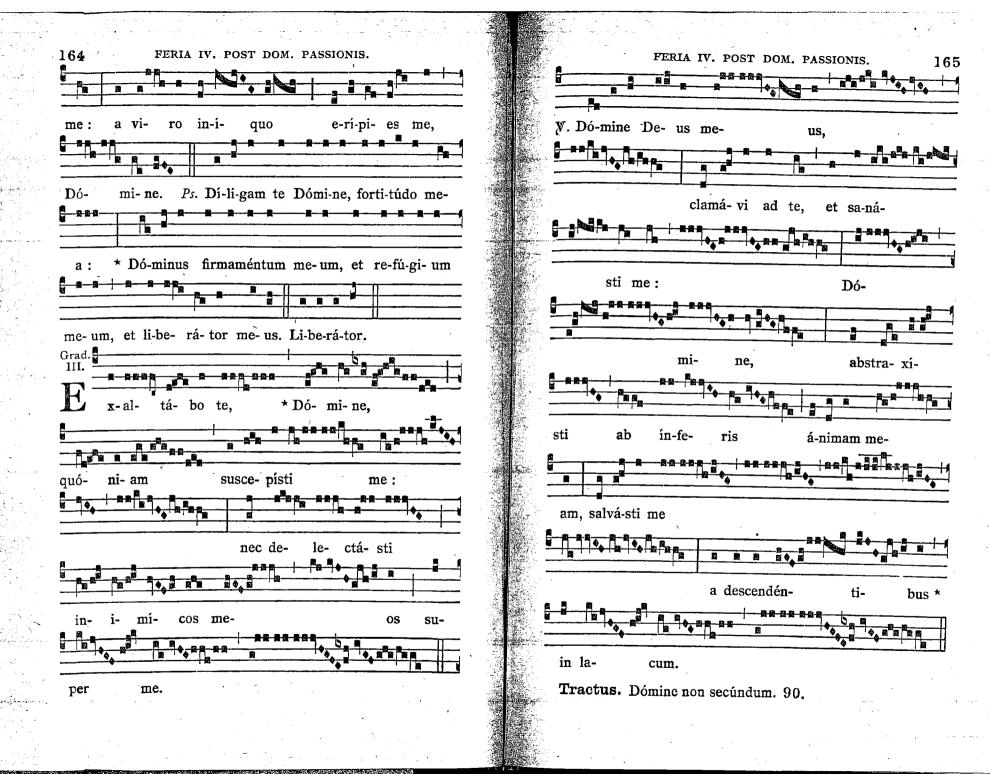

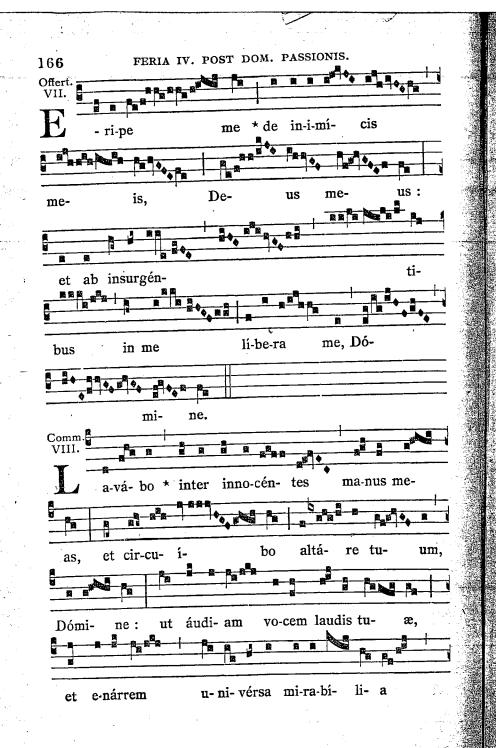
A DUTING SI A CARACTERISTICS AND A CARACTERISTIC

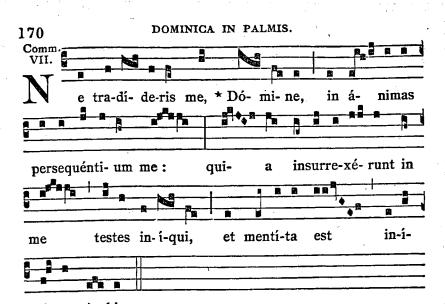
THING THE REPORT

Offertorium. Super flúmina Babylónis, ut in Dominica XX. post Pentecosten. 384. Communio. Meménto verbi tui. ibidem. 384.

qui-tas si- bi.

¶ Sabbato post Dominicam Passionis, resumitur Missa diei præcedentis, 168, excepto Tractu qui omittitur.

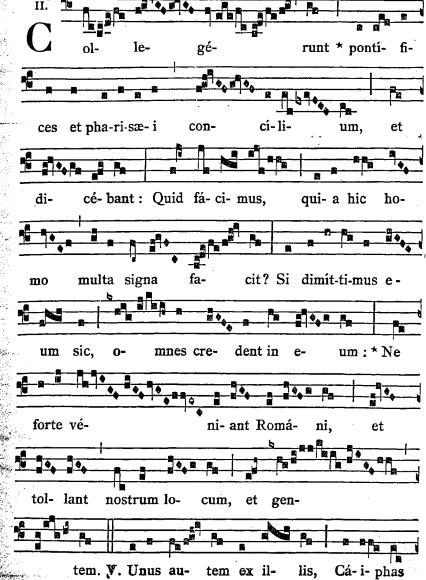
DOMINICA IN PALMIS.

Facta aspersione aquæ, more solito, antequam Sacerdos procedat ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, cantatur a Choro :

Antiph.	n²n		<u> </u>	R
H o-sánna * fí-li- o Da	-vid :	be-ne-di-	ctus	qui ve-
	- D		8 - P a	
nit in nó-mi-ne Dómi-ni.	Rex	Is- ra-	el :	Ho-sán-
na in excélsis.	•			

DOMINICA IN PALMIS. Lectio in tono Epistolæ. Deinde cantatur pro Graduali :

171

Resp.

DOMINICA IN PALMIS. DOMINICA IN PALMIS. 172 ----est, ca- ro autem indem promptus cum esset pónti-fex anni il-lí- us, nómine, . fi- at vo-lún- tas a. W. Vi-gi-lá- te, tu--di-cens: Expe-dit vobis, ut prophe-tá- vit 6--1--- **P**-ut non intré-tis in tenet o-rá- te, unus mo-ri- á-tur homo pro pó- pu- lo, et non * Spí- ri-tus. nem. to-ta gens pér- e- at. Ab Responsiones ad Præfationem, in tono feriali. Finita Præfatione cantatur a Choro: co-gi-ta-vé- runt interfí-ce- re ergo di- e il-lo anctus,* Sanctus, Sanctus Dómi-nus De- us Sába- oth. um, di-céntes. * Ne forte, ut supra. e-**R R** . **B B B B** 國 Vel aliud R. VIII. Ple-ni sunt cœ-li et terra gló-ri- a tu- a. Ho-sánna in exn mon- te * O-li-véo-rávit ti <mark>-a-</mark>a--} ਿ célsis. Be-ne-díctus qui ve-nit in nómi-ne Dómi-ni. Ho-sán-Pa- trem: Pa- ter, si fi- e-ri potest, ad na in excélsis. ste. * Spi- ri-tus quica- lix itránse- at a me

TA DUNIER FRANK

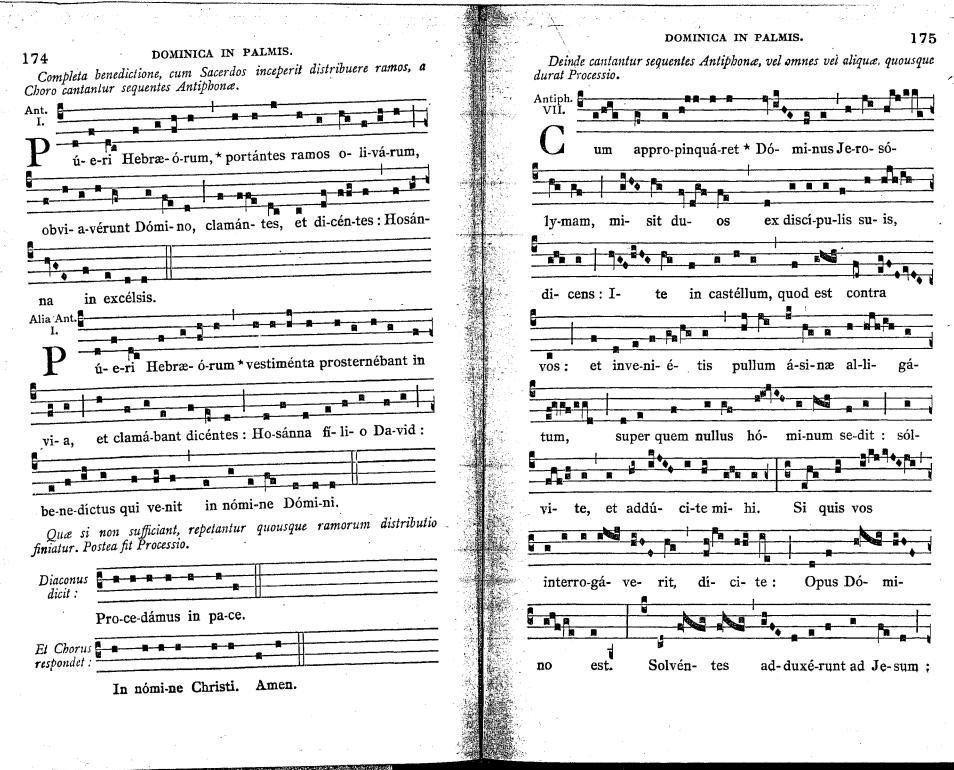
173

fir- ma:

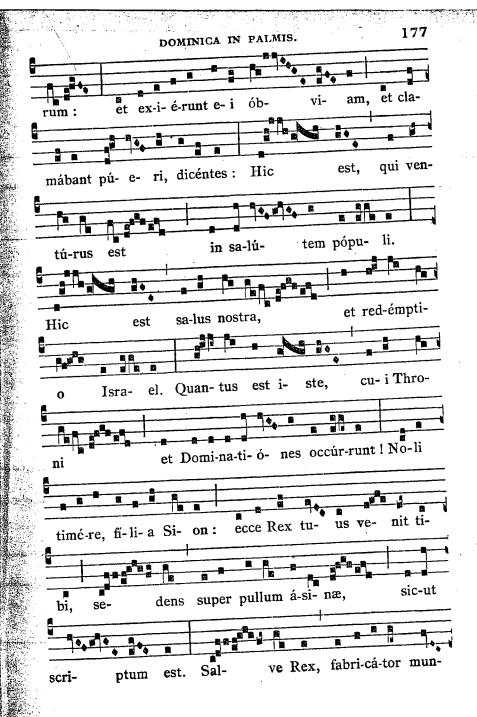
-~~20,~~8

'ta- ti- ó-

自業

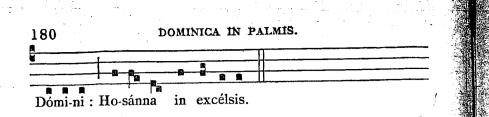

176 DOMINICA IN PALMIS. et imposu-é-runt il- li vestimén-ta, et se-dit super expandébant vestiménta su- a á-li-i e-um: _____R____ á- li- i ramos de arbó-ri-bus exsternéin via : qui sequebántur, clamábant: Ho-sánna, benebant : et díctus qui ve-nit in nómi-ne Dómi- ni : be-ne-díctum re-gnum patris nostri Da- vid: Hosánna in excélsis : vid. mi-se-ré-re no- bis, fi-li Da-Alia Ant. v. um audís- set * pó- pulus, qui- a Je-sus lymam, accepé-runt ramos palmánit Je-ro-sóve-

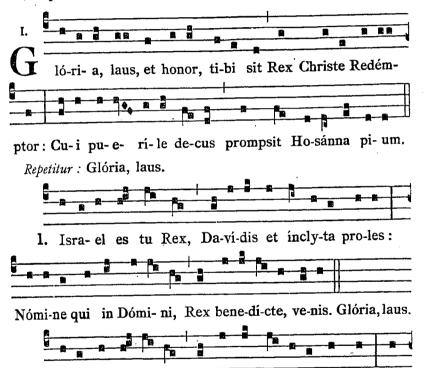

179 DOMINICA IN PALMIS. 178 DOMINICA IN PALMIS. óbvi- am : et victó-ri tri- umphánti digna emptó-ri qui ve- nísti red-ime-re nos. di, Alia Ant. VIII. dant obséqui- a : Fi-li- um De- i o-re gentes prædi-* sol-émnis Paschæ, n-te sex di- es Aster-voces tonant per nú-bicant : et in laudem Chri- sti nit Dóminus in ci-vi-tá-tem Je-rú-saquando ve-la : Ho-sánna ! occurré-runt e- i pú- e-ri: et in má-ni-bus lem, Alia Ant. um Ange-lis et pú- e-ris * fi-dé-les inve- ni- áportábant ramos palmá- rum, et clamá-bant vo-ce ma-截員 mur, tri- umpha-tó-ri mortis clamántes: Ho-sánna in in excéldi-céntes : Ho-sánna gna **A R** sis: be-nedictus qui ve-nisti in multi-tú-di-ne mi-seexcélsis. Alia Ant. IV. urba multa, * quæ convéne-rat ad di- em festum, in excélsis. ri-cór- di- æ: Ho-sánna Alia Ant. clamá-bat Dómi-no : Be-ne-díctus qui ve-nit in nómi-ne c-cúrrunt turbæ * cum fló-ri-bus et palmis Red-

MATURINION PARTY

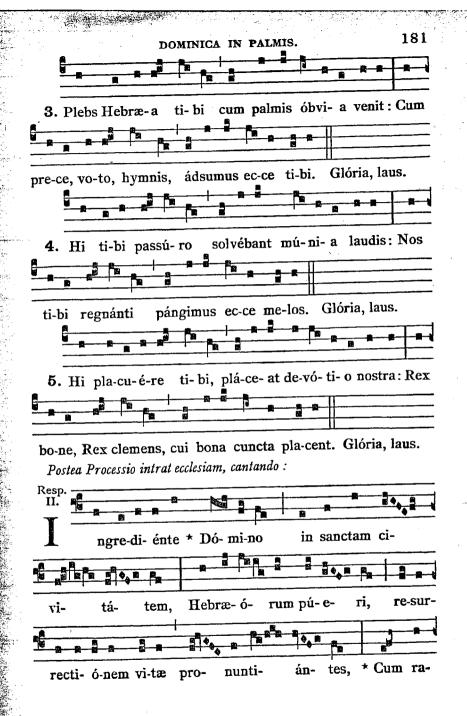

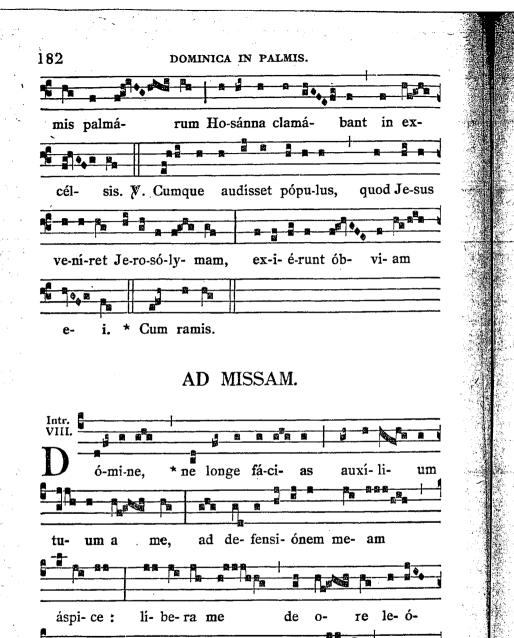
In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt V. Glória, laus, et decantant duos primos versus. Sacerdos vero cum aliis extra ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus cantant alios versus sequentes, vel omnes vel partem, prout videbitur : et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent : Glória, laus, sicut a principio.

2. Cœtus in	excél-sis	te laudat cœ-li-cus	omnis,	Et

mortá-lis ho-mo, et cuncta cre-á- ta simul. Glória, laus.

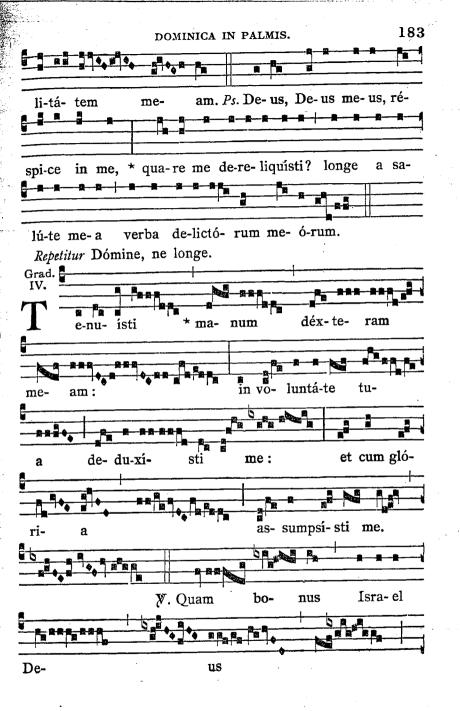

bus u- ni- cornu- ó- rum hu-mi-

et a córni-

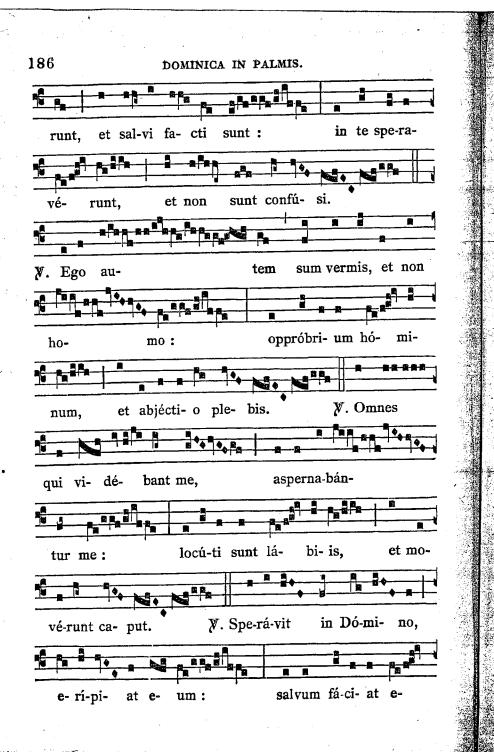
nis,

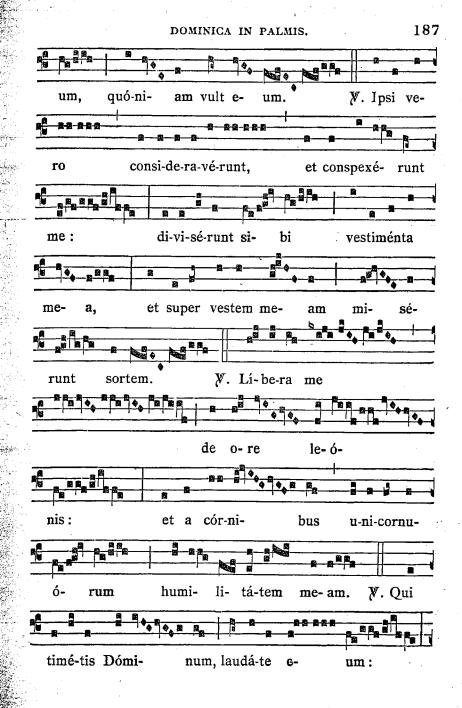
的

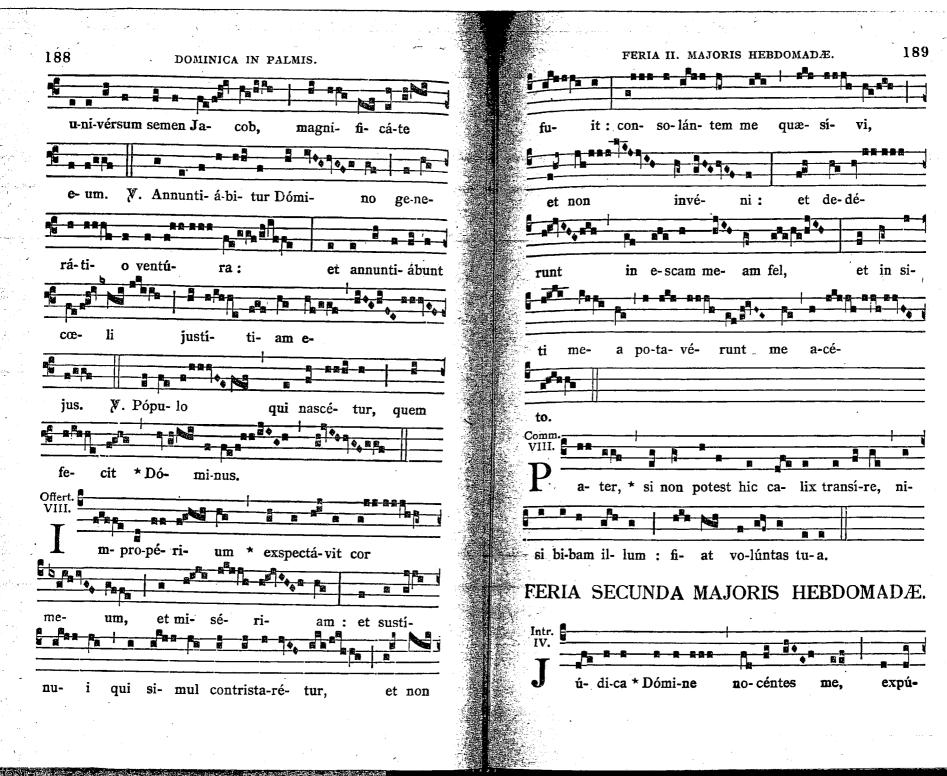

M. UMMONT.

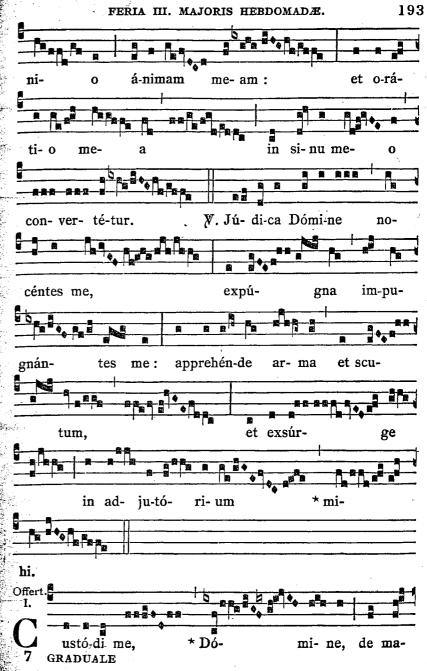

FERIA II. MAJORIS HEBDOMADÆ. 190 FERIA II. MAJORIS HEBDOMADÆ. 191 . gna impugnán-tes me : apprehénde arma et scuin causam me-N. Ef-fúnde fráam. et exsúr-ge in adju-tó- ri- um meum, tum, me-am. et conclú-╤╉╌╴┞<u>╘</u>╔ vir- tus sa-lútis meæ. Dó-mi- ne, de advérsus e-. . . Ps. Ef-funde frame- am, et conclude adversus e- os qui OS qui me . ----persequúntur me : * dic á-nimæ me-æ: Sa-lus tu- a e-* persequúntur. 0.0 Jú- di-ca. go sum. Tractus. Dómine non secúndum. 90. Grad. III. Offert. III. 8 9 xsúr-ge * Dó-mi-ne, et in-- ri- pe me * de in- i-mí-cis me- is, E BR -2-0-2-0 De- us ténde ju-dí- ci- um meum, Dómi- ne : ad confú-gi, te do-ce et Dó-mi- nus meus, meus. me fáce- re vo-luntá-tem tuam :

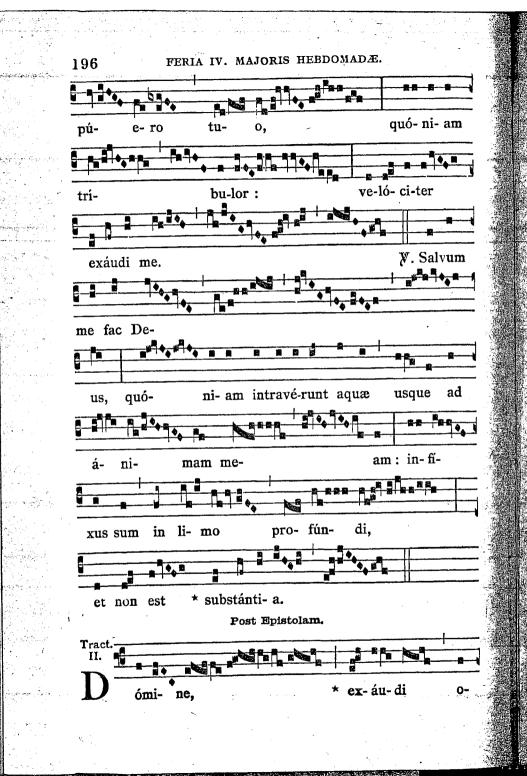
Sugar the state of the second

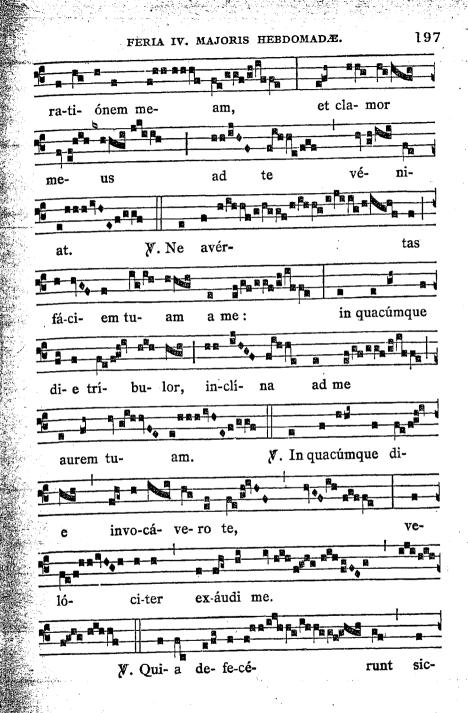

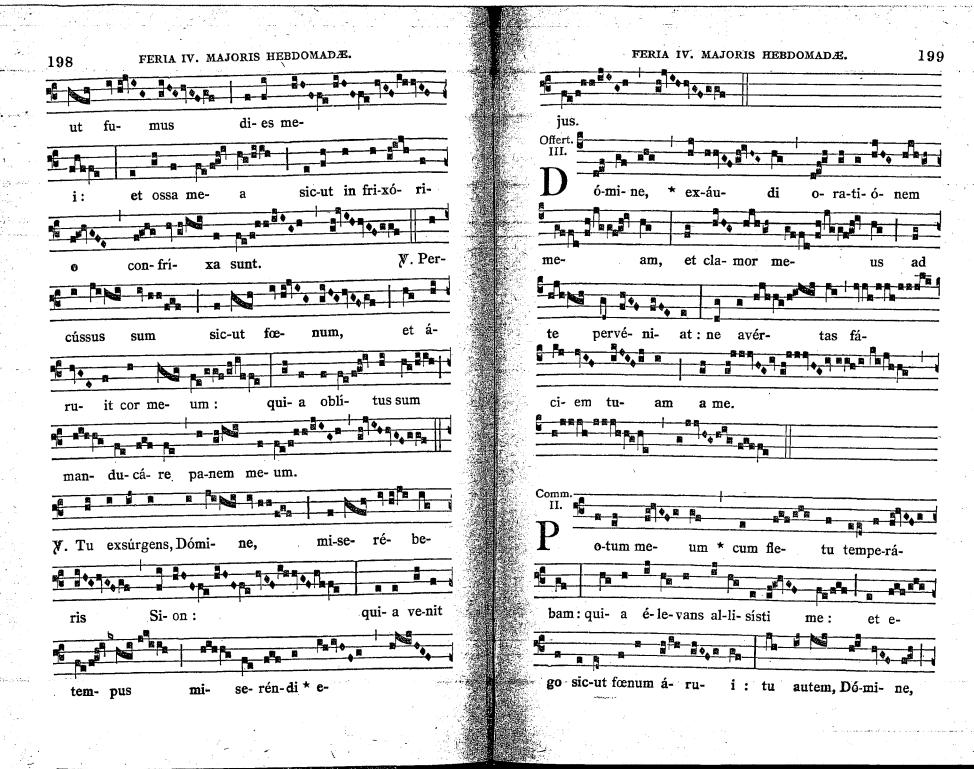
والمتحجين والمتحجة والمراجر الجاري والمتجمع والمتحج والمحافظ والمحافظ والمحاد والمجرو الجراء والمراج المحاد

A State and Section

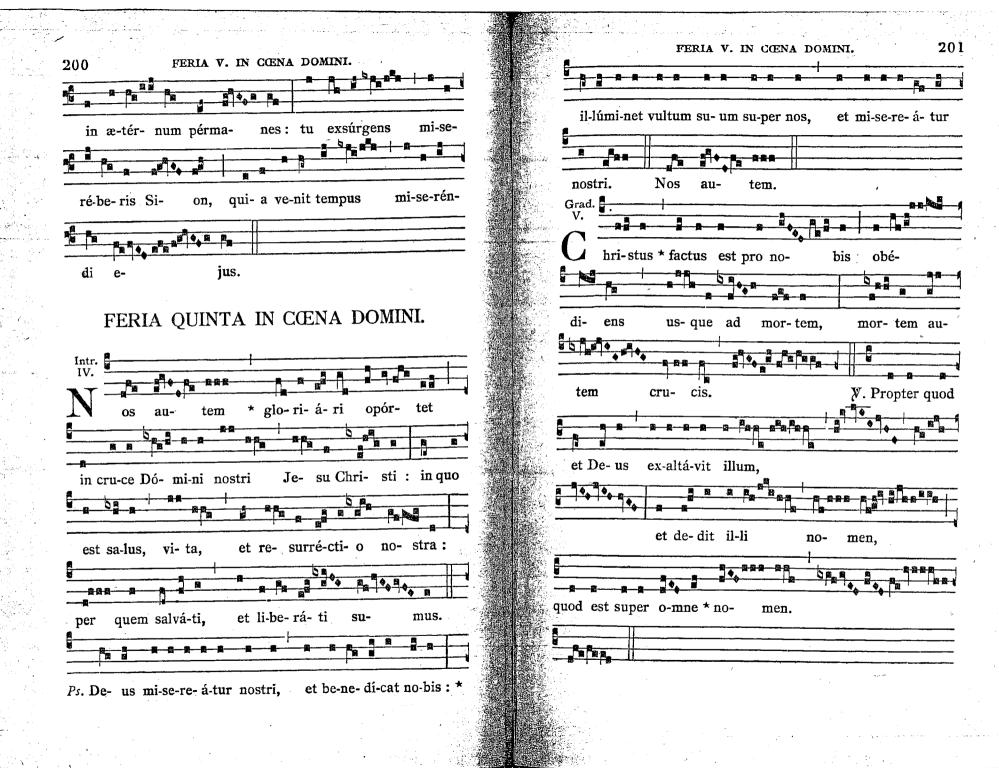
194 FERIA III. MAJORIS HEBDOMADÆ. FERIA IV. MAJORIS HEBDOMADÆ. 195 FERIA QUARTA MAJORIS HEBDOMADÆ. pecca- tó- ris: et ab homí- ni- bus in-í-' nu Intr. III. 15n nómine Dómi-ni * omne genu fle- ctáé-ri-pe Dóme, quis tur, cœ-lésti-um, ter-ré- strium et infer- nómi- ne. Comm. v. rum: qui- a Dómi-nus factus ob-é- di- ens usque ad mordvérsum me * ex-erce-bántur, qui se-débant in tem, mortem autem crucis: íd- e- o Dóminus Jepor-ta : et in me psallébant, qui bi-bébant vi-num : esus Chri- stus in gló-ri-a est De- i Patris. o-ra-ti- ónem mead te, am go ve- ro Ps. Dómi-ne ex-áudi o-ra-ti- ónem me- am : * et clamor tempus be- neplá- ci-ti, De-Dómine: us, A . me-us ad te vé-ni- at. In nómi-ne. in multi-tú-di-ne mi-se- ri-córdi-æ Post Lectionem. Grad. II. 1 **4** 8 8. tuæ. avér tas * fá-ci- em tuam a UTTION .

UPIONED T

202 FERIA V. IN CŒNA DOMINI. Offert. II. 资 彩 祭 夜 Dómi- ni * fecit viréx-te- ra Dó- mi-ni ex-altávit tem, déx-te- ra túet narrábo óme : non mó-ri- ar, sed vi- vam, Dómi-ni. pe-ra Comm.-II. ómi- nus Je-sus, * postquam cœná- vit cum di-sci-pu- lis su-is, la vit pe-des e- ó-rum, et a- it il- lis : ego Dómi- nus tis quid fé-ce- rim vo- bis, Sciet Ma-gister? Exémplum de-di vo- bis, ut et vos i- ta fa-ci- á-tis.

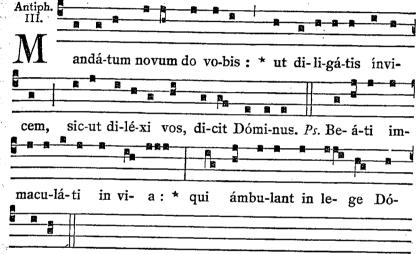
FERIA V. IN CCENA DOMINI.

 $\mathbf{203}$

¶ Finita Missa fit Processio usque ad locum præparatum, ubi Sacramentum pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio cantatur Hymnus Pange lingua gloriósi Córporis mystérium (require ad calcem). Postea in choro dicuntur Vesperæ sine cantu. Et Sacerdos cum ministris denudet Altaria, legendo Antiphonam Divisérunt sibi, cum toto Psalmo Deus, Deus meus, réspice in me.

AD MANDATUM.

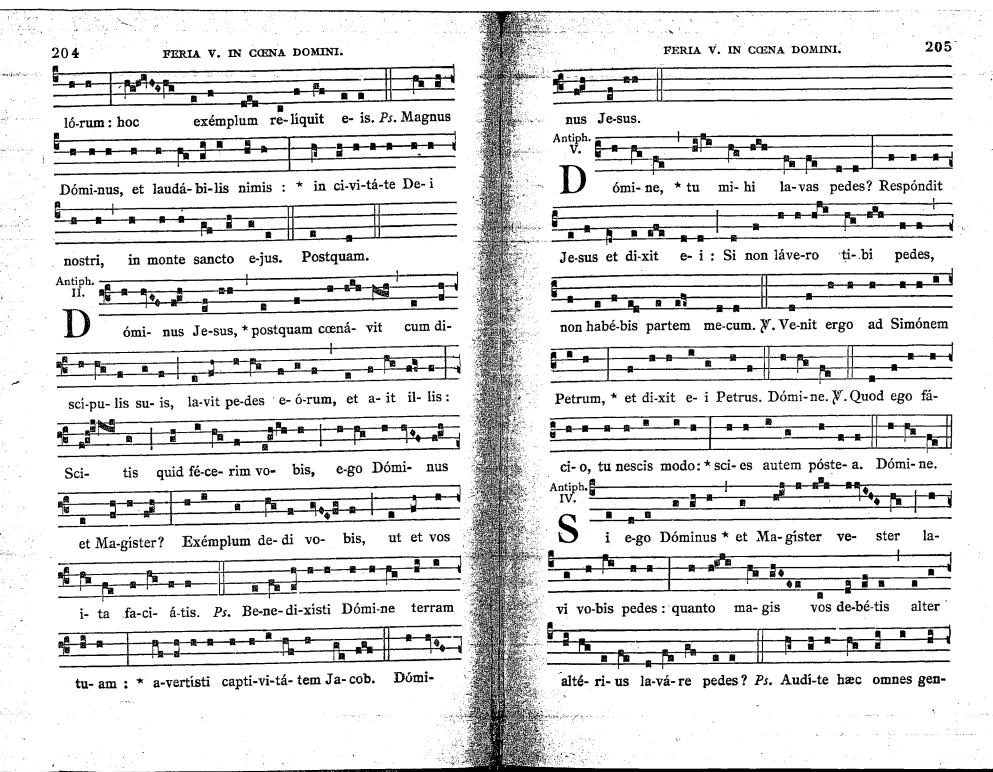
Diaconus cantat Evangelium Ante diem festum Paschæ. Quo finito inter lotionem pedum bæc subscripta cantantur.

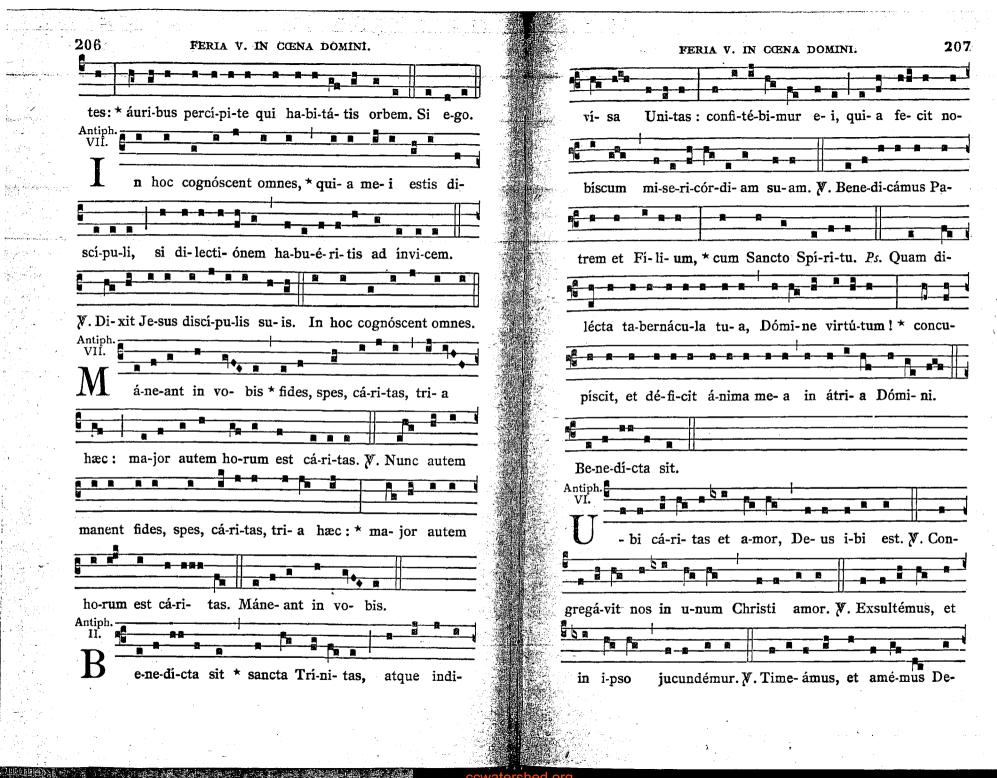

mi-ni.

Et repetitur immediate Antiphona Mandátum novum. Et sic aliæ Antiphonæ, quæ kabent Psalmos vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.

208 FERIA V. IN COENA DOMINI. um vivum. V. Et ex corde di-ligá-mus nos sin-cé- ro. Aña. Ubi cá-ri- tas et a-mor, De- us i-bi est. Y. Simul ergo cum in u-num congregámur: V.Ne nos mente divi-dá-mur, cave- ámus. V. Cessent júrgi- a ma-lígna, ces-8 8 8 sent li-tes. V. Et in mé-di- o nostri sit Christus Deus. Aña. Ubi cá-ri- tas et a-mor, De- us i-bi est. V. Simul quoque cum be- á- tis vide- ámus. V. Glo-ri- ánter vultum tu- um, Christe De- us. V. Gáudi- um quod est immén-sum. atque probum: V. Sæcu-la per in-fi-ní- ta sæ-cu- ló- rum.

FERIA	VI.	IN	PARASCEVE	
-------	-----	----	-----------	--

A-men.

Post lotionem, Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, et abstergit alio linteo; deinde rediens ad locum, ubi prius fuerat, accipit pluviale, et stans capite detecto dicit : Pater noster, secreto.

- V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
- R. Sed líbera nos a malo.
- y. Tu mandásti mandáta tua Dómine. R. Custodíri nimis.
- y. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.
- R. Opera mánuum tuárum ne despícias.
- V. Dómine exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus...
- Y. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Oratio.

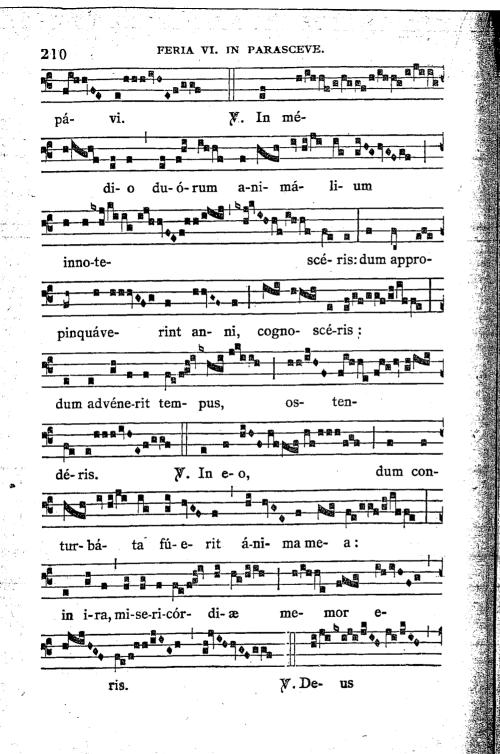
209

A désto, Dómine quæsumus, officio servitútis nostræ : et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti : ut sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta ; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

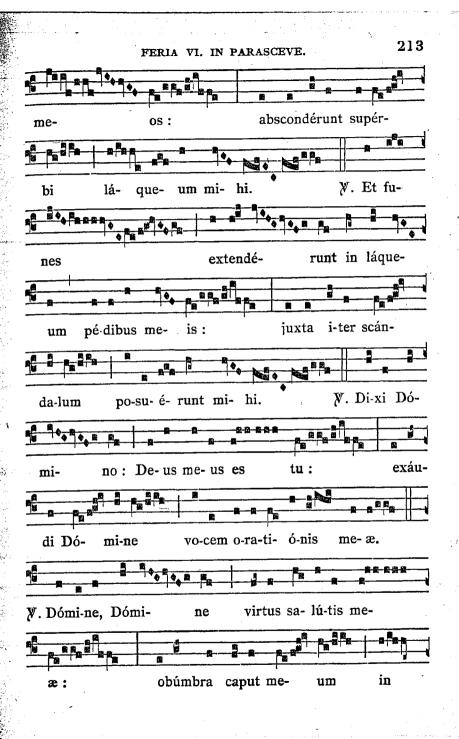
Post l. Lectionem.

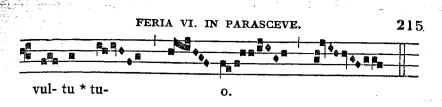

於可能的自己

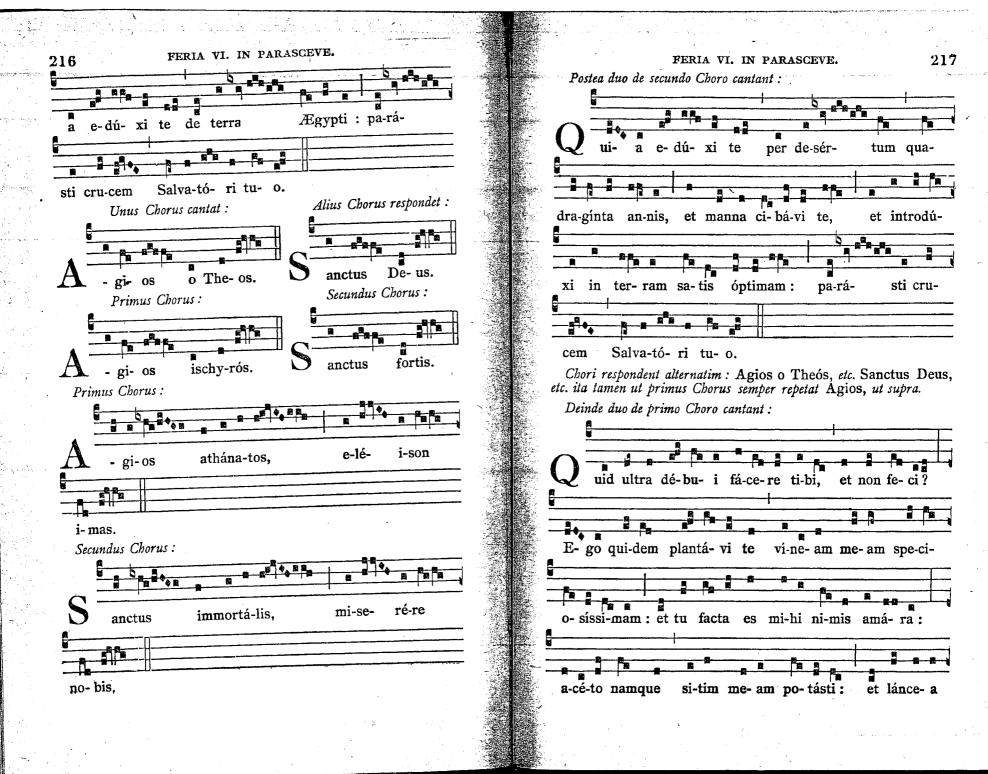
[¶] Sacerdos discooperiens Crucem, incipit solus Antiphonam Ecce lignum Crucis, ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a Ministris usque ad Venite adorémus. Choro autem cantante Venite adorémus, omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde Celebrans, altius quam primo, incipit : Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra. Tertio Sacerdos altius incipit : Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra.

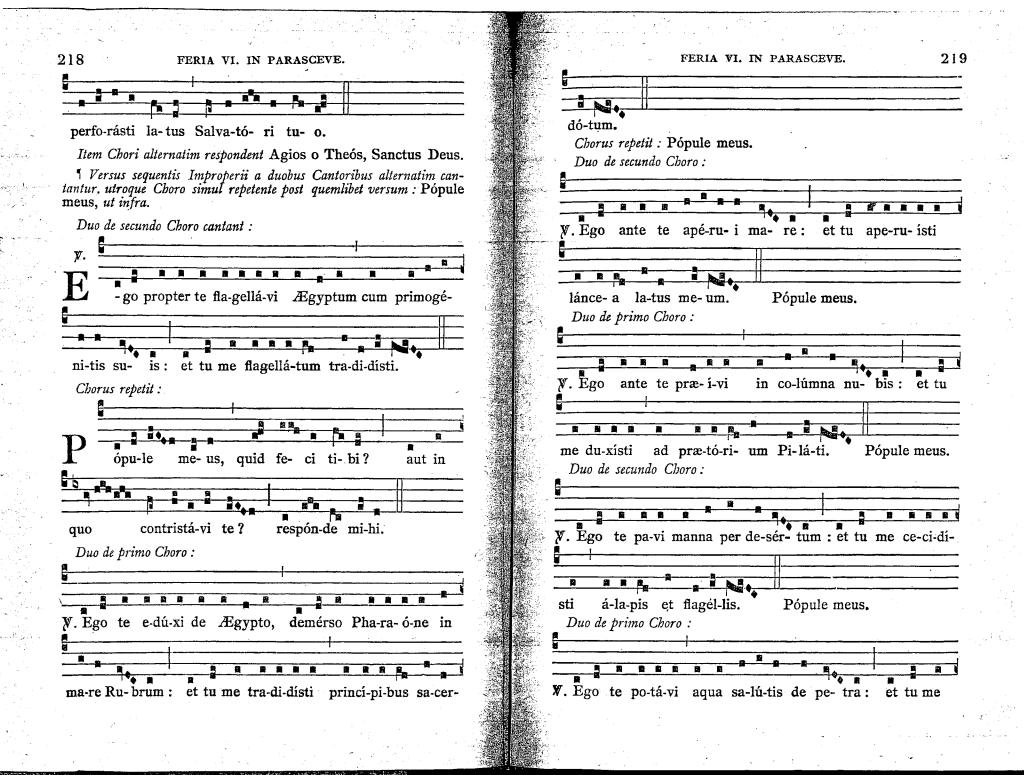
Dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit, hoc modo:

Duo Cantores in medio chori cantant :

C

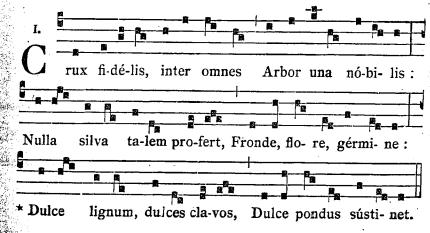

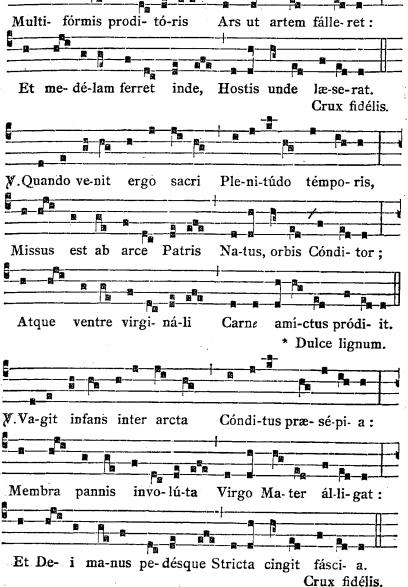
mi-se-re- á- tur nostri.

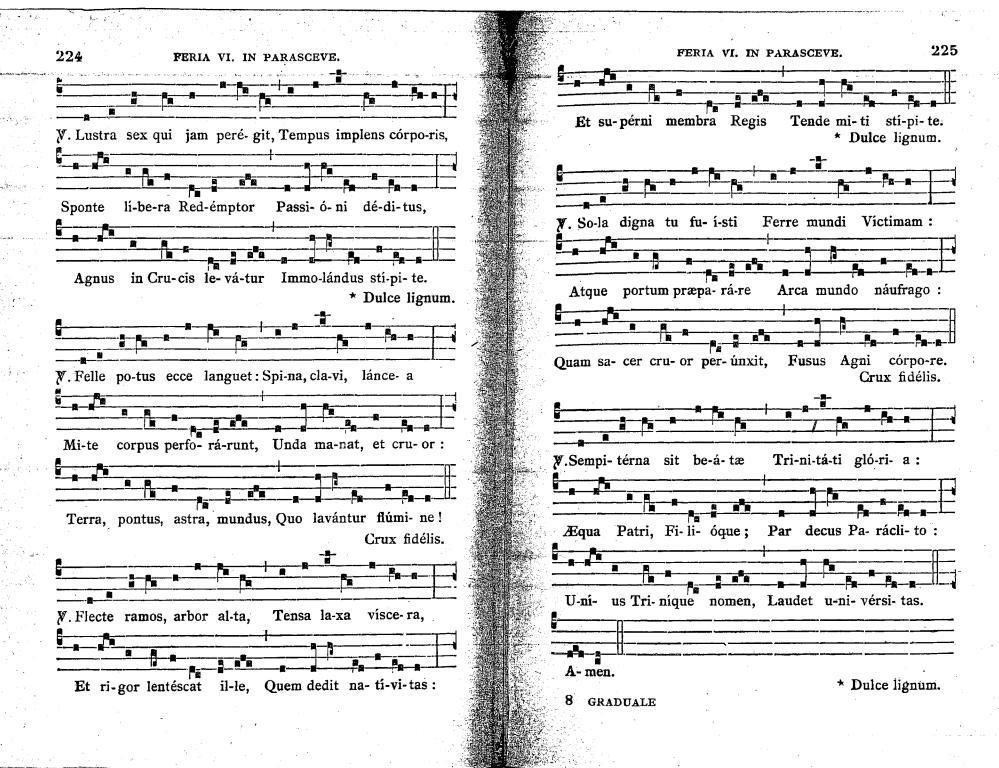
Et repetitur immediate Antiphona Crucem tuam.

Postea cantalur V. Crux fidélis, cum Hymno Pange lingua gloriósi, et post quemlibet ejus versum repetitur Crux fidélis, vel Dulce lignum, eo modo quo inferius notatur.

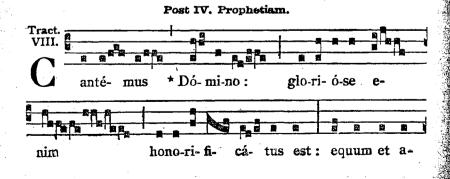

Manávit unda et sánguine. Impléta sunt, quæ cóncinit David fidéli cármine, Dicéndo natiónibus : Regnávit a ligno Deus. Arbor decóra et fúlgida, Ornáta Regis púrpura : Elécta digno stipite

Statéra facta córporis, Tulitque prædam tártari. O Crux, ave, spes única, Hoc Passiónis témpore : Piis adáuge grátiam, Reísque dele crímina. Te, fons salútis Trínitas, Colláudet omnis spíritus : Quibus Crucis victóriam Tam sancta membra tángere. | Largíris, adde præmium. Amen.

SABBATO SANCTO.

Completa benedictione Cerei leguntur Prophetiæ.

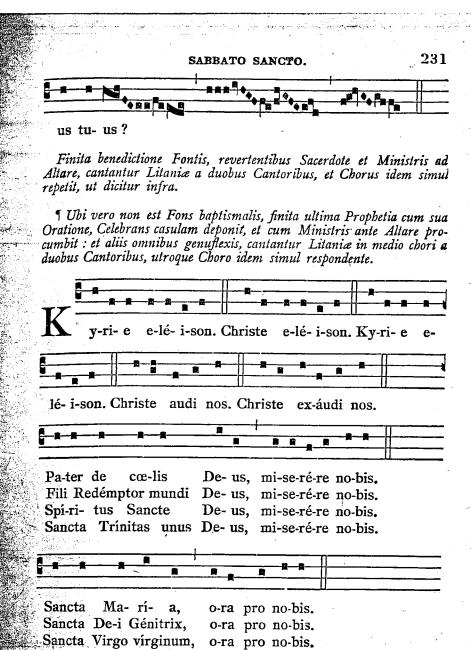

Sancte Michael, o-ra pro no-bis. Sancte Gábriel. Sancte Ráphael,

ccwatershed.org

o-ra pro no-bis. o-ra pro no-bis.

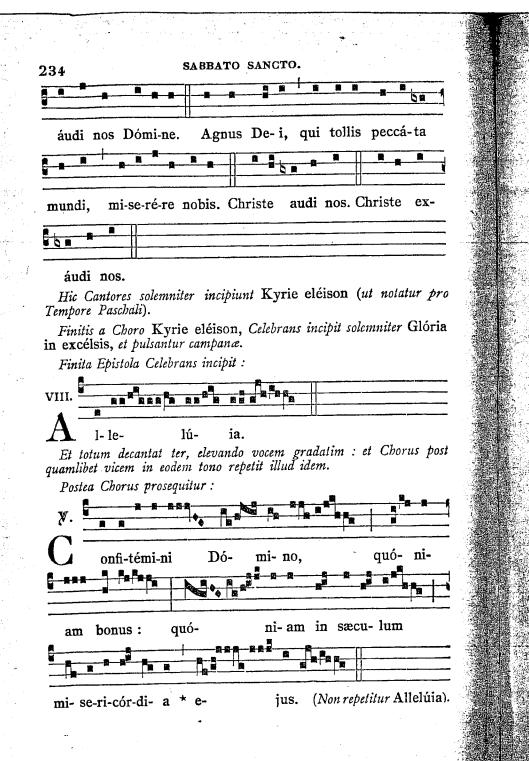
SABBATO SANCTO.	SABBATO SANCTO. 233
	Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, Per advéntum tuum, Per nativitátem tuam, Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos Dómine. líbera nos Dómine. líbera nos Dómine.
Omnes sancti Ange-li et Archánge-li, o-rá-te pro nobis. Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, o-rá-te pro nobis. Sancte Joánnes Baptísta, o-ra pro nobis. Sancte Joseph, o-ra pro nobis. Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, o-rá-te pro nobis.	Per crucem et passiónem tuam, Per mortem et sepultúram tuam, Per sanctam resurrectiónem tuam, Per admirábilem ascensiónem tuam, Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, In die judícii,
Sancte Petre, o-ra pro no-bis.	Pecca-tó-res, te rogámus audi nos.
Sancte Paule, ora. Sancte Andréa, ora. Sancte Andréa, ora. Sancte Benedicte, ora. Sancte Domínice, ora. Sancte Domínice, ora. Sancte Domínice, ora. Sancte Domínice, ora. Sancte Francisce, ora. Omnes sancti Discipuli Dómini, oráte. Sancte Stéphane, ora. Sancte Laurénti, ora. Sancte Vincénti, ora. Sancte Silvéster, ora. Sancte Gregóri, ora. Sancte Augustíne, ora. Omnes sancti Doctóres, oráte. Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.	Ut nobis parcas, te rogámus audi nos. Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conservare dignéris, te rogámus audi nos. Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conservare dignéris, te rogámus audi nos. Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliare dignéris, te rogámus audi nos. Ut régibus et princípibus christiánis' pacem et veram concór- diam donáre dignéris, te rogámus audi nos. Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio' confortáre et conservare dignéris, te rogámus audi nos. Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos. Ut fructus terræ dare et conservare dignéris, te rogámus audi nos. Ut ómnibus fidélibus defúnctis'réquiem ætérnam donáre digné- ris, Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Pro-pí-ti- us esto, parce no-bis Dómi-ne.	Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mundi, parce nobis
Pro-pí-ti- us esto, ex-áudi nos Dómi-ne.	
Ab omni ma-lo, lí-be- ra nos Dómi-ne. Ab omni peccáto, A morte perpétua, Iíbera nos Dómine.	Dómi-ne. Agnus De- i, qui tollis peccá-ta mundi, ex-

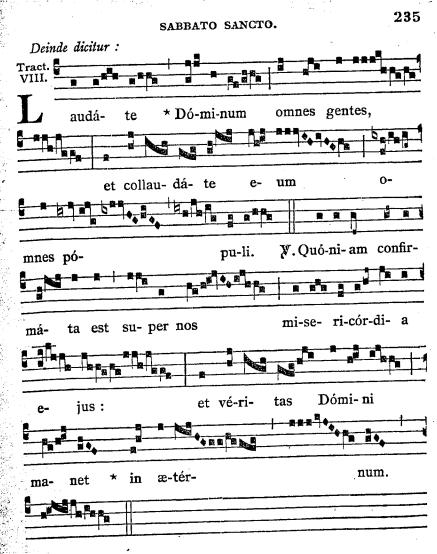
1914 A.L

.

. .

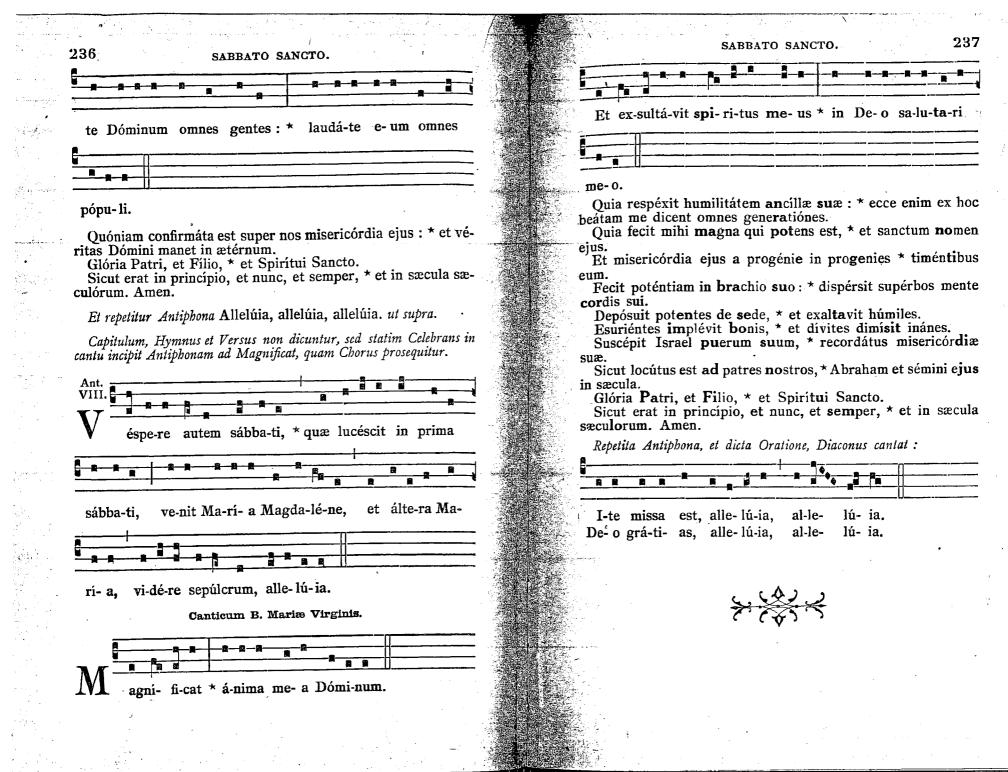
ccwatershed.org

Non dicitur Credo, nec Offertorium, nec Agnus Dei, nec Postcommunio. Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur :

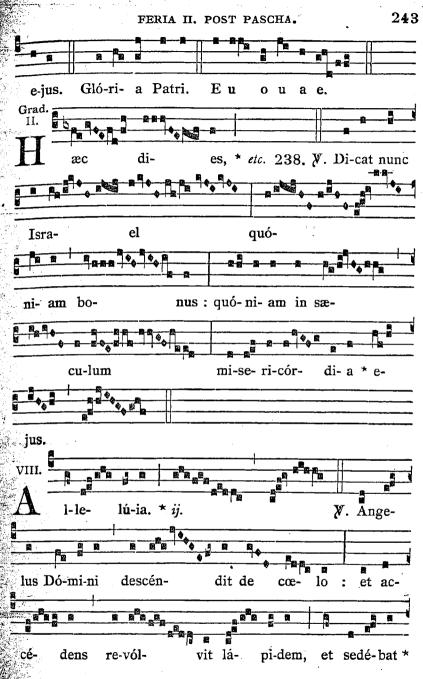
DOMINICA RESURRECTIONIS Intr. IV. ----e-sur-ré-xi. * et adhuc te-cum sum, al-le- lú- ia: po- su- í-sti su- per me ma- num tu- am, al- le- lú- ia: mi-rá- bi-lis fa- cta R 9 9 8 8 -est sci- én- ti- a al-le-lú-ia, altua. le- lú- ia. Ps. Dó-mi-ne probásti me, et cogno-vísti me: * tu cogno-vísti sessi- ónem me- am, et re-surrectió-nem me- am. Gló-ri- a Patri. E u o u a e. Grad. II. es, * quam fe- cit di-

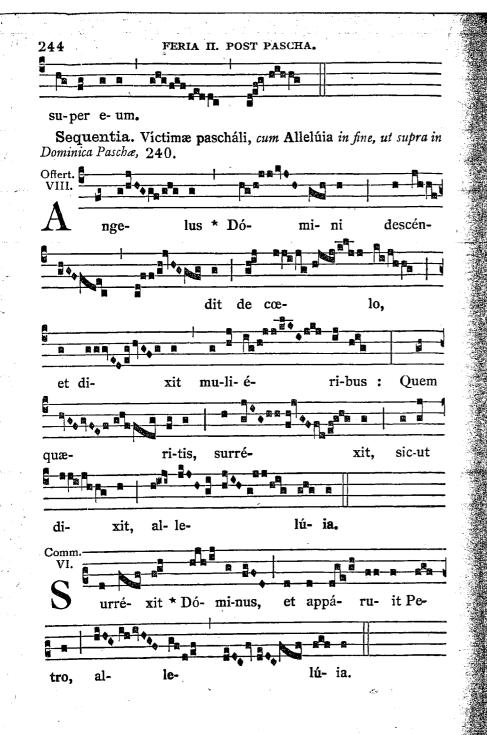

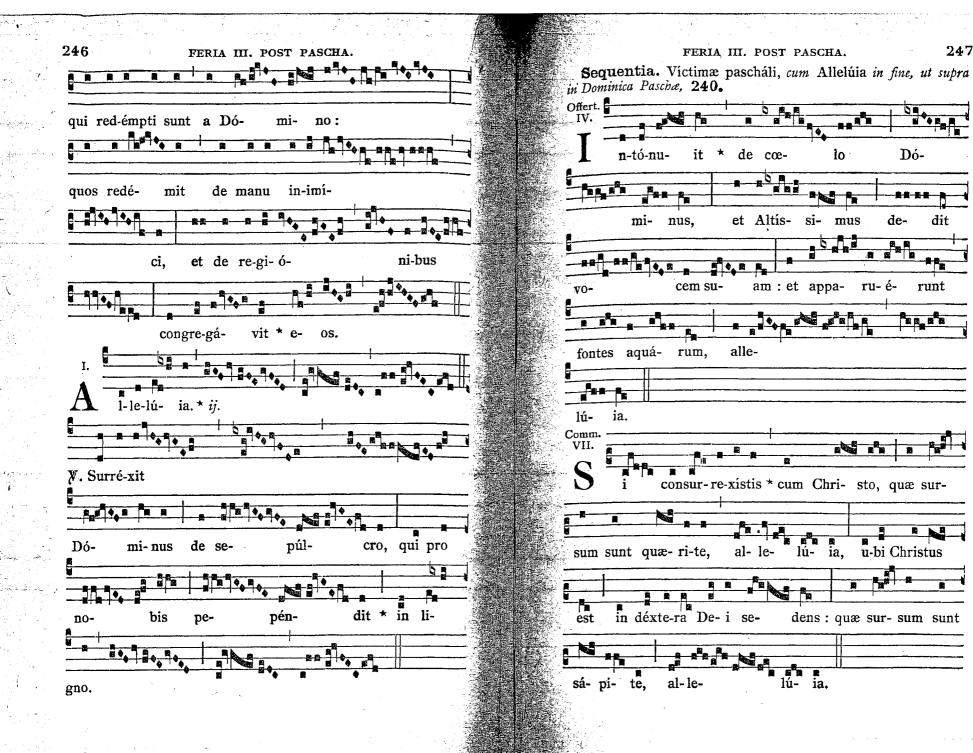

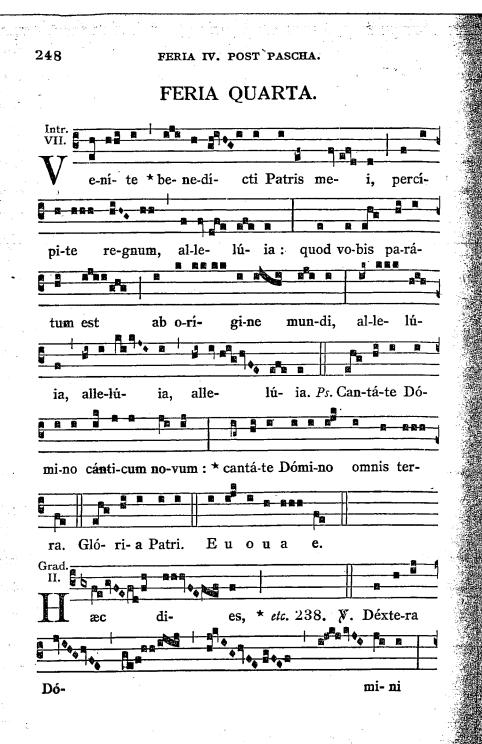

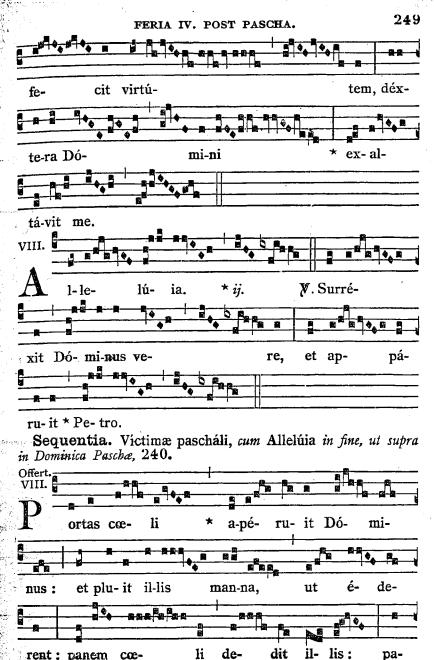

FERIA TERTIA. Intr. . ... 19 VII. B A ÷ -qua * sa- pi- énti- æ po-tá-vit aleos, 1 8 .... le- lú- ia : firmá- bi-tur in il- lis, et non flecté-1 -----R et ex-altá-bit alleos in ælú-ia: tur, eal- lelúlú- ia. térnum, alleia, Pin I É. É B Ps. Con-fi-té-mi-ni Dómi-no, et invo-cá-te nomen e-jus: * annunti- á-te inter gentes ó-pe-ra e- jus. Gló- ri- a . 鱼 8-0-0-0 h Patri. Euoua e. Grad. II. dies, * etc. 238. V. Di-cant nunc, æc

FERIA III. POST PASCHA.

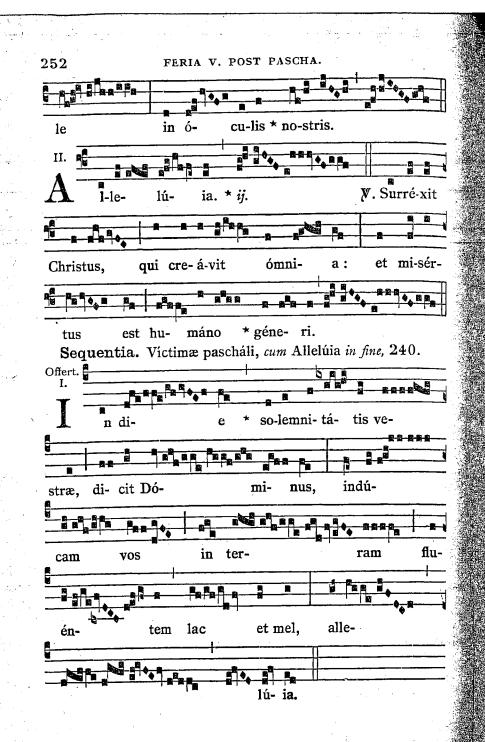
de-

pa-

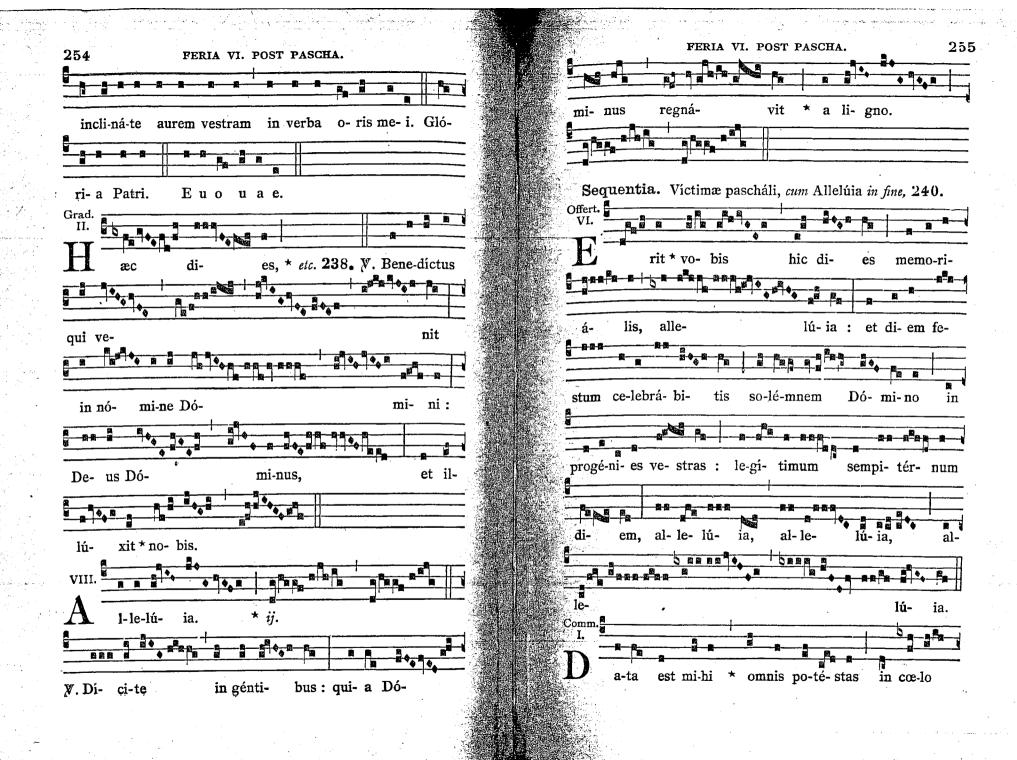
rent: panem coe-

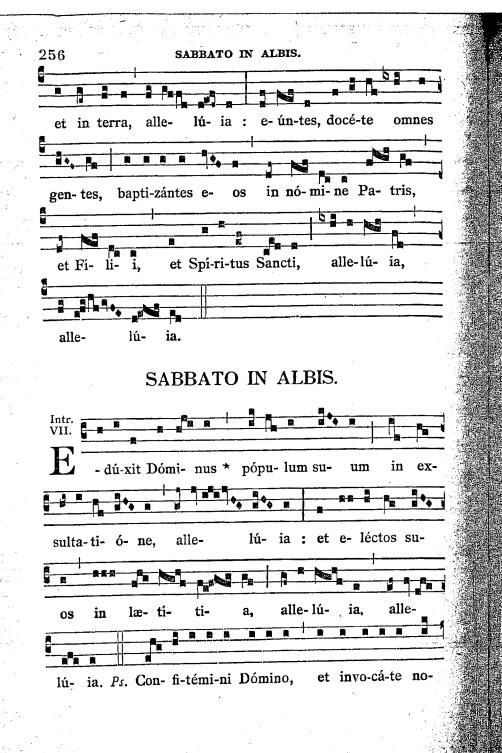

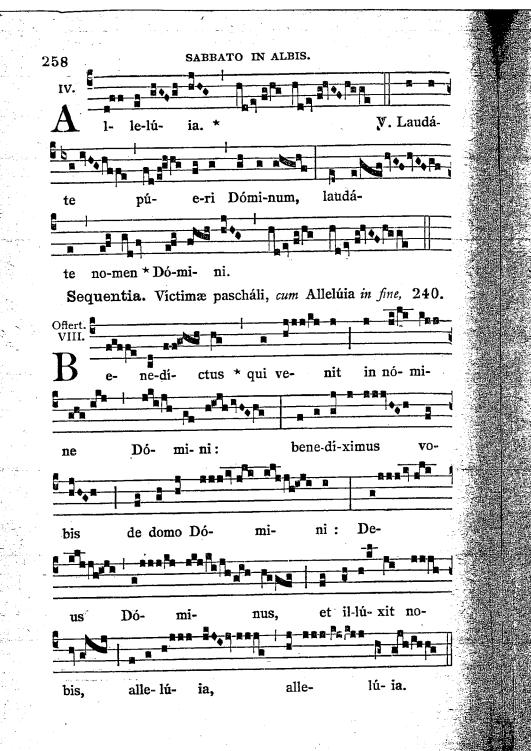

Ab hac die usque ad Octavam Pentecostes, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, non dicitur Graduale : sed ejus loco dicuntur duo Versus cum quatuor Allelúia, ordine infrascripto : præterquam in Missis Rogationum, et Vigiliæ Pentecostes, in quibus dicitur unum Allelúia, cum uno Versu : similiter et post quamlibet Lectionem in Sabbato Quatuor Temporum post Pentecosten. Alio tempore usque ad Septuagesimam, quando dicitur Graduale, dicuntur tria Allelúia post Graduale, bis ante Versum, et semel post Versum : cum autem dicitur Sequentia, Allelúia, quod dicendum esset post Versum, dicitur post Sequentiam.

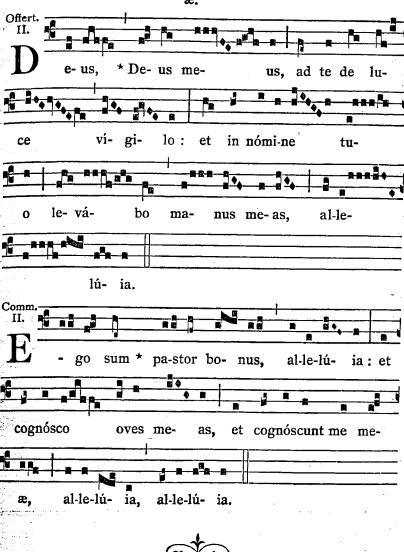

261

est ter-

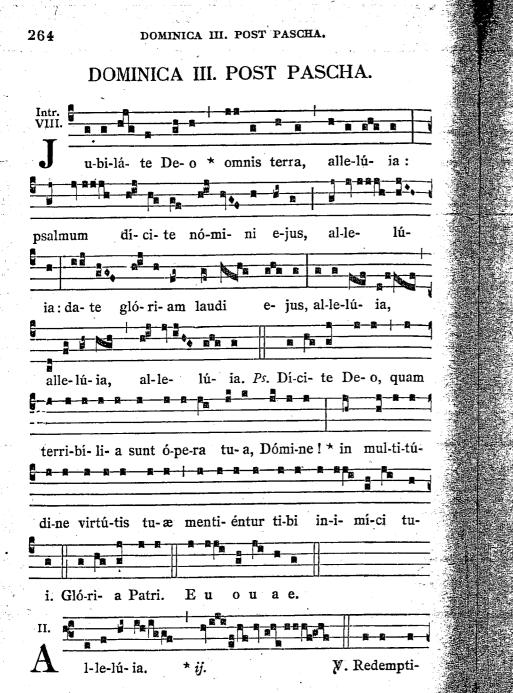
firmá-

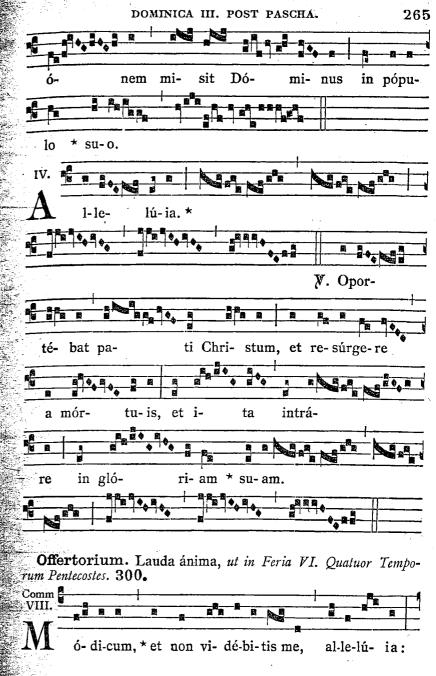

المناقب بستمعها وفسيققت والمرب

263

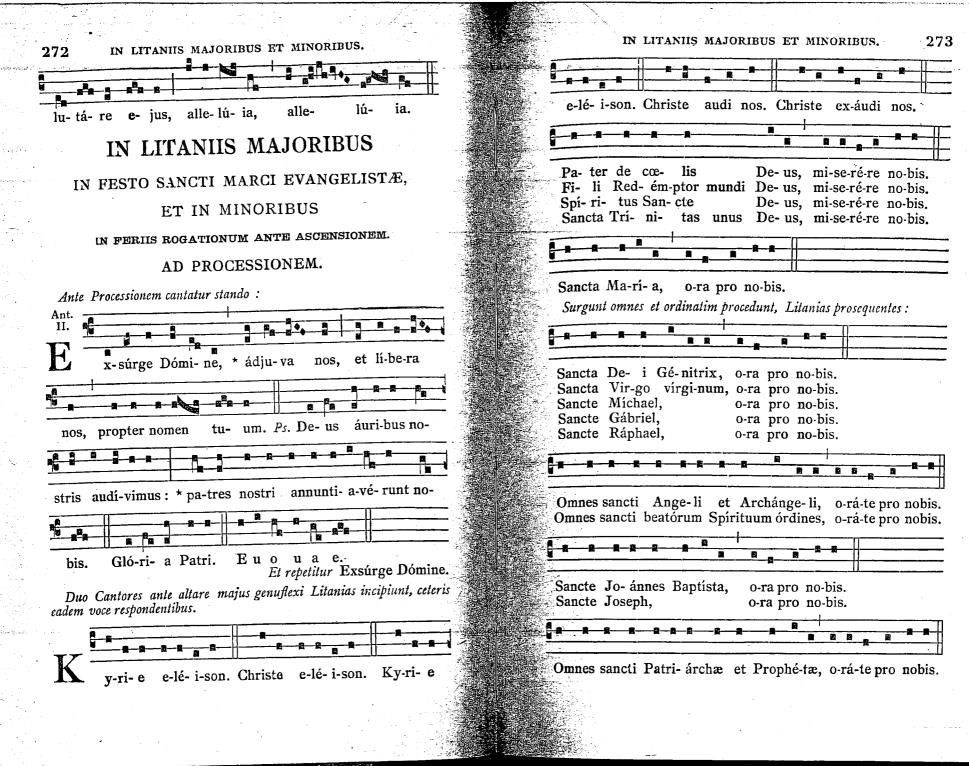

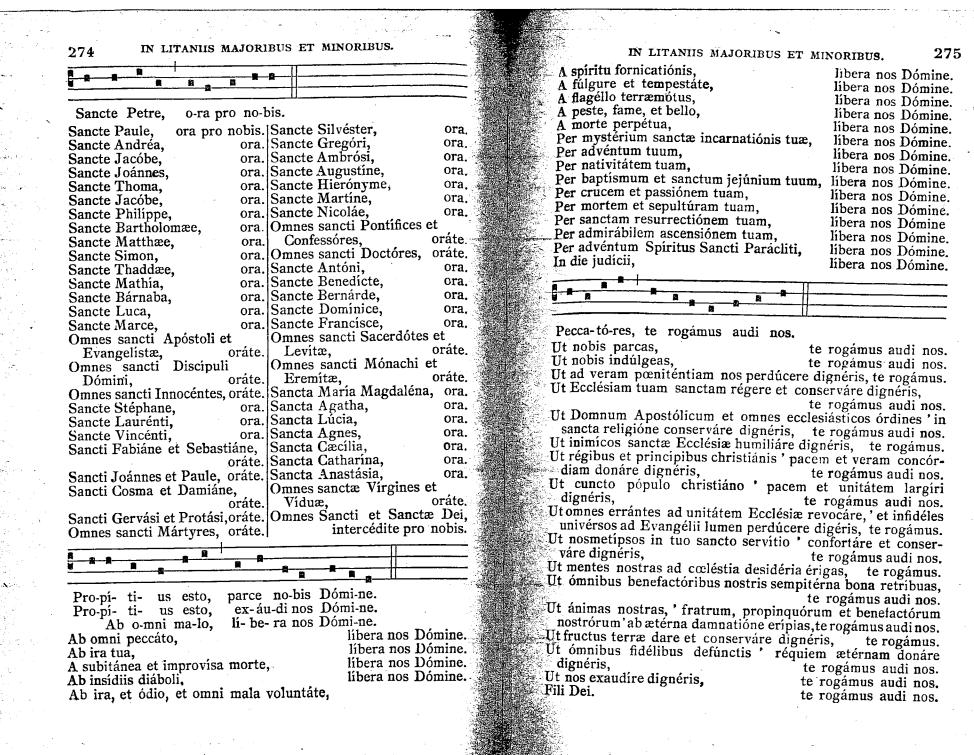

269 DOMINICA V. POST PASCHA. DOMINICA V. POST PASCHA. $\mathbf{268}$ the second second ◆<u>↓</u> Dó- mi- nus pó- pu-lum su- um, al- le- lúia. al-Offertorium. Jubiláte Deo univérsa terra. 69. 8 R-Comm. VIII. lú- ia. Ps. Ju-bi-lá-te De- o omnis le-Spí- ri- tus um vé- ne- rit * Pa-rá- cli- tus <u>╕╶╗╶╕┈╗┈╗╶╕╶╕</u> ter-ra : * psalmum dí-ci-te nómi-ni e-jus, da-te gló-rive- ri- tá- tis, il-le ár- gu- et mun-dum de peccá-am laudi e-jus. Gló-ri- a Patri. Εu o u a e. et de ju-sti-ti- a, et de ju-di- ci- o, alleto, ia. * *ij*. lú-1-lealle- lúia. lú- ia, 4, B R DOMINICA V. POST PASCHA. V. Surréxit Chri- stus, et Intr. III. _ **T** o- cem jucundi- tá-tis * annuntiá- te, il-lú- xit no-bis, quos redé-*********** alle- lú- ia : nunti- á-te et audi- á- tur, gui-ne * su- o. mit sán-li-be-rá-vit mum ter-ræ: us-que ad extré-

	276 IN LITANIIS MAJORIBUS ET MINORIBUS.	
rde อาโลเมอร์เกร≭ะ		
	Agnus De- i, qui tollis peccá-ta mundi, parce no-bis Dó-	a a c
an a		C על לי לי
		A bés
$\frac{1}{2} = \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}^{2}} dx dx dx = \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}^{2}} \int$	mi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá-ta mundi, ex-áudi	A A
		tes, eug
17. and 1. and 1	nos Dómi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá-ta mundi,	omi
		X · · X
		R X
	mi-se-ré-re no bis. Christe audi nos. Christe ex-áudi nos.	F X
		F F
		f f
	Ky-ri- e e-lé- i-son. Christe e-lé- i-son. Ky-ri- e e-	A A A A A A A A A A A A A A A A A A A
		N S S S
	lé- i- son.	
		7
	Pa-ter noster. secreto. V. Et ne nos indúcas in tenta-ti- ó-	
		l i i i i i i i i i i i i i i i i i i i
	nem. R. Sed li-be-ra nos a ma-lo.	
	Psalmus 69.	1
	Den stim té minum ma um inténde : * Dómi ne	que
	D e- us in adju-tó-ri- um me- um inténde : * Dómi-ne	né:

IN LITANIIS MAJORIBUS ET MINORIBUS. 277		
₽₽		
ad adjuvándum me festí-na.		
Confundántur et revereántur, cant semper : Magnificetur Dó-		
* qui quærunt ánimam meam. minus : qui díligunt salutáre		
Avertantur retrórsum, et eru- béscant, * qui volunt mihi mala. Ego vero egénus et pauper		
Avertántur statim erubescén sum : * Deus ádjuva me.		
tes * qui dicunt mihi : Euge, Adjutor meus et liberator me-		
us es tu : * Domine ne moreris.		
Exsúltent et læténtur in te Glória Patri.		
omnes qui quærunt te : * et di- ¹ Sicut erat.		
 X. Salvos fac servos tuos. R. Deus meus sperántes in te. 		
V. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.		
R' A fácie inimíci.		
ý Nihil proficiat inimicus in nobis.		
R. Et filius iniquitatis non apponat nocére nobis.		
 Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis. R. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. 		
$\dot{\mathbf{w}}$ Orémus pro Pontífice nostro N.		
b Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beatum faciat		
eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum		
ejus. V. Orémus pro benefactóribus nostris.		
R. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciénti-		
bus propter nomen tuum vitam æternam. Amen.		
W Orémus pro fidélibus defúnctis.		
R. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lú-		
ceat eis. V. Requiéscant in pace. R. Amen.		
💱 🗴 🗴 Pro frátribus nostris abséntibus.		
R Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.		
y. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.		
R. Et de Sion tuére eos. V. Dómine exáudi oratiónem meam.		
R. Et clamor meus ad te véniat.		
V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.		
OREMUS. Oratio.		
eus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe		
J deprecationem nostram: ut nos, et omnes famulos tuos,		
auos delictórum caténa constringit, miseratio tuæ pietatis cie-		
ménter absólvat.		

· · · · · · · · · · · · · · ·

278 IN LITANIIS MAJORIBUS ET MINORIBUS.

E xáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces : et confiténtium E tibi parce peccátis ; ut paríter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas; et a pœnis. quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

O mnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. : et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consilia, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

A ctiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cæpta finiátur.

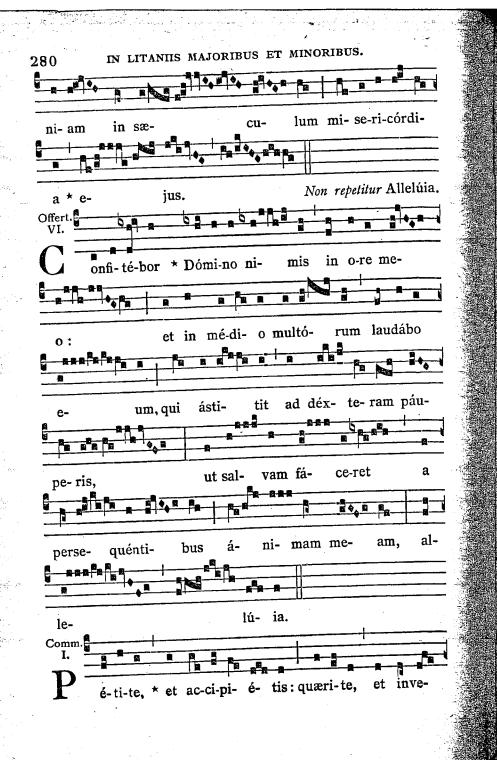
O mnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

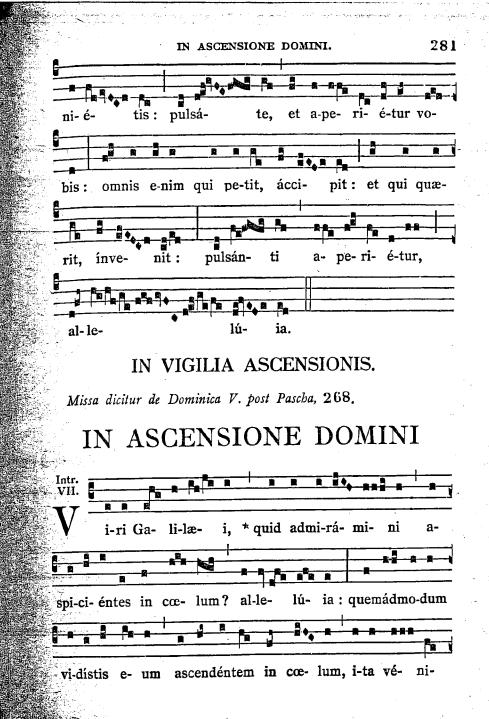
- V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.
- V. Exáudiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. R. Amen.
- Y. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R. Amen.

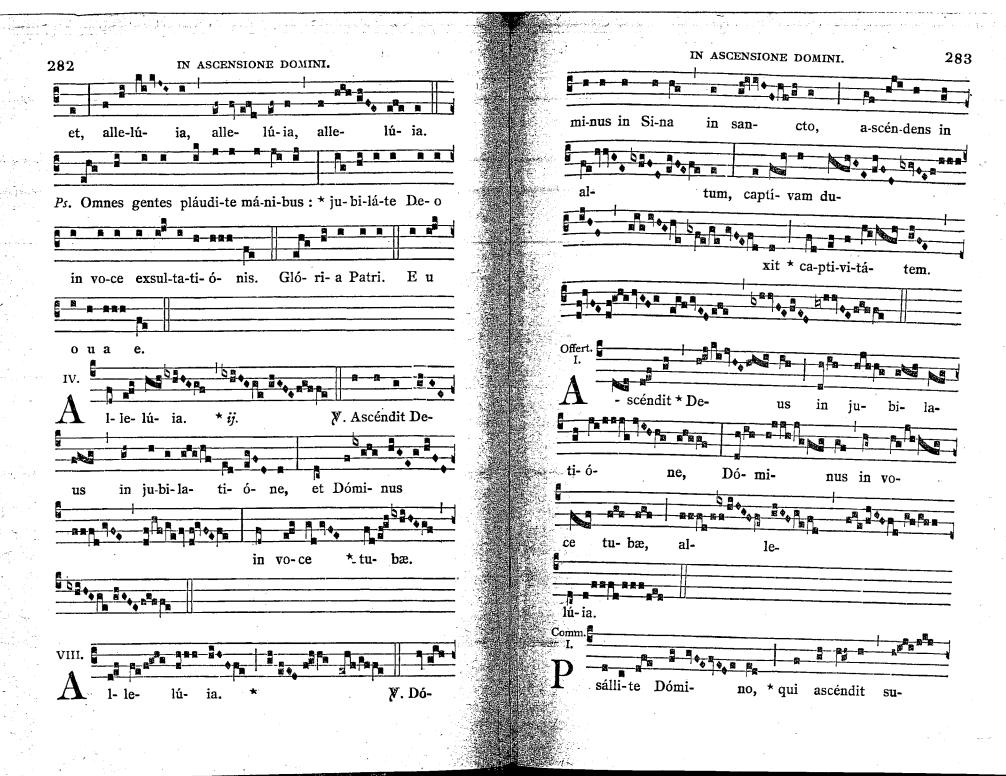
IN LITANIIS MAJORIBUS ET MINORIBUS.

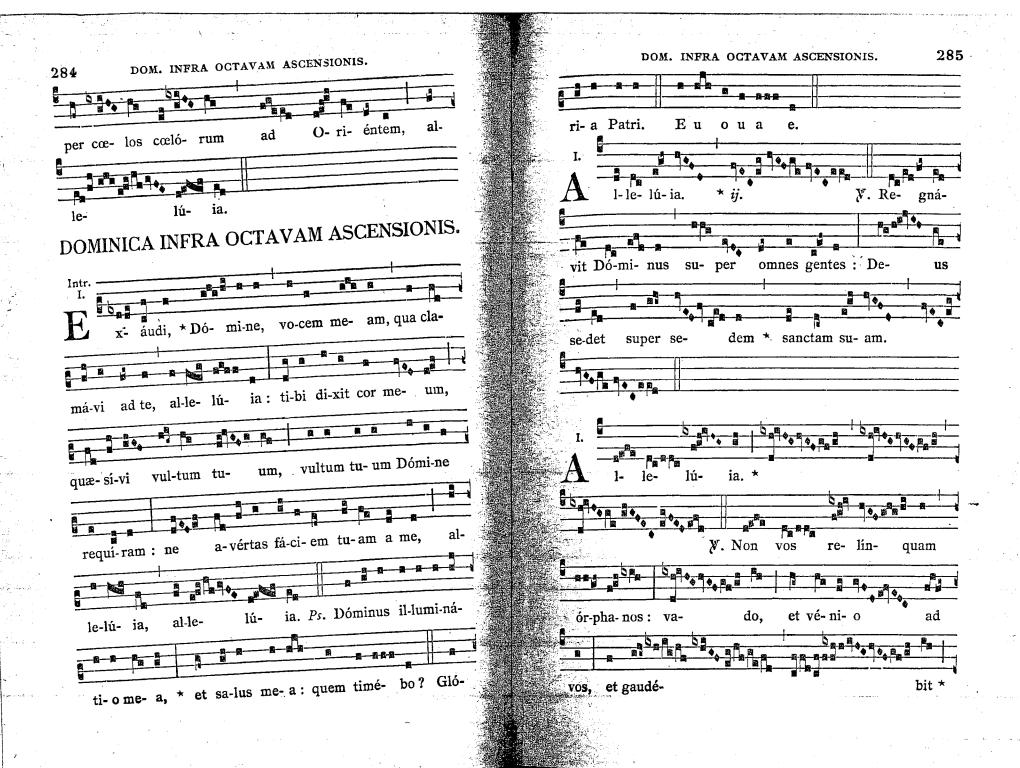
AD MISSAM. Intr. IV. x-au-dí-vit * de templo sancto suvo-cem mealam. lelúia : et clamor me-in conspéctu e-jus us intro- íin auvit al-le- lú- ia, jus, res eal-lelúia. Ps. Dí- li-gam te Dómi-ne forti- túdo me- a: * Dó-mi-nus firmaméntum me- um, et re-fú-gi- um me- um, et li-be-rá-tor . me-us. Gló-ri-a Patri. Euo uae. R. E Q___ VIII l-le-lú-* (Non repetitur.) N. Confi-témiia. ni Dómi-no, quó-ni- am bonus : quó-

したが、「「「「「」」」というないが、「」、「ない」」である。「ない」」をない、「ない」」をない、「ない」」をなっていた。

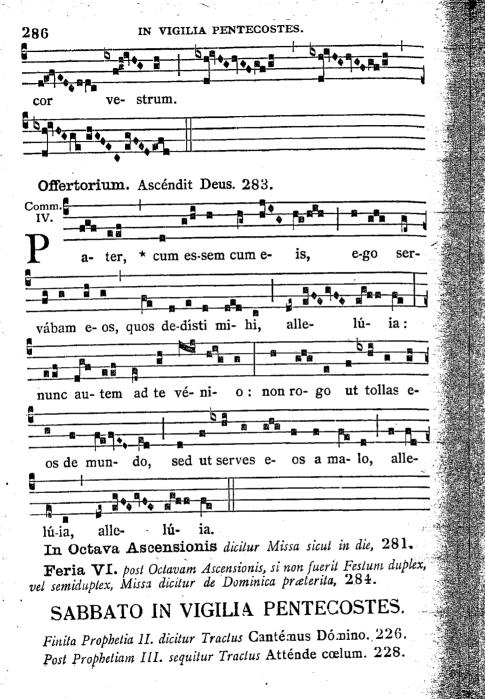

「「「「「「「「「「「「「「」」」」」」

IN VIGILIA PENTECOSTES.

Post IV. Prophetiam dicitur Tractus Vinea facta est. 227.

Finita VI. Prophetia, descendendo ad Fontem, cantatur Tractus Sicut cervus. 230.

Revertentibus Sacerdote et Ministris ad Allare, cantantur Litaniæ, ut dicitur supra in Sabbato Sancto, 231.

In fine Litaniarum cantantur solemniter Kyrie eléison, pro Missa, et repetuntur ul moris est.

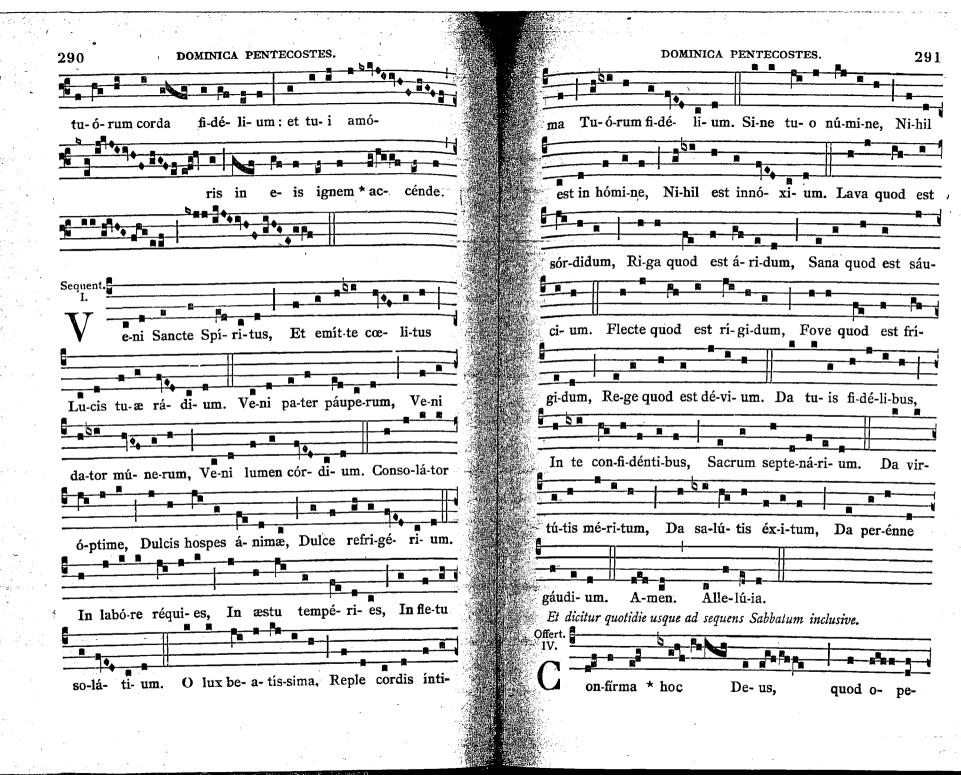
Post Epistolam cantatur a Choro : Allelúia (semel). N. Confitémini. 234.

Non repetitur Allelúia, sed immediate sequitur Tractus Laudáte. 235.

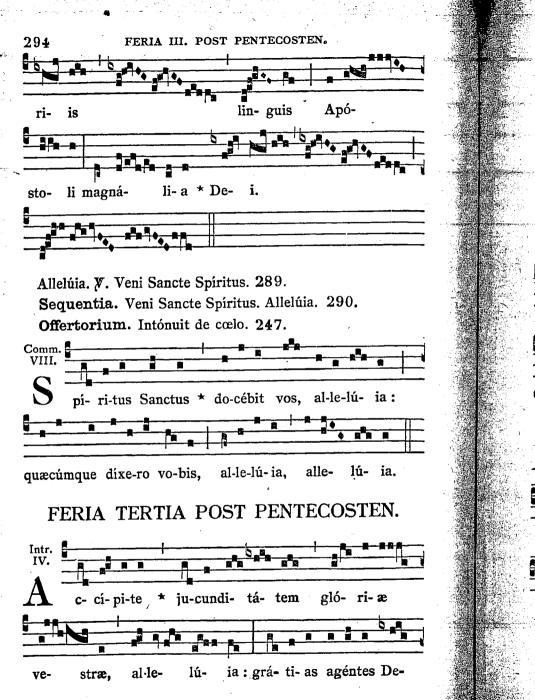
DOMINICA PENTECOSTES. DOMINICA PENTECOSTES. 289 288 <u>3</u> A dit, flúmina de ventre eet dissipéntur in-i-mi-ci e-jus : * et fú-gi- ant, qui odéand the second second sus: Qui in me crea 1'a ·B_H---B quæ vi- væ. Hoc autem di-xit de runt e- um, a fá- ci- e e-jus. Gló-ri- a Patri. jus flu- ent a-Spí-ri-tu, quem acceptú-ri e- rant cre-déntes in Eu ou a e. IV. 5 4, B B A l-le-lú- ia. * ij. W. Emítte ia. allelúum, alle- lúia, e-DOMINICA PENTECOSTES tum tu- um, et cre- a- bún-Spí-ri-Intr. VIII 29. R R pí-ri- tus Dómi- ni * replé- vit orbem ter- rátur: et re-nová-bis fá-ciem * ter- ræ. lú- ia : et hoc quod cón- ti- net óallerum, 81 . II. 1- le-Π lú-ia. * alle- lúha-bet vo- cis, ia, mni-a, sci-énti- am Hic genuslectitur. lú- ia. Ps. Exsúrgat De- us, al-le-lú- ia, alle-X. Veni Sancte Spiri- tus, reple 10 GRADUALE

「「「」」「「」」のないとなった。「」」、「」」、「「」」というなどないないないないないない。

DOMINICA PENTECOSTES. 292 FERIA II. POST PENTECOSTEN. FERIA SECUNDA POST PENTECOSTEN. a templo bis : turáin notus es Intr. II. i-bá- vit e- os * ex á-di- pe frumén- ti, in Je- rúsa- lem, ~ quod est ti-0, na j - l - n^ena lú- ia : et de pe- tra mel-le sa-turáalfe- rent re- ges mú- ne- ra, allebi óf-ia, al-levit e- os, alle-lú- ia, al-le-lúlelú-ia. Comm. R. 8 8 9 8 8 8-8-8 VII. Η actus est * repénte de cœ-lo so- nus adve-ni- énia. Ps. Exsul-tá-te De-o adju-tó-ri nostro:* lú-2 2 2 tis spi-ri-tus ve-he-méntis, u- bi e- rant se- dén- tes, ju-bi-lá-te De- o Ja-cob. Gló-ri- a Patri. · Euo . . lú- ia : et replé- ti sunt omnes Spí-ri-tu Sanalleu a е. cto, loquén- tes magnáli- a De- i, alle-lú- ia, * ij. lú- ia. l-le-20 lú- ia. alle-N. Lo- que-bán-· vátur

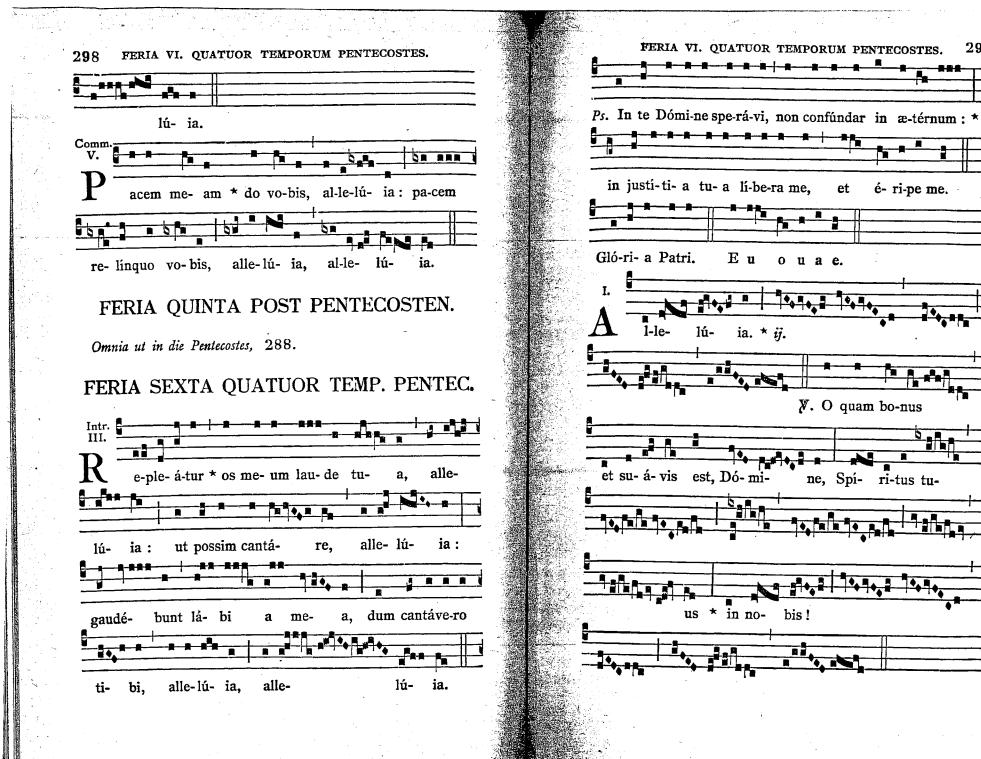
ccwatershed.org

FERIA III. POST PENTECOSTEN. 295 al-le-lúia: qui vos ad cœ-lé- sti- a regna ο. vo- cá- vit, al-le-lú-ia. al-le-lúia, al-le-<u>_</u>___ lú- ia. Ps. Atténdi-te pópu-le me- us legem me- am : * incli-ná-te aurem vestram in verba o-ris me-i. Gló-ri-a Patri. Euouae. VIII. A l-lelúia. * *ij*. N. Spí-R.R. ri- tus Sanctus do-cé-bit vos quæcúmque di-xero * vo-bis. Allelúia. V. Veni Sancte Spíritus. 289. Sequentia. Veni Sancte Spíritus. Allelúia. 290. Offertorium. Portas cœli. 249.

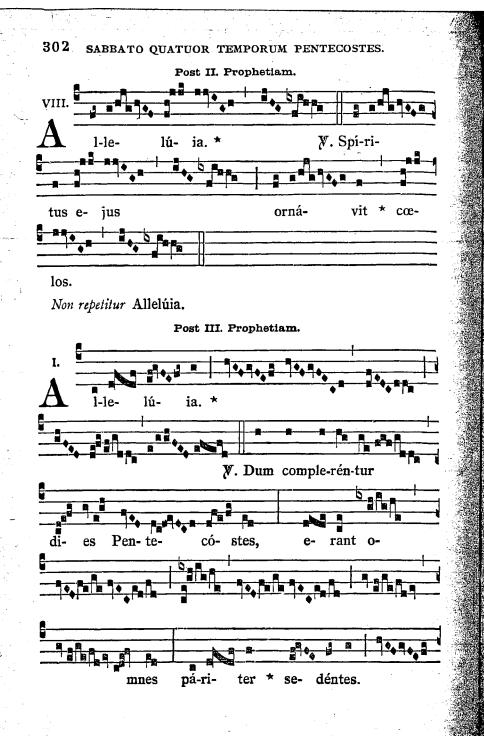

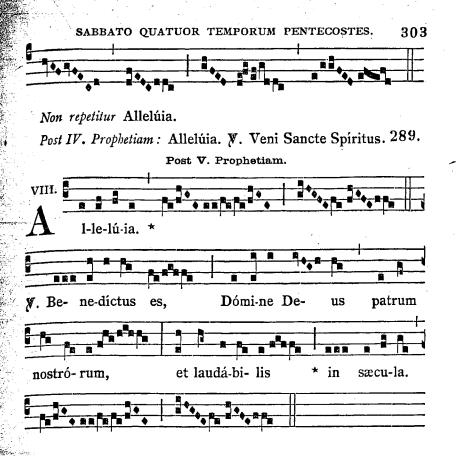
ccwatershed.org

ことにすわれた 記述が (調整)な

300 SABBATO QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES. Allelúia. V. Veni Sancte Spíritus. 289. Sequentia. Veni Sancte Spíritus. Allelúia. 290. Offert. W R .... B B Dómi-* á- ni-ma meda a au-8 8 laudá- bo Dó- mi-num in vita menum : ---o, quámdipsal- lam De- o me-น ea : lú- ia. al- lero, Comm. v. 84.8 8. on vos re-linquam * órpha- nos : vé-ni- am ad ***** vos i- te-rum, alle-lú- ia : et gaudé-bit cor A . . . allelúia. ve- strum, alle- lúia. SABBATO QUATUOR TEMP. PENTECOSTES. Intr. III. **R** 0 est in córdi-bus á-ri-tas De- i * diffúsa

301 SABBATO QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES. alle-lú- 1a : per in-ha-bi-tánno- stris, tem Spí- ri- tum e- jus alle- lú- ia, in nobis, Б 1 ia. Ps. Béne-dic á-nima me- a Dómilúalle-----no : * et ómni- a quæ intra me sunt, nómi-ni sane-jus. Gló-ri- a Patri. Εu o u a e. cto Post I. Prophetiam. VIII. 1 1 1-le-lú- ia. Ħ 8 2 qui vi-ví-fi-W. Spi- ri-tus est cat : ca-ro non prodest * quid-quam. tem au-Non repetitur Allelúia.

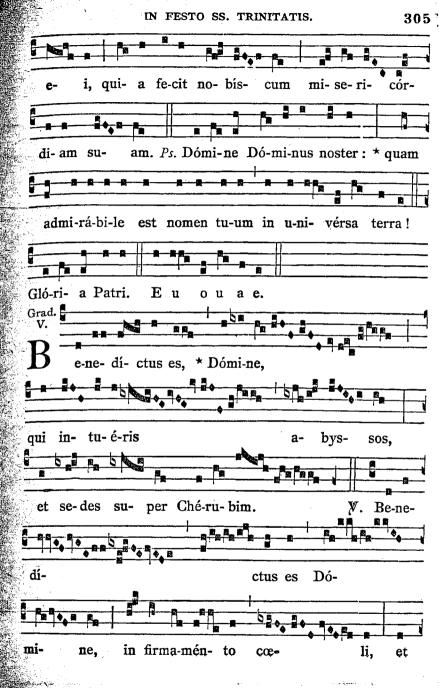
Finito Versu dicitur Glória in excélsis.

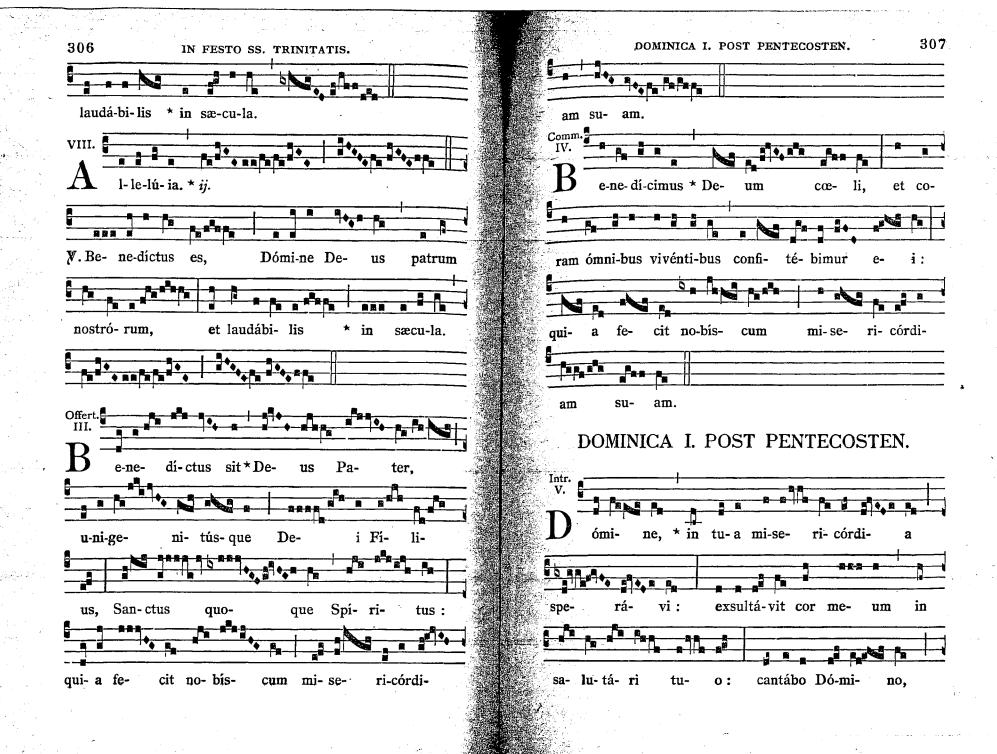
Post Epistolam sequitur Tractus Laudáte Dóminum. 235.

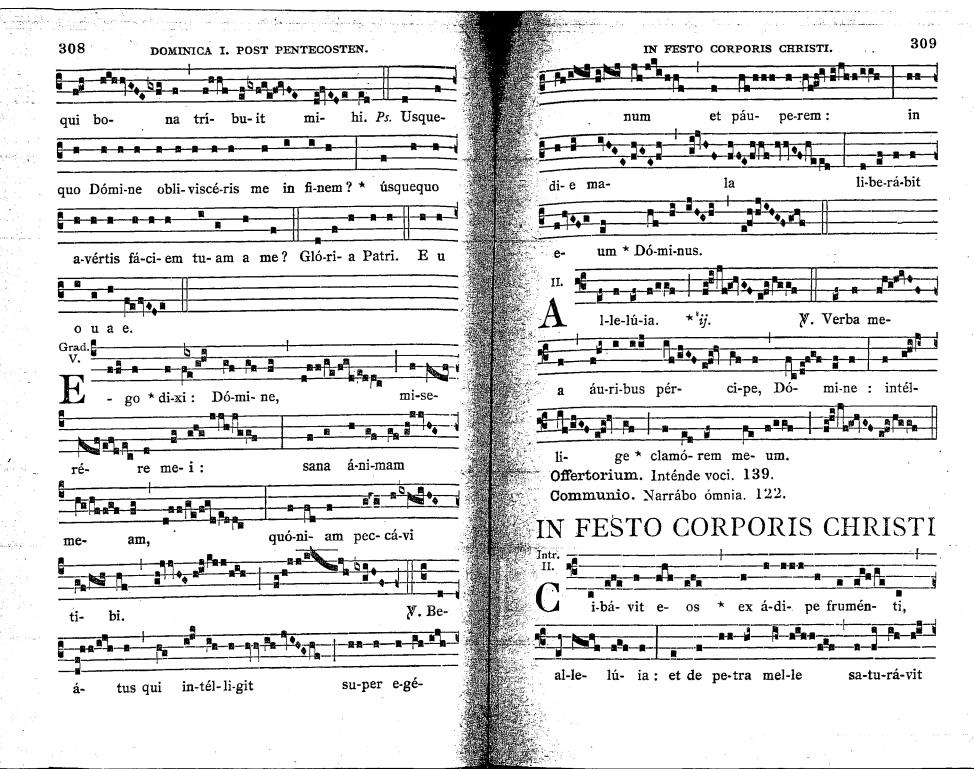
Sequentia. Veni Sancte Spíritus, ut in Dominica, 290. sed in fine non dicitur Allelúia.

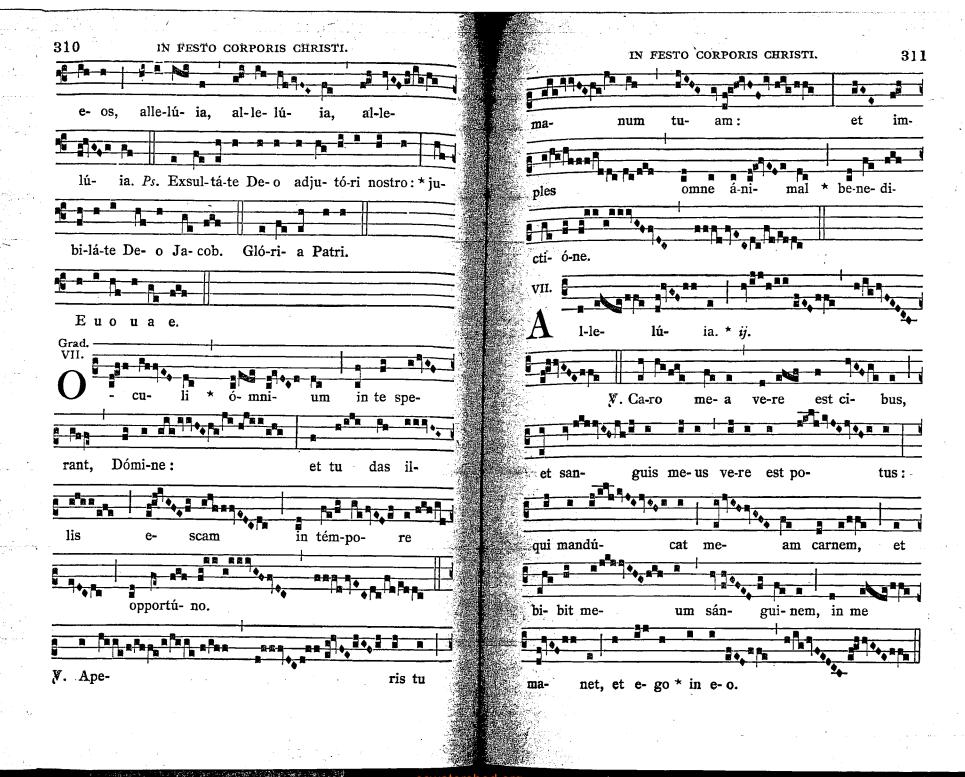

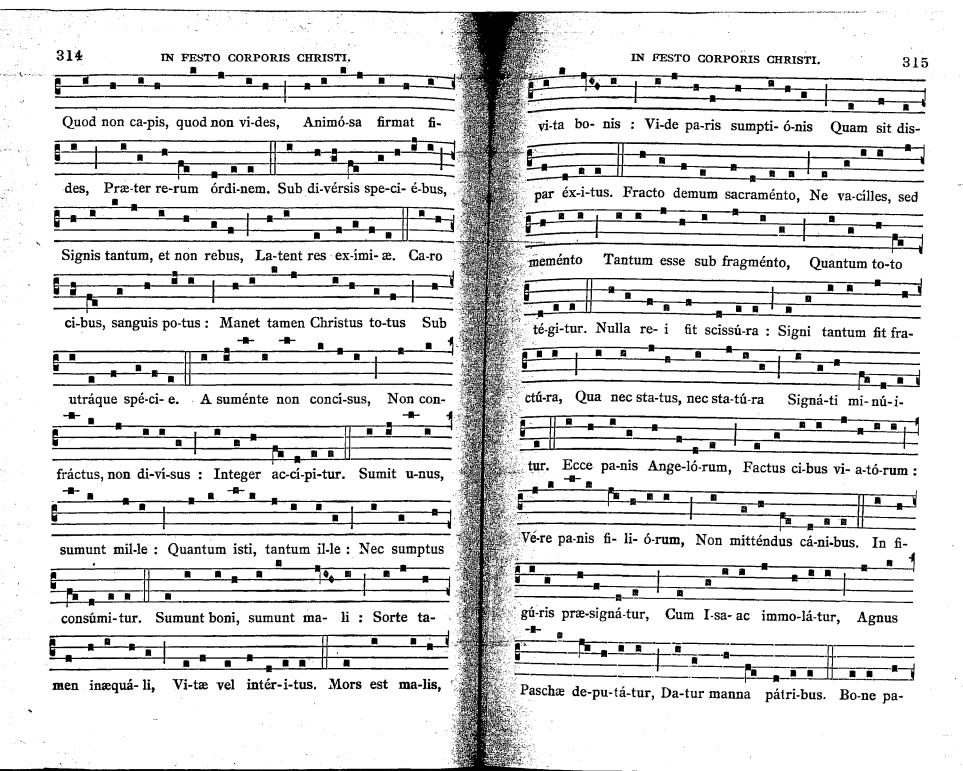

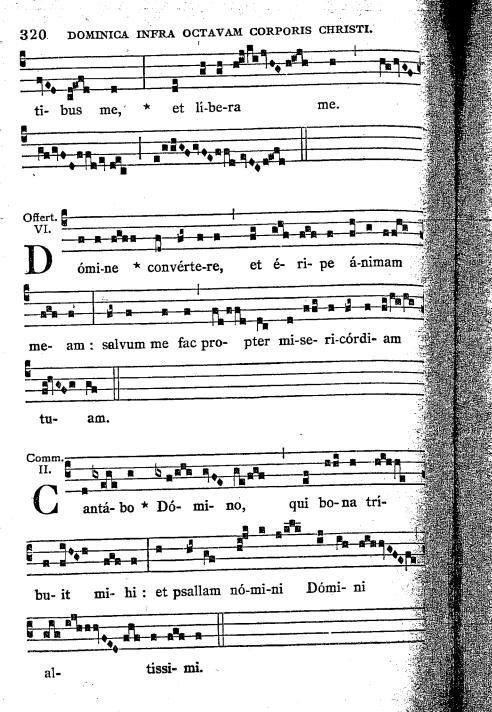
IN FESTO CORPORIS CHRISTI. 313 312 IN FESTO CORPORIS CHRISTI. Sequent. VII. ----auda Si- on Salva-tó-rem, Lauda du-cem et pastómensæ prima re-có-li-tur Hu-jus insti-tú-ti- o. In hac rem, In hymnis et cánti-cis. Quantum pot-es, tantum aumensa no-vi Re-gis, Novum Pascha novæ le-gis, Pha-se 8 de : Qui- a ma-jor omni laude, Nec laudá-re súf-fi-cis. ve-tus térmi-nat. Ve-tustá- tem nó-vi-tas, Umbram fu-gat R _ R R Laudis thema spe-ci- á- lis, Pa-nis vi-vus et vi-tá-lis vé-ri-tas, Noctem lux e-lími-nat. Quod in cœna Chri-Hó-di- e propó-ni-tur. Quem in sacræ mensa cœ- næ, stus gessit, Fa-ci- éndum hoc expréssit In su- i memó-Turbæ fratrum du- odé-næ Da-tum non ambi-gi-tur. Sit ri- am. Docti sacris insti-tú-tis, Pa-nem, vinum in sa-lú-laus ple-na, sit so-nó-ra, Sit jucúnda, sit decó-ra Mentis tis Conse-crámus hó-sti- am. Dogma da tur christi- á nis, ju-bi-lá-ti-o. Di- es e- nim so-lémnis á-gi-tur, In qua Quod in carnem transit pa-nis, Et vi-num in sánguinem.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI. 317 IN FESTO CORPORIS CHRISTI. 316 non pól- luet ent Je-su, nostri mi-se-ré-re : Tu nos pano- men e- jus, alstor, pa-nis ve-re, lú-ia. le-Tu nos bo-na fac vi-dé-re In terra sce. nos tu- é-re, Comm. VII. uo-ti- escúmque * mandu-cá- bi- tis panem hunc, vi-vénti- um. Tu qui cuncta scis et va-les, Qui nos paet cá-li-cem bi-bé-tis, mor-tem Dó-mi-ni annunti-áscis hic mor-tá-les: Tu- os i-bi commensá-les. Cohæ-ré-. AT do- nec vé- nibi-tis, at : i-taque qui-cúmque Fac sanctórum cí-vi- um. A-men. des et sodá-les . mandu-cá-ve-rit pa-nem, vel bí-be-rit cá-li-cem Dómi-ni Alle-lú-ia. Offert. IV. -----8²6--8-8 gne, re-us e- rit córpo- ris et sángui-nis Dóindia-cerdó-tes * Dóincén-sum mi-ni 6 8 mi- ni, allelú- ia. ídrunt De-o: óf-feet nes et pa-Pro Processione quæ sequitur Missam, vide ad calcem. sancti e- runt De- o su-0, e- 0

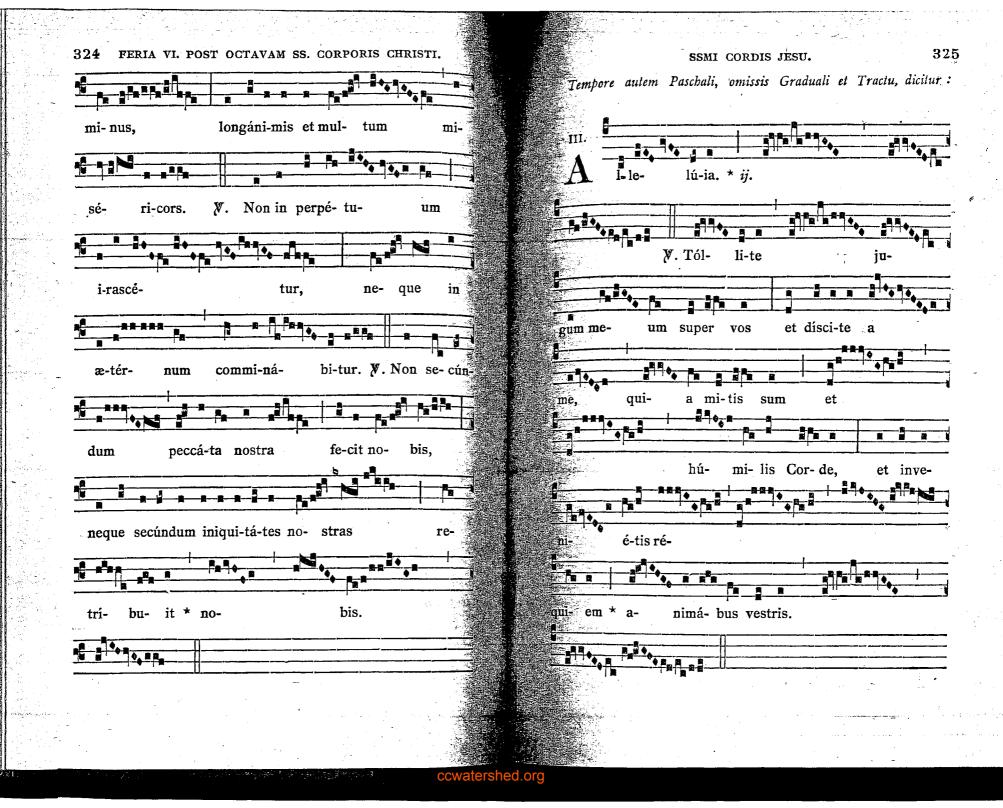
DOMINICA INFRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI. 319 318 DOMINICA INFRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI. DOM. INFRA OCT. CORPORIS CHRISTI QUÆ EST II. POST PENTECOSTEN. N. Dómi- ne, me. Intr. 5 actus est * Dómi- nus pro- té-ctor melí- beá- nira us, et e- dú-xit me in la- ti- tú-di- nem : salvum me fea lábi- is in-ímam meam gua * do-lóme. Ps. Di-li-gam quis, et a lincit, quó-ni- am it luvó-te Dómi-ne forti-túdo me- a : * Dó-mi-nus firmaméntum sa. Pa + P. P Î-leia. * ij. lúme-um, et re-fú-gi-um me-um, et li-be- rá-tor me- us. 8-8-8 V. Dómi- ne De-Gló-ri- a Patri. Eu oua e. Grad. 57 us, in te spe-rát us mevi : * dum tri-bu-lá- rer, salvum d Dó- minum, **----**~~₽₽[₽]∳_▲−₽~~ me fac ex ó- mnibus persequénet ex-audivit clamávi,

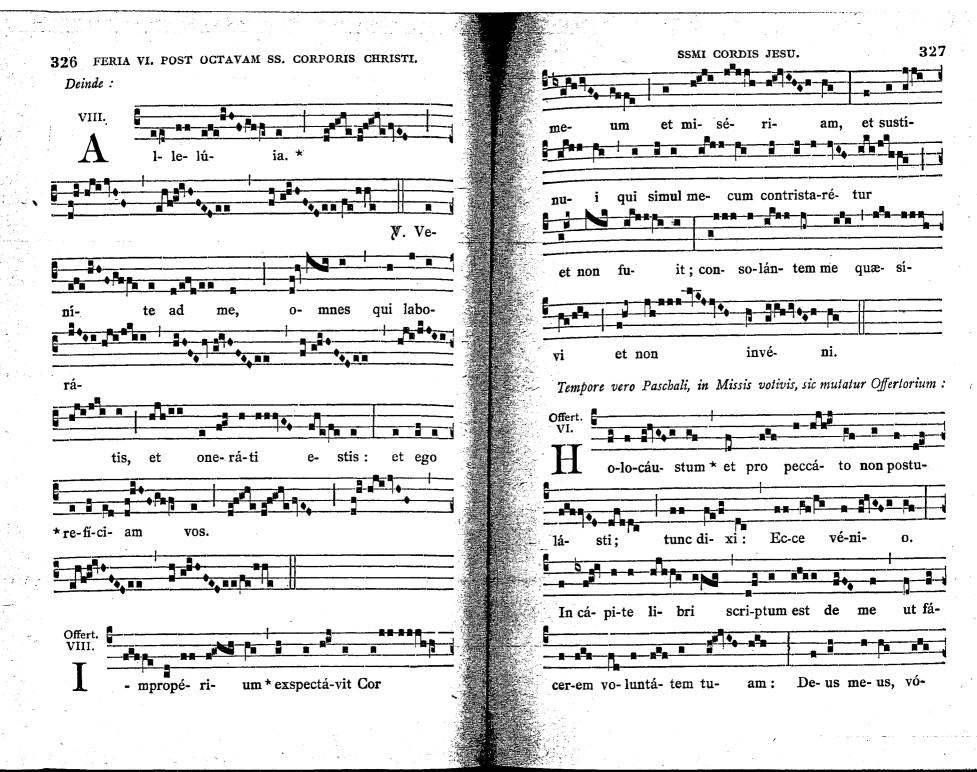
n stratin a statistick

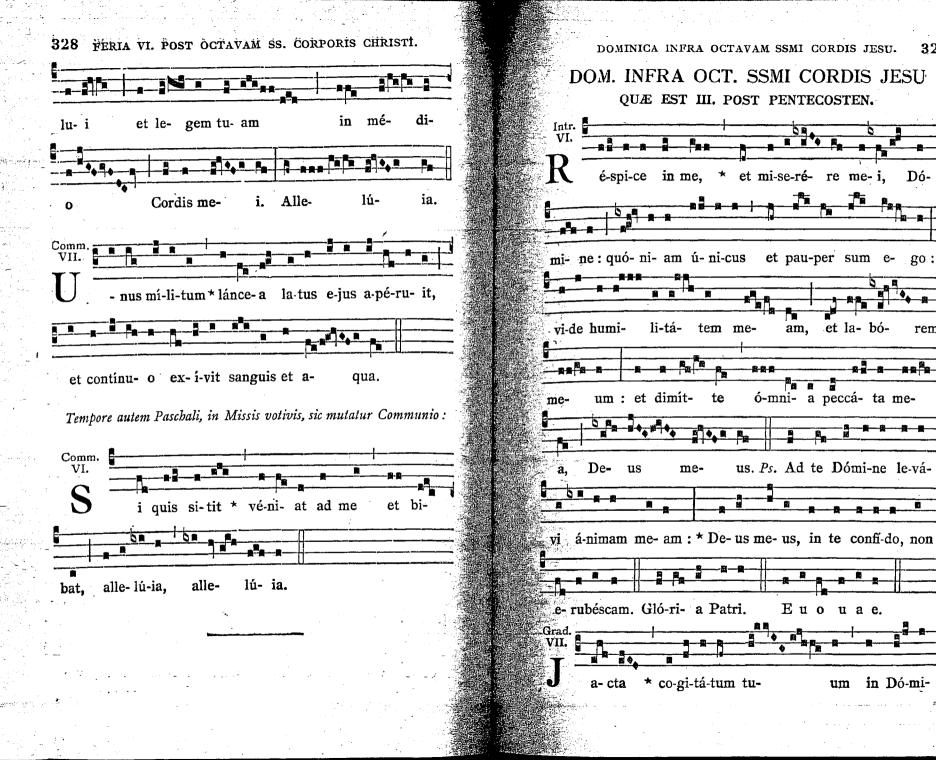

FERIA VI. POST OCTAVAM SS. CORPORIS CHRISTI. SACRATISSIMI CORDIS JESU Intr. V. o-gi-ta-ti- ó-nes * Cor- dis ejus in geet ge-ne-ra- ti- ó- nem : ut é-rune-ra-ti- ó- ne á- ni-mas eet a-lat at a mor-te órum F . B B. me. T. P. Alle- lúfaia, in e- 05 5 0.8 ia. Ps. Exsul-tá-te ju-sti in Dómino, al-lelúre-ctos de-cet collaudá-ti- o. Gló-ri- a Patri. Euouae, 11 GRADUALE

Dó-

rem

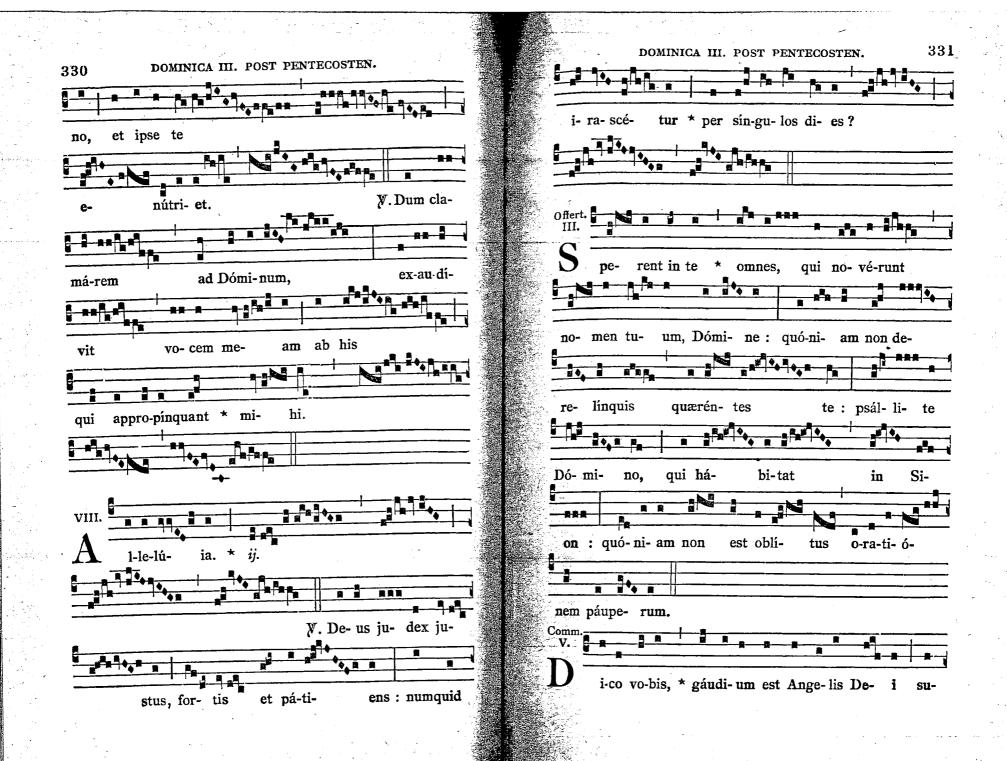
et pau-per sum e- go:

am, et la- bó-

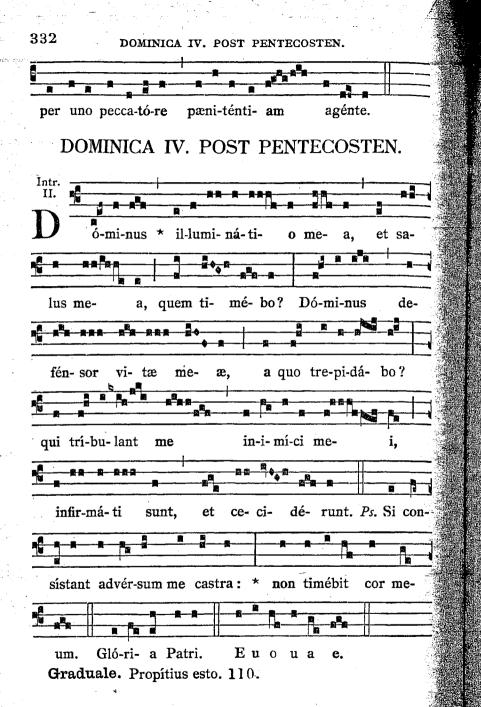
ó-mni- a peccá- ta me-

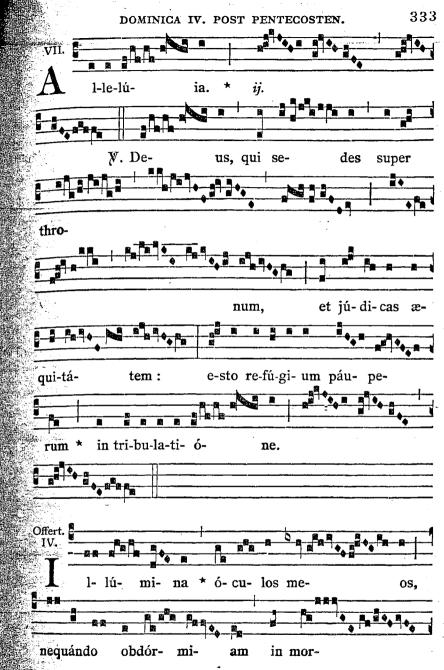
Euo uae.

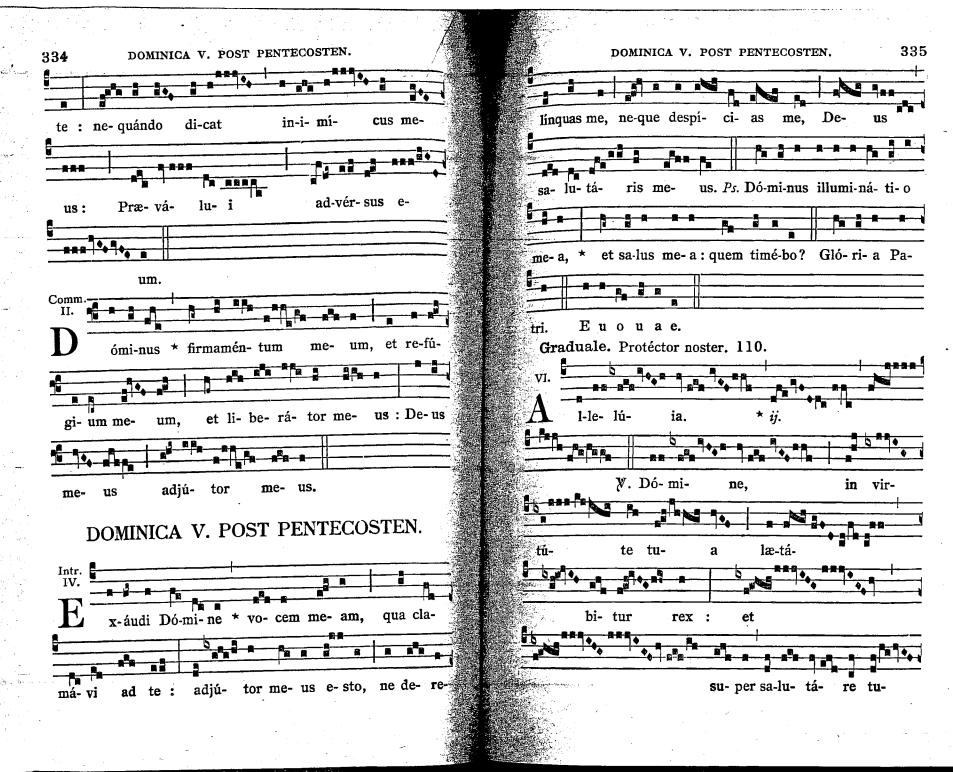
um in Dó-mi-

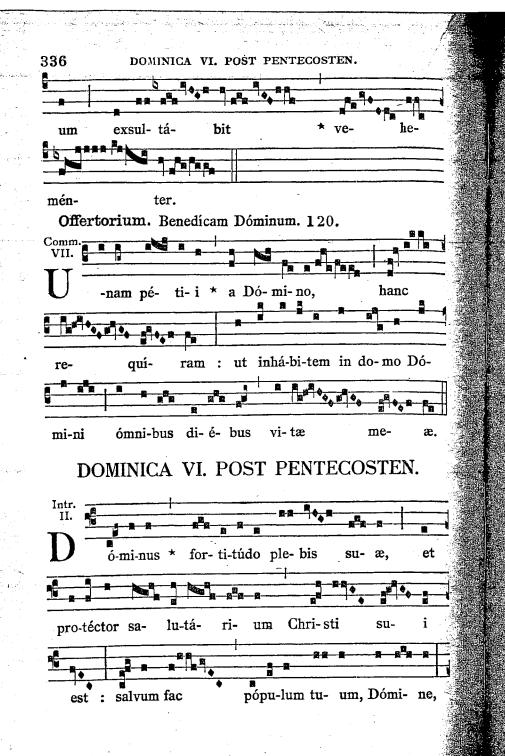

en an an the state of the second s

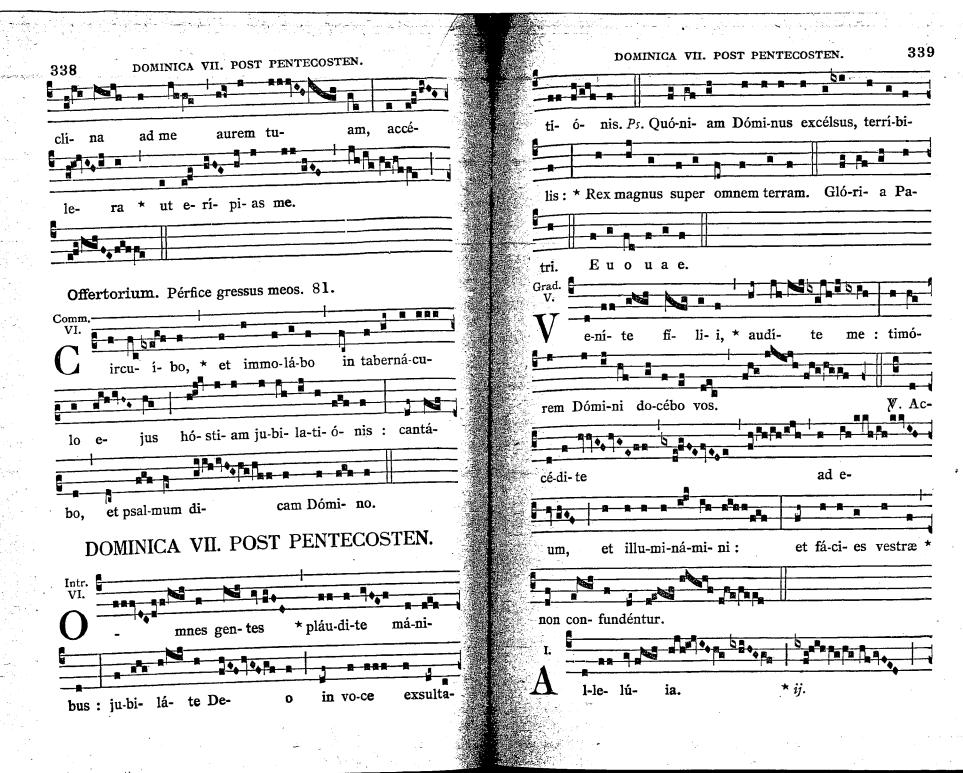

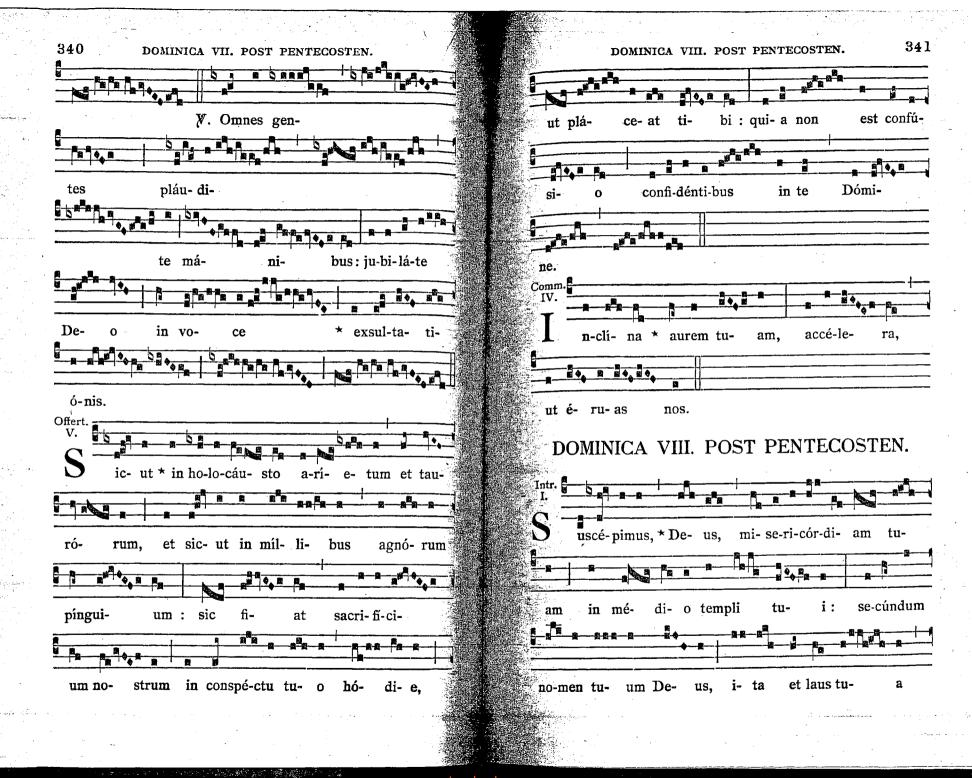

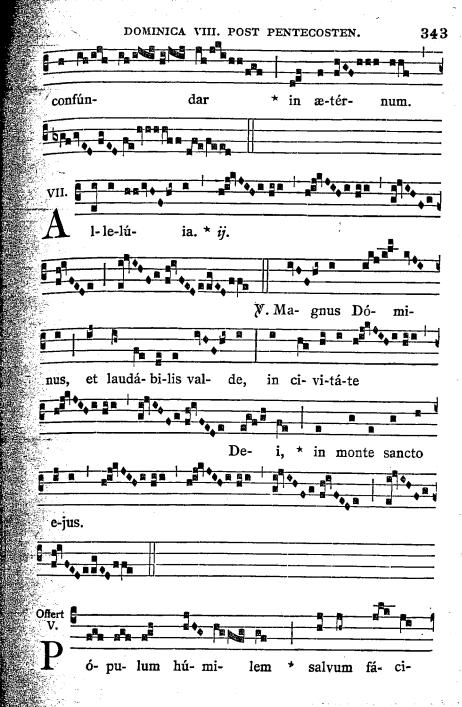

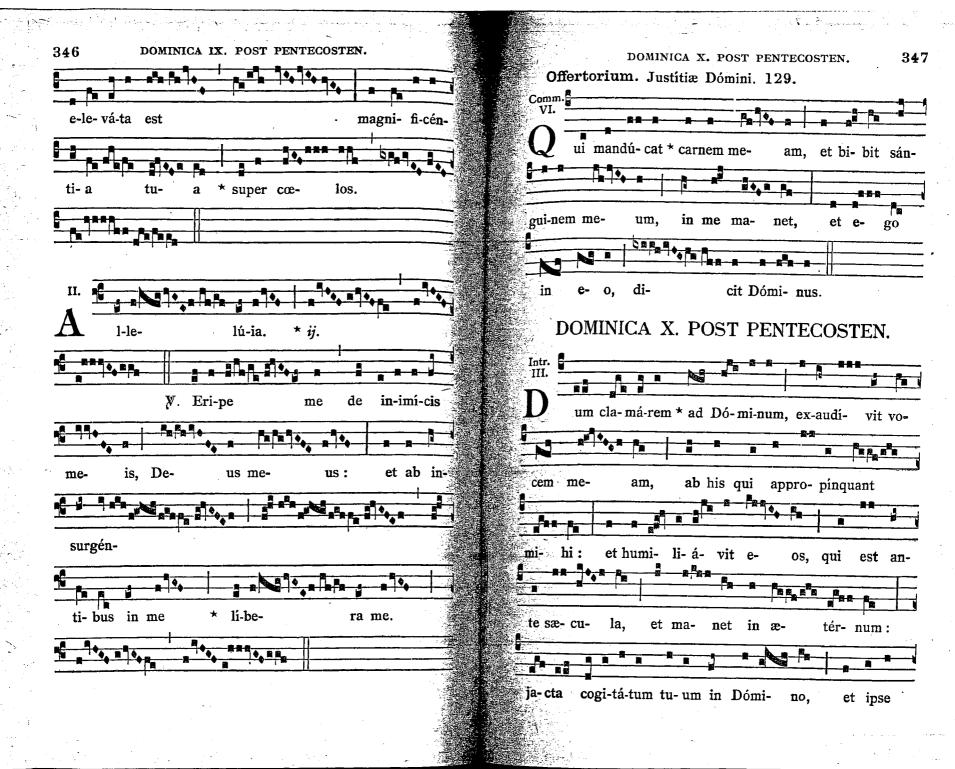

DOMINICA VIII. POST PENTECOSTEN. 342 9 **a** a, ter- ræ: justí- ti- a ple- na est déxtein fi-nes tu- a. Ps. Magnus Dóminus et laudá-bi-lis nira mis:* in ci-vi-tá-te De- i nostri, in monte sancto 881 e- jus. Gló-ri- a Patri. Eu ou a e. Grad. -**₽**₽ Η - sto mi-hi * in De- um pro- tectó--a<mark>⊨aa</mark> fú- giet in locum rerem, ut salvum me N. Deci- as. fánon spe-rá-vi : Dó-mi- ne, us, in te

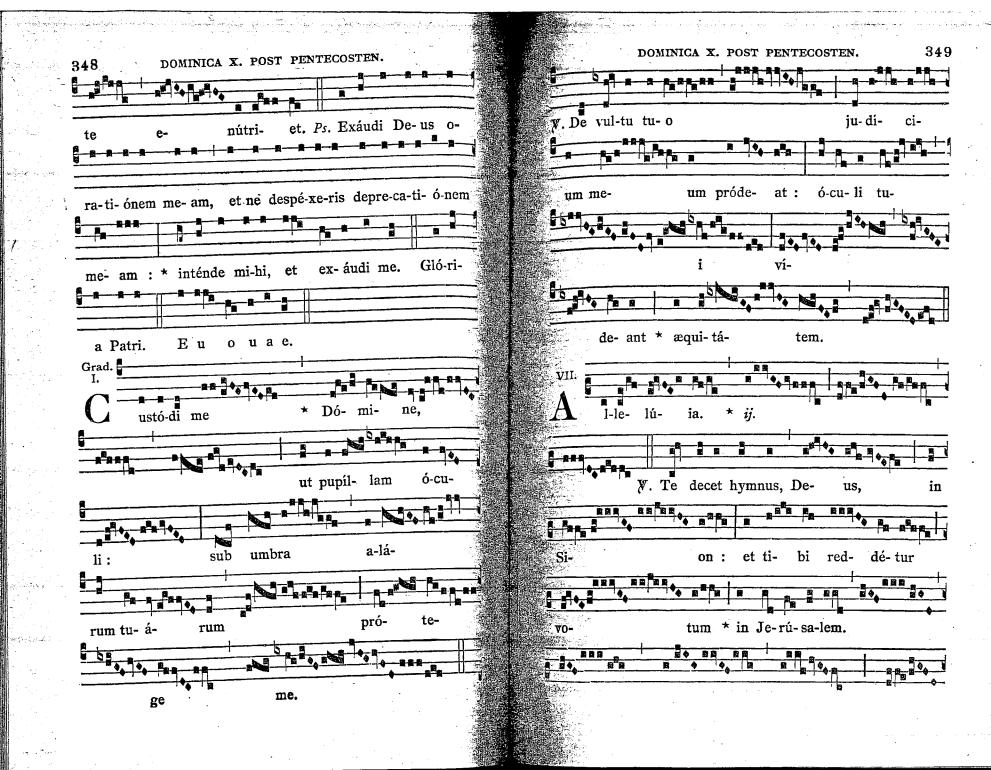

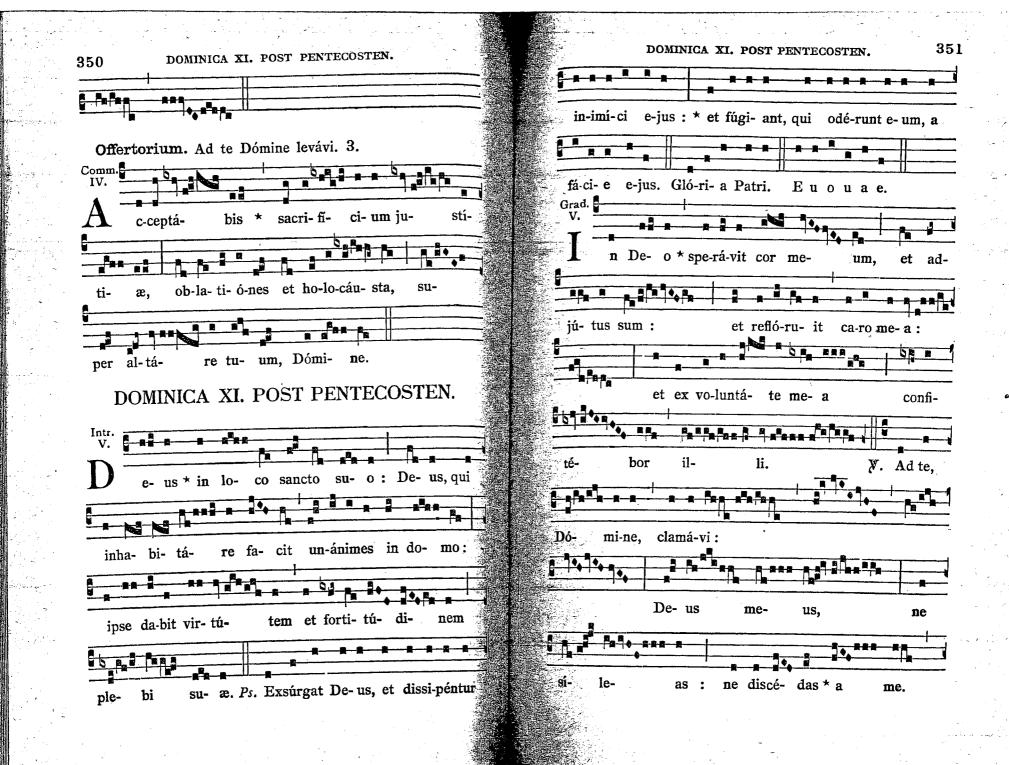
DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN. 345 DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN. 344 ~~╡──<u>╞</u>──╞───<u>₽</u>₽₿─[─]<u></u>╡~~ sus-cé-ptor est á-nimæ meæ: avérte mami- ne, et ó- cu- los superbó-Dóes, -<u>885 -</u>** <u>ه الم</u> in-i- mí- cis me- is, in ve- ri-tá-te tu- a la bis: quó-ni- am quis hu-mi-li- árum dispérde il-los, pro-té-ctor me-Dóus us præ-ter te, Dó-De--**6-6--**6 ne. Ps. De-us in nómi-ne tu-o salvum me fac:* mimi- ne? Comm. III. et in virtú-te tu-a jú-di-ca me. Gló-ri- a Patri. ustá-te * et vi-dé- te, quó- niam su-á-T Euouae. Grad. Dómi- nus : be- á-tus vir, qui spe-rat vis est ----ó-mi-ne * Dó- mi- nus noster, quam ο. in e-DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN. admi-rá-bile est nomen tu- um in u-ni-Intr. **aa** a vérsa ter-ra 1 ¥. Quó-ni- am c-ce De- us * ádju- vat me, et Dó-mi-nus F,

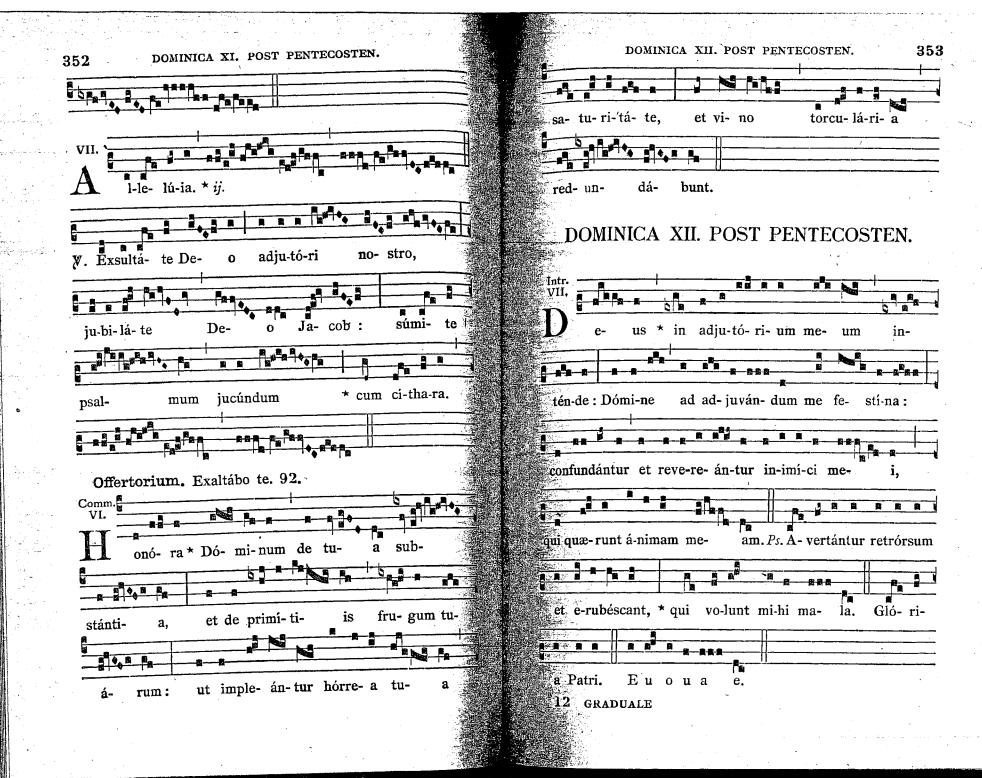
ccwater

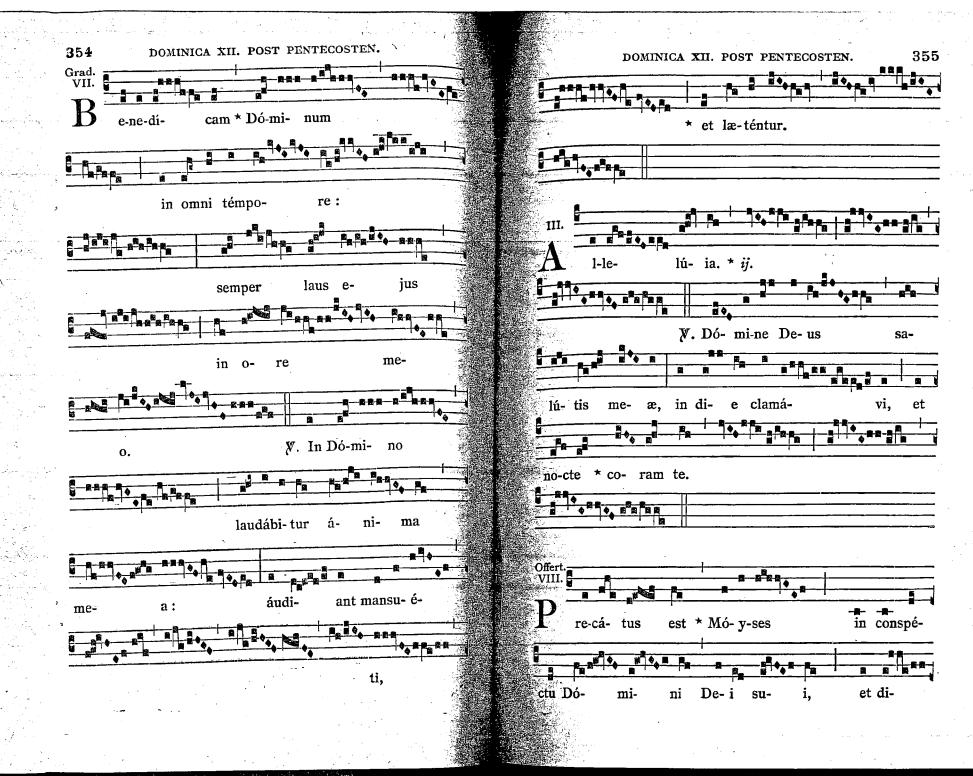

人名法格斯特特 医心脏的 建合物的 网络卡马马属部门 网络卡马马属 法法

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN. DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN. 356 quam di- xit fátá-te, est Mó- y-ses in xit. Pre-cátus lo De-i suet conspéctu Dóni 1, mi-Comm. e fructu * ópe-rum tu-ó-rum, Dómi-ne, xit: Qua-re, Dómi- ne, i-rádia-bi-tur ter- ra: o? Parce i-ræ sce-ris in pó- pu-lo tu-vi- num læ-tiæ: memén-to Abraham, **0** á-nimæ tufá-ci- em in ó-leret 1a-DI quibus ju-rásti da-re Ja-cob, I-sa- ac et hómi-nis confirmet. DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN. flu-éntem lac et mel. Et terram -VII. ma-ligni-K placá-tus factus est Dó- mide nus éspi-ce, * Dó- mi-ne, in te- sta-mén- tum tu-

357

pó-pu-

sa-ti-

et

ce-

su-

-<u>B</u>____B

na.

fi-cet cor hómi-

ut edú-cas panem de terra,

0,

A A

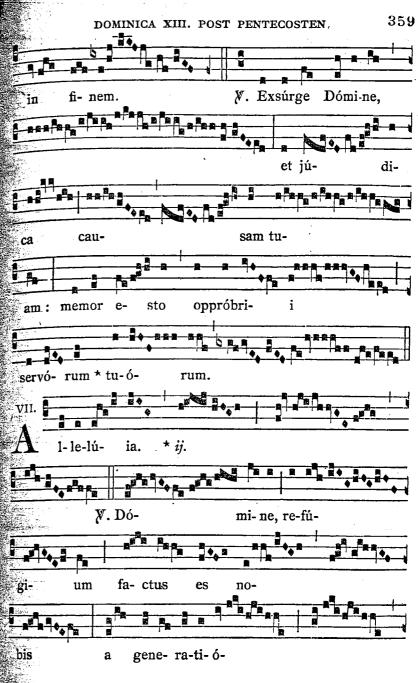
nis: ut exhí-

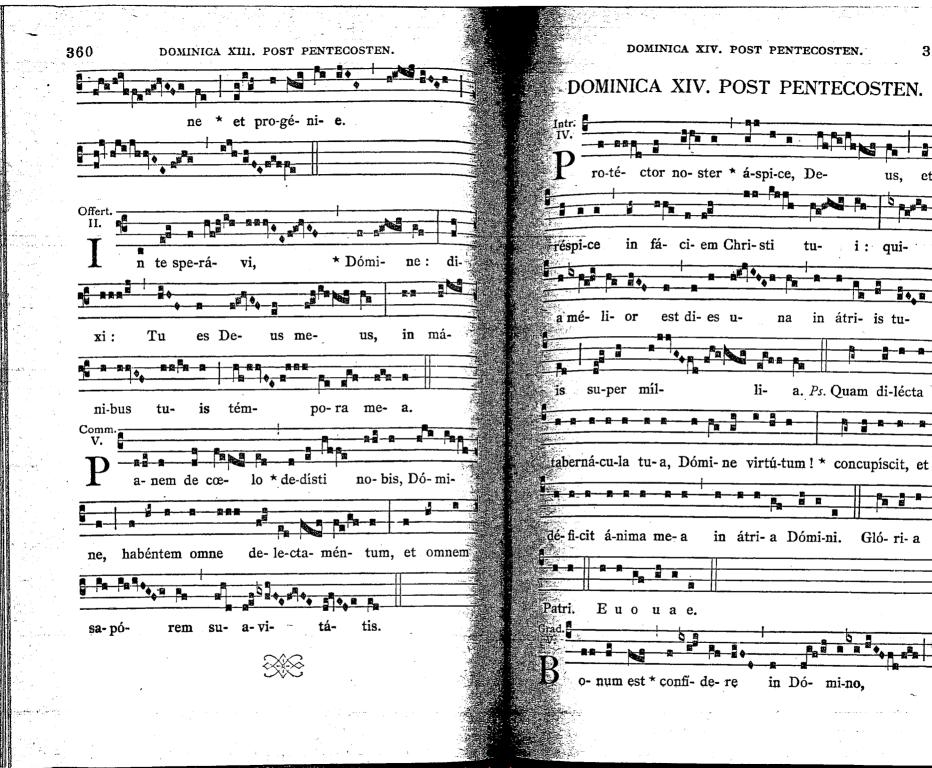
et pa-nis cor

re

0.

DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN. 358 um, et á- nimas páupe-rum tu-ó- rum ne de- re-lín-+ B B B B B quas in fi- nem : exsúr-ge Dó-mi- ne, et jú- di-ca am: et ne obli- viscá- ris vocau- sam tu-ces quæ-rén- ti- um te. Ps. Ut quid De- us re-pu-li-sti in fi-nem : * i- rá-tus est fu-ror tu- us super oves pá-scu-æ tu- æ? Gló- ri- a Patri. Eu oua e. Grad. in testamén-tum é-spi-ce, * Dómi-ne, -----103 páupe- rum et á-ni- mas tu- um: -----Q BRE BRA ne obli-viscáris tu- ó-rum

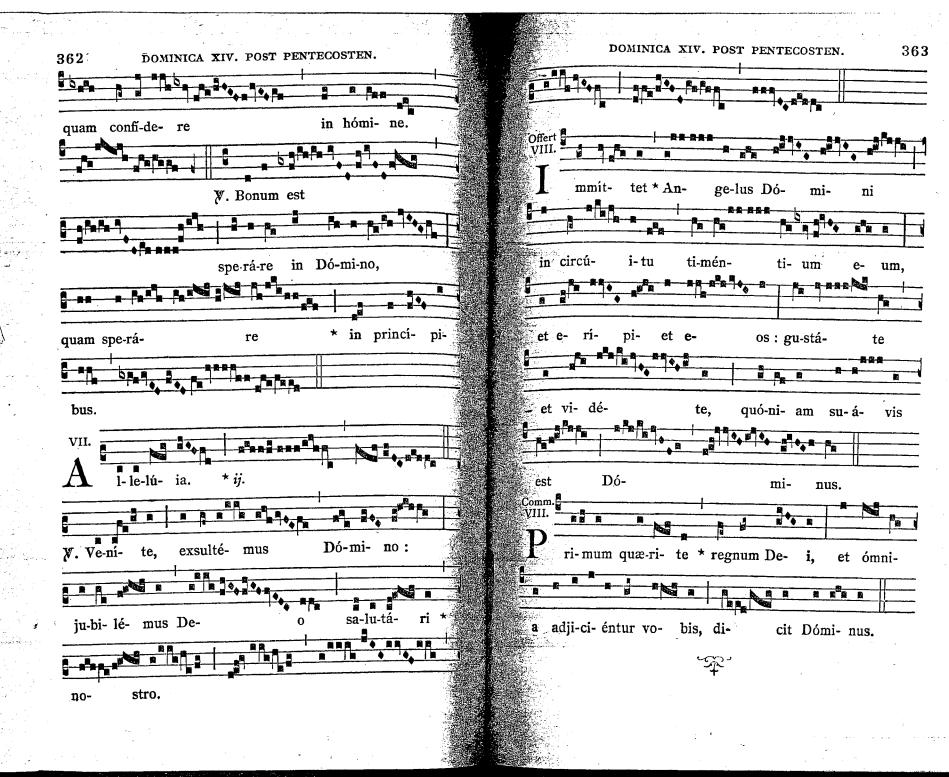

361

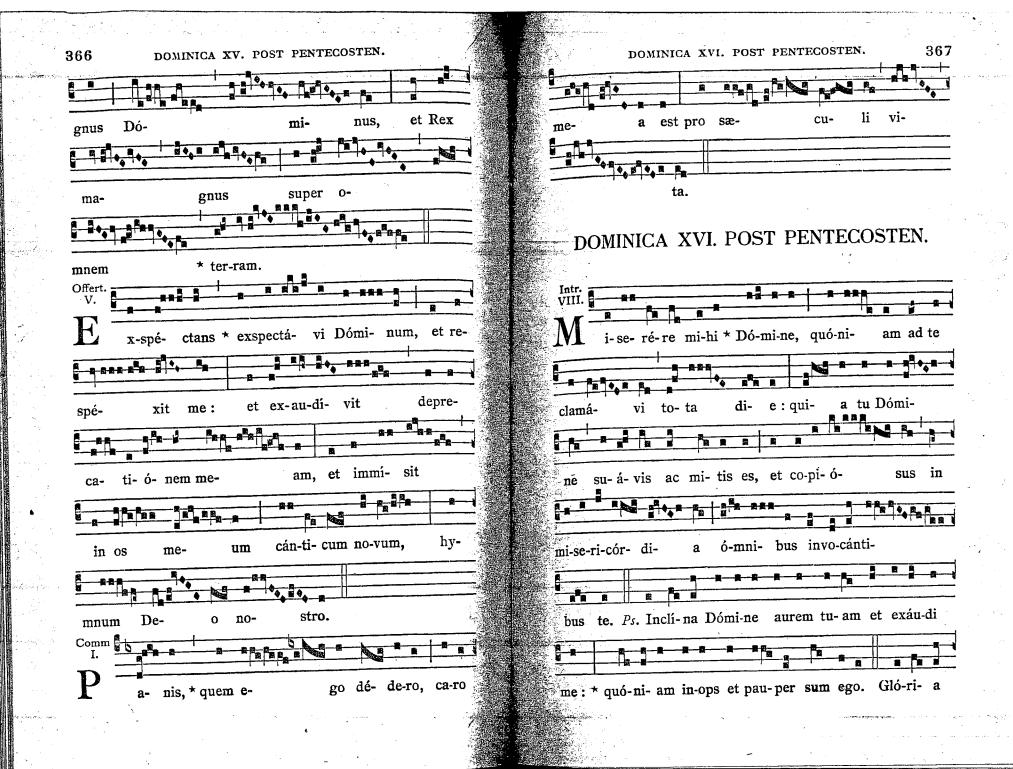
us, et

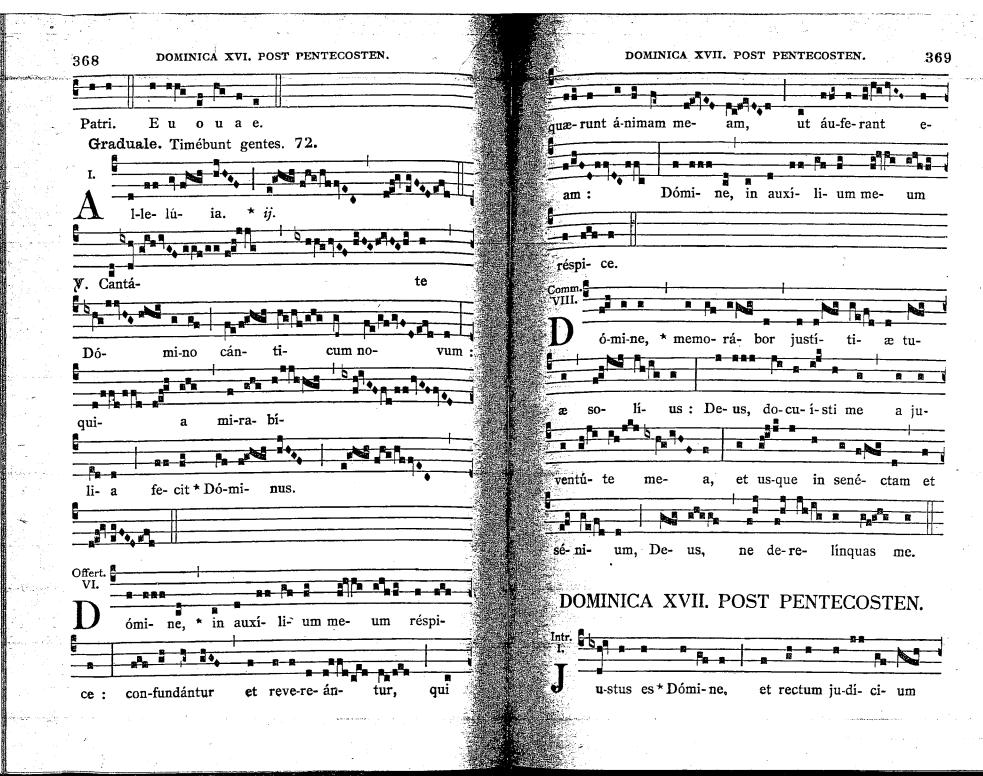
....

i : qui-

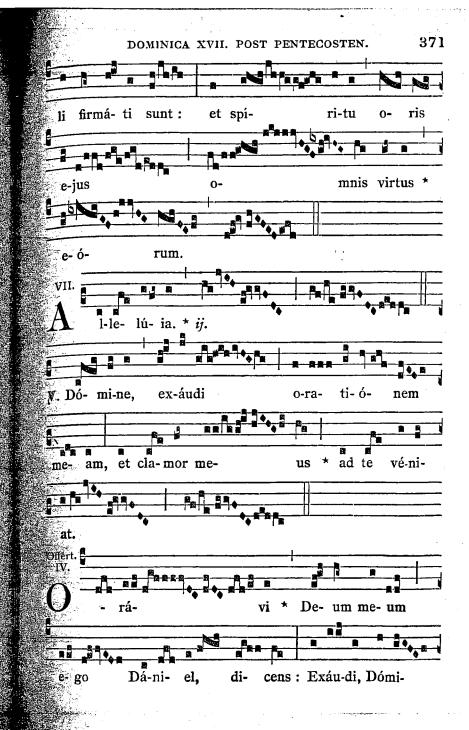

365 DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN. DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN. 364 DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN. et psál-le-re nó- mi-ni tuno : Intr. E am ad me, n-clí- na, * Dó- mi- ne, aurem tu-Al-tíssi-me. 0, - Fa--- Fa-a salvum fac servum tu- um, me: et exáudi Y. Ad annunti- án- dum ma-ne te : mi-se- ré-re De- us me- us, spe-rántem in mi- se-ri-córdi- am 開発 2 A 19 am ad te cla-mámi-hi, Dómi- ne, quó-nivi et ve-ri-tá-tem tuam, tu-8-8di- e. Ps. Læ-tí-fi-ca á-nimam servi tu-* per noctem. ta 🕐 am toi: * quó-ni- am ad te, Dómi-ne, á-nimam me- am le-VII. 🖥 l-le-lúia. * ij. vá- vi. Gló-ri- a Patri. Eu oua e. 5 0 R. B Grad. V. Quó-ni- am De- us mari Dó-mi-* confi-téo-num est

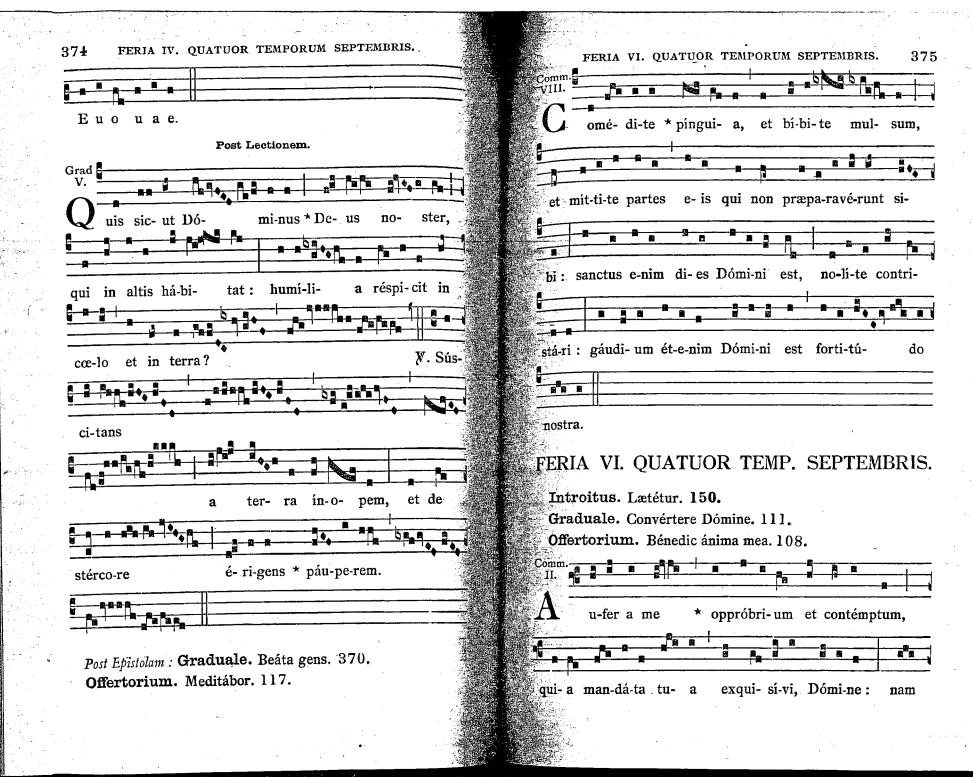

DOMINICA XVII. POST PENTECOSTEN. 370 tu- um : fac cum ser-vo tu- o se-cúndum mi-se-ri-5 4. 8 P. am. Ps. Be- á- ti imma-cu-lá-ti in cór-di-am tu-╞┓╴╏ . vi- a : * qui ámbu-lant in le- ge Dómi- ni. Gló-ri- a ---- B 8-881 Patri. Eu oua e. Grad. gens, * cu-jus est Dó-mi-nus e-á-ta RAR pu- lus, quem rum: póus e- ó-De-0 B - in hæ-Dó- mi- nus git e- 1é-2 8 9 _____¥-V. Verbo si-bi. tem re-di-támi-ni cœ-Dó-

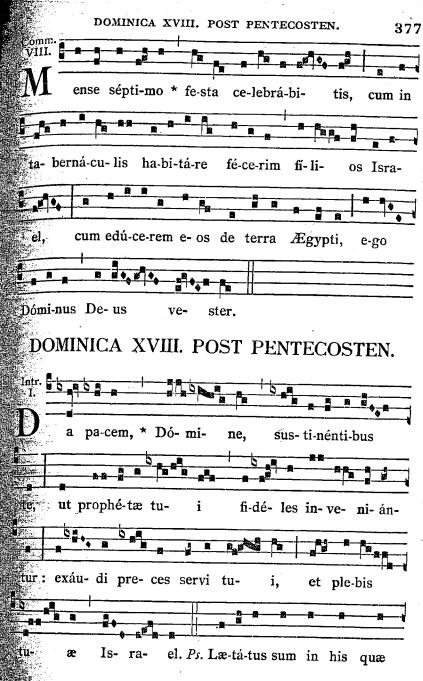

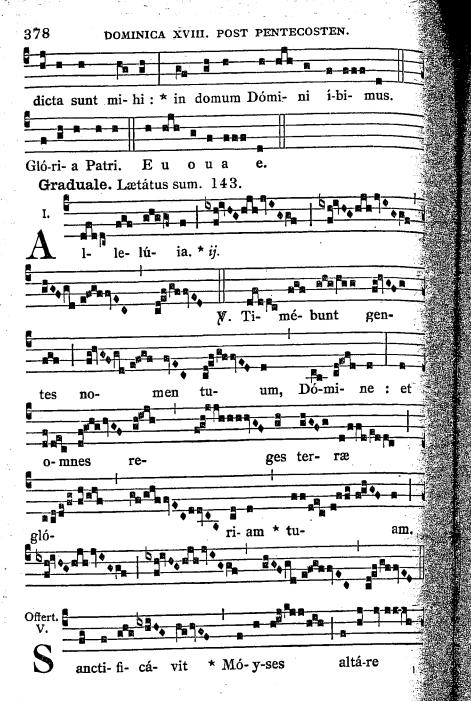
372 DOMINICA XVII. POST PENTECOSTEN. FERIA IV. QUATUOR TEMPORUM SEPTEMBRIS. 373 ne, pre- ces ser- vi tu- i : il·lúmi-na fá- ci- em re- ges terræ. FERIA IV. QUATUOR TEMP. SEPTEMBRIS. per sanctu- ári- um tuum tuam su-Intr. 8 6 te De- o * adju-tó- ri nostro : x-sul- táet pro-pí- ti- us intén- de pó- pu-lum istum, -~~88--8⁻8-~~-8 ______ super quem invo- cá- tum est no-men tuju-bi- lá-te De- o Ja- cob : sú-mi-te psal- mum juùm, ------Deus. cum cí-tha-ra : cá-ni-te in-í-ti-o mensis cúndum Comm п. tu- ba : qui- a præcéptum in Is-ra-el Dómi- no De- o veest, et juo-vé-te, * et réddi-te 2-2-B ----8 AR o-mnes qui in circú- i-tu e-jus affér- tis mú di- ci- um De- o Ja- cob. Ps. Testi-mó-ni- um in stro, a **R**a ne- ra : terrí-bi- li, et e- i qui aufert spí-ri-tum Jo-seph pó-su-it il-lud, cum ex-i-ret de terra Ægypti:* 8 pum : ter-rí- bi-li pud linguam, quam non nóve-rat, audí-vit. Gló-ri- a Patri. omnes aprínci-

.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM SEPTEMBRIS. 376 et te- stimó-ni- a tu- a me-di-tá- ti- o mea est. SABBATO QUATUOR TEMP. SEPTEMBRIS Intr. Ħ. * ad-o-ré-mus De- um, et pro-cie-ní-te. an-te Dó- mi- num : plo- rémus andá-mus um, qui fe-cit nos : qui- a īpse est te e--8-8-8 Dómi- nus De- us no- ster. Ps. Ve-ní- te, exsul-témus Dómi-no : * ju-bi-lémus De-o sa-lu-tá-ri nostro. Glóri- a Patri. Euoua e. Post primam Prophetiam, Graduale Propitius esto. 110. Post secundam Prophetiam, Graduale Protéctor noster. 110. Post tertiam Prophetiam, Graduale Convértere. 111. Post quartam Prophetiam, Graduale Dirigatur. 112. Post quintam Prophetiam, Hymnus Benedictus es. 17. Post Epistolam, Tractus Laudáte Dóminum. 112. Offertorium. Dómine Deus. 113.

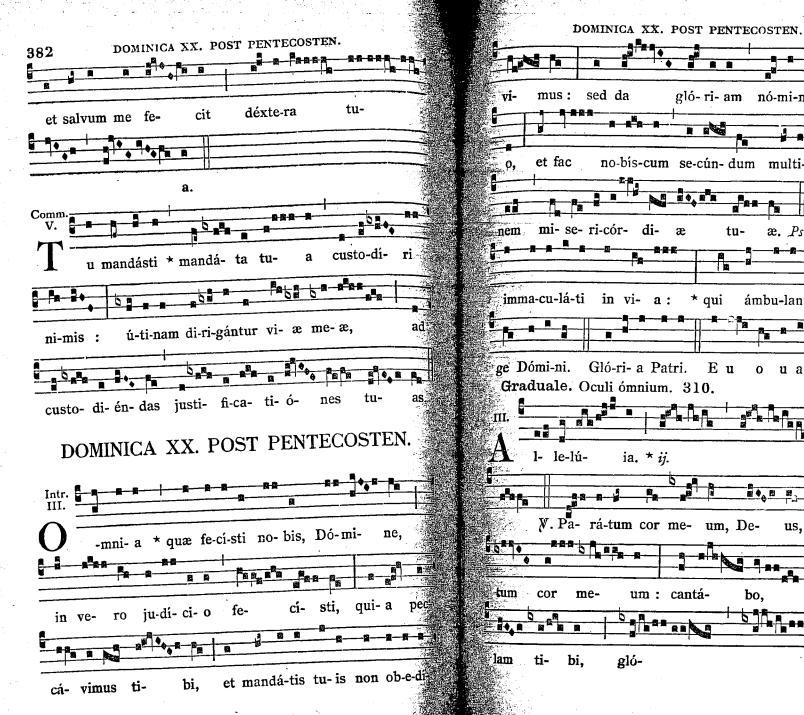

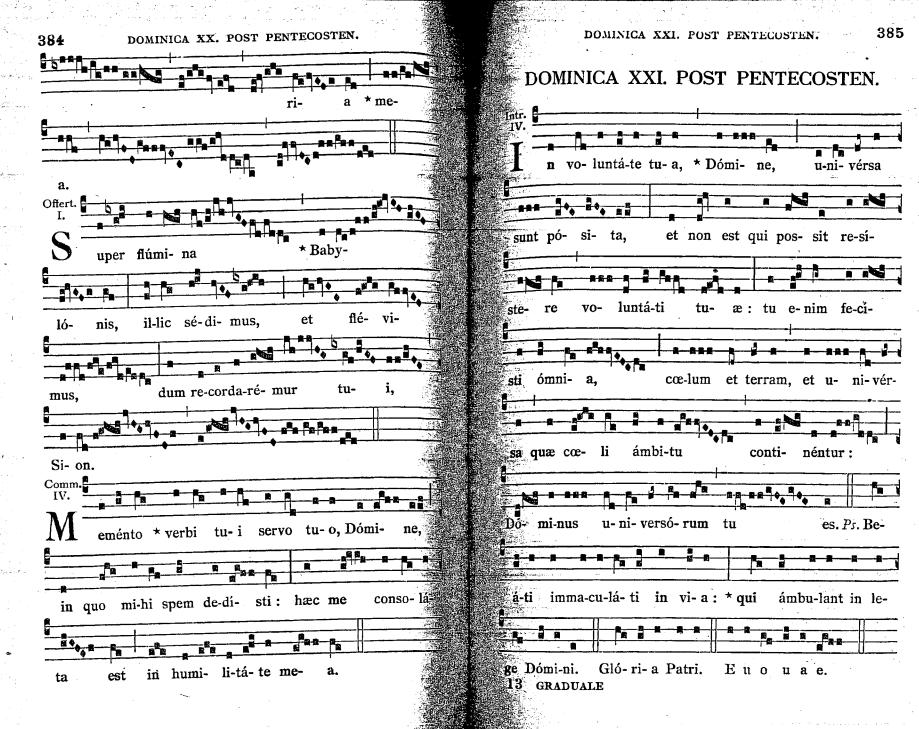
والمعالمة المعالية المحافظ المح

380 DOMINICA XIX. POST PENTECOSTEN. DOMINICA XIX. POST PENTECOSTEN. 381 DOMINICA XIX. POST PENTECOSTEN. . . Dómi-no, Intr. IV. et invo-cáni te no-0 1. sum, di- cit a- lus pópu-li 17 e-go men jus : annunti- áeinter te - 5 4 Dómi- nus : de qua-cúmque tri- bu-la- tióne * ó-pe-ra etes genius. , př 🔶 ----clamáve-rint ad ex-áudi- am eme, os : Offert. VIII. **A A** 2 3 6 et e-ro illó- rum Dómi- nus S in perpéambu-lái vero * in médi- o` A 10 Par 8 um. Ps. Atténdi-te pópu-le me- us le-gem me- am: tuti- óbu-lanis, vi- vi- fi-cá-1 R incli-ná-te aurem vestram in verba o-ris me-i. Glóbis me. Dó-miet super ne: 1 2 8 ri- a Patri. Euouae. ram in-i- mi- có-Graduale. Dirigátur. 112. 1rum me- órum II. extén-1-le-lúia. * *ij*. N. Confi- témides manum tuam,

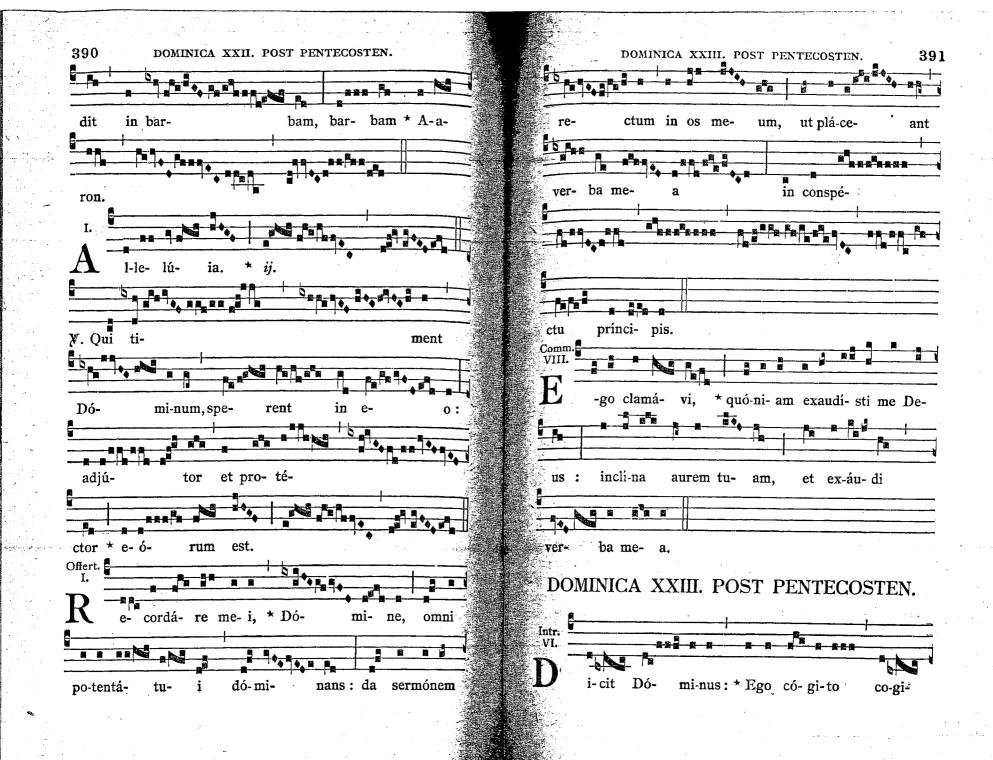

383.

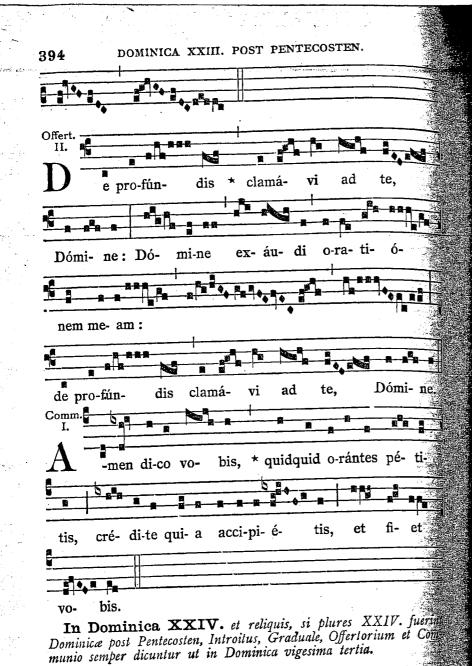

386 DOMINICA XXI. POST PENTECOSTEN. DOMINICA XXI. POST PENTECOSTEN. 387 Grad. II. 6 R R. gi- um fa- ctus es ó- mi-ne, * re-fúy. In éx-i- tu a gene-ra-ti- óbis, no-Æ-gypto, el ex do-mus Is- ra-----「置 \$ **8_** progé- ni- e. eť ne cob de pópu-lo * bárba-ro. Ja-N. Pri- úsquam mon-..... <mark>₽₽</mark>₽~~`~~₩<u>₽</u>₽<u>₽</u> ·**_**₽[₽]\$\$\$ Offert. 11. ፼_⋽⊭<mark>≣</mark>♦<u>,</u>∎ fites ir e-rat * in ternómira ne ----------E. Gi is l'e rent, aut formarétur terra. et Job, sim-plex et re- ctus, ac ti-mens De-5 4, B B. **.....** 22-21orbis : a sæcu-lo, et um : quem Sa-tan pé-tiit, ut tentá-. ret: tu es * De- us. in sæ-cu-lum et da ta est e- i po-té- stas a Dómino in II. 1-le-Ìú-ia. * ij. fa-cultá-te et in carne e- jus : perdi-dítque

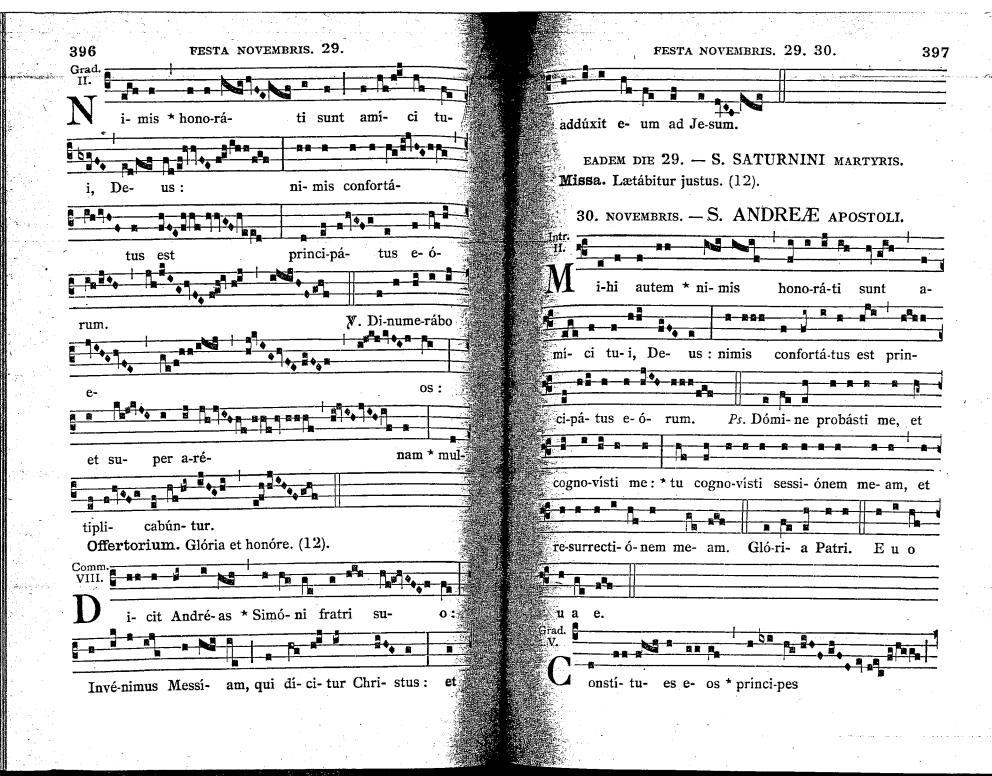
388 DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN. DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN. 389 **.** fí-lio-mnem substántiam ipsíus, et Dómi-ne quis sus- ti- né- bit? ne. qui- a apud A 8. os : car-nem quo-que e- jus gra-vi úl- ce- re vulpro-pi- ti- á-De- us ti- o est. te rávit. neel. Ps. De pro-fúndis clamá-vi ad te Dómi-Isra-Comm. -----n sa-lu- tá-ri tu- o * á-nima me- a, et in verne : * Dó-mi-ne ex-áudi vo-cem me- am. Gló-ri- a -bum tu- um spe- rá- vi : quando fá-ci- es de perse-Eu ouae. Patri. Grad. um? in-iqui perse-cú-ti sunt quénti-bus me ju-dí- cice * quam bo-num, °Cet quam ju-cún-514<u>8</u> ádju-va me, Dómi- ne dum ha-bi- tá- re De- us meus. fra-tres in ume. • • DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN X. Sic-ut unguéntum num! Intr. III. i in- iqui-tá-tes * observá- ve- ris Dó-miin cá-pi-te, quod descén-

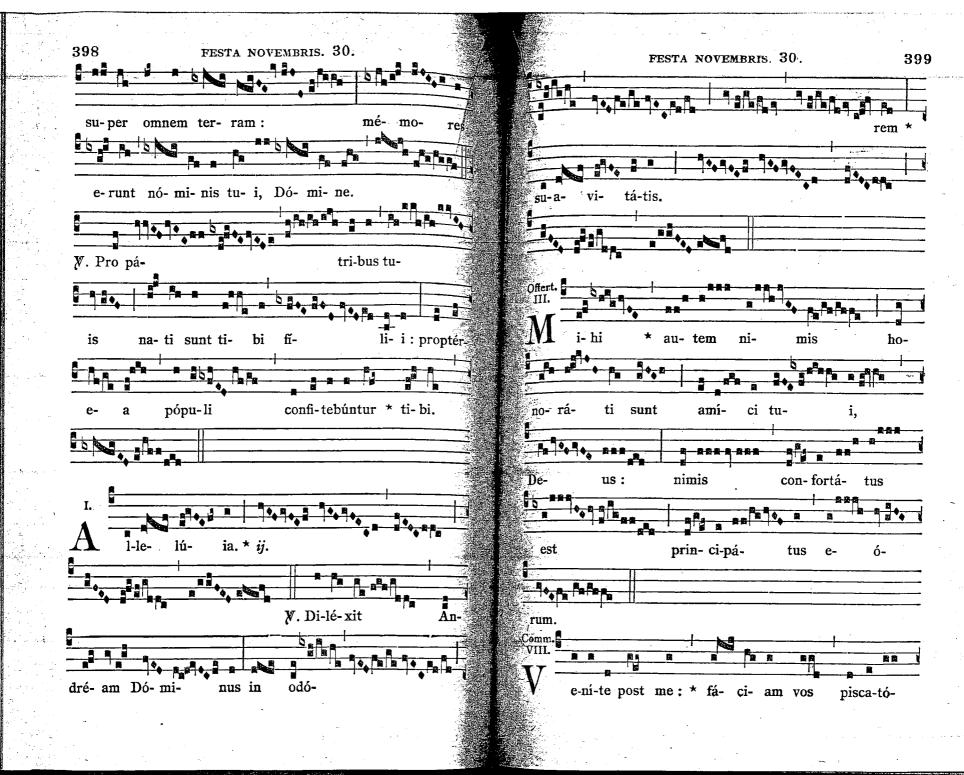

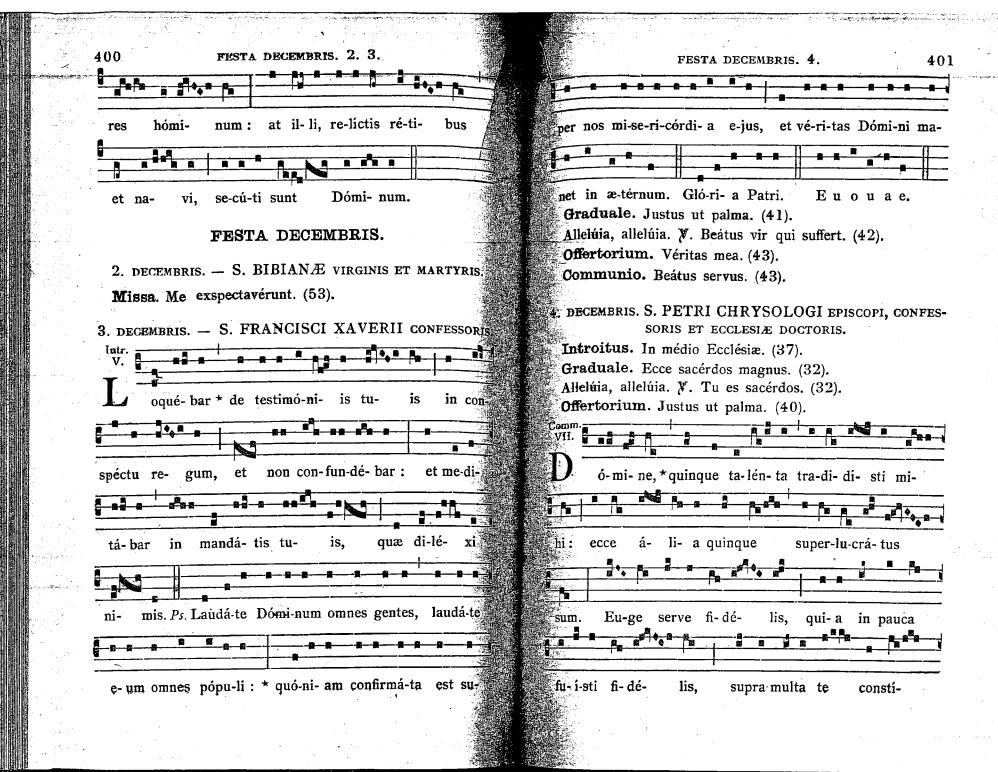
392 DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN. DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN. 393 ------85 ti- ó-nes patacis, et non afflicti-Y. In De-· 🗿 🖓 - 🕅 -• • <u>•</u> **___** invo-cá- bi- tis me, ónis : et ego exáulaudá-bimur to-0 ta di-. 四日 di- am et re-dúcam capti-vi- tá-tem vevos: et nó-mi-ni tu- o confi-tée, **5 4** 頁 段 cis. Ps. Bene- di-xísti Dómistram de cunctis 10bi- mur * in sæ- cu- la. O R VII. ne terram tu- am : * averti-sti capti-vi-tá- tem Jacob. l-le-lúia. * *ij*. Gló-ri- a Patri. Euo uae. N. De pro-fún-Grad. VII. . ... 1.1 . **E** Ø. 1i-be- rásti nos, * Dó- mi-ne, ex afdis clamávi ad te. Dómi-8 8 6 fli-génti-bus et e- os qui nos onos: ne : Dó- mi-ne ex- áudi * vo- cem me- am. dérunt, con-fudi- sti.

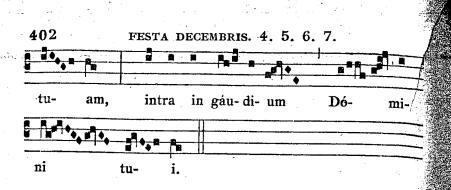

PROPRIUM SANCTORUM FESTA NOVEMBRIS. 29. NOVEMBRIS. - IN VIGILIA S. ANDREÆ APOSTOLI. Intr. 8 ó-mi-nus*secus mare Ga-li-læ- æ vi-os fra- tres, Petrum et André- am, dit duet vo-cá-vit eos: Ve-ní-te post me: fá-ci- am vos fipisca- tóri hómi- num. Ps. Cœ-li res enárrant gló-ri- am De- i: * et ó-pe-ra mánu- um e-jus annúnti- at firmamén- tum. Gló-ri- a Patri. E u o 14 -----a a e.

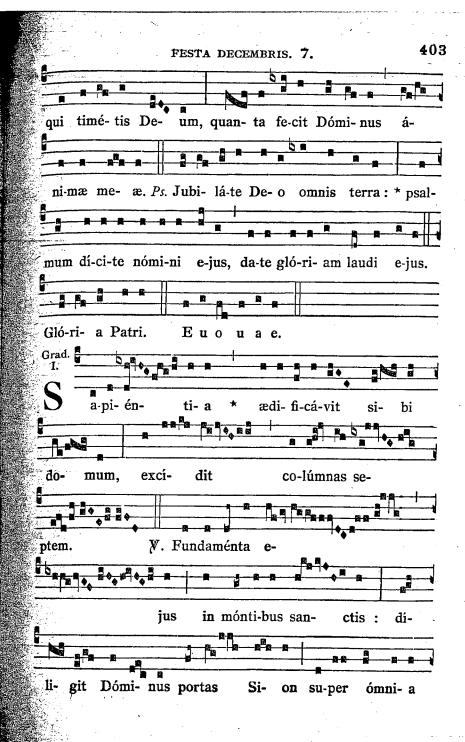
EADEM DIE 4. — S. BARBARÆ VIRGINIS ET MARTYRIS. Missa. Loquébar. (48).

5. DECEMBRIS. — S. SABBÆ ABBATIS. Missa. Os justi, de Communi Abbatum, (46).

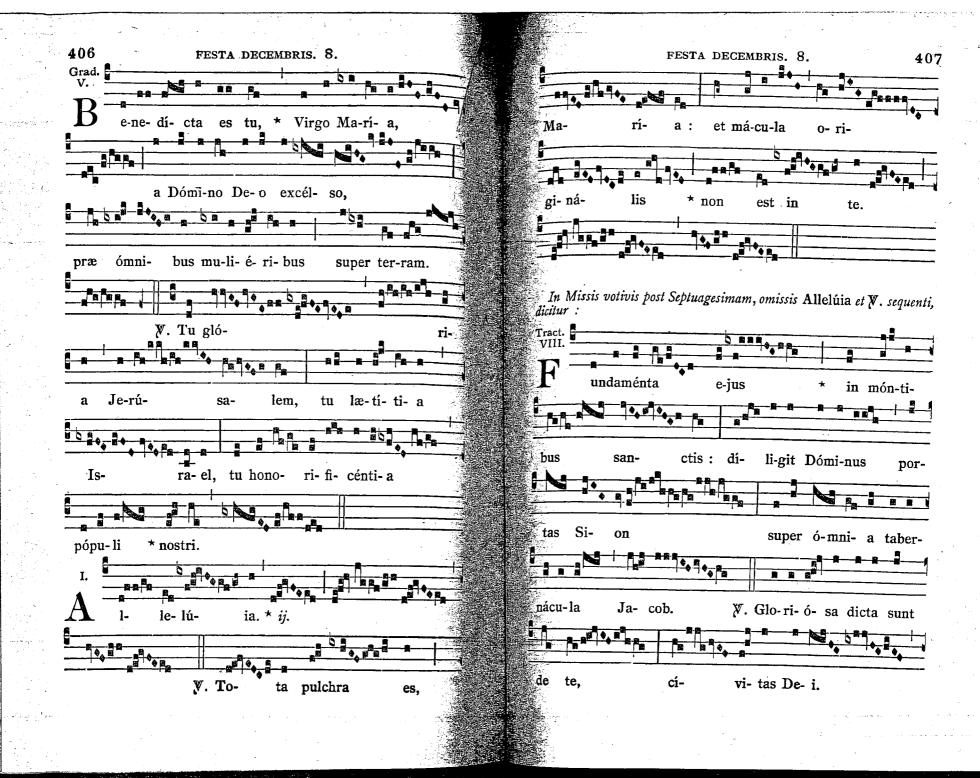
6. DECEMBRIS. — S. NICOLAI EPISCOPI, CONFESSORIS. Introitus. Státuit. (2iij).
Graduale. Invéni David. (3).
Allelúia, allelúia. V. Justus ut palma. (47).
Offertorium. Véritas mea. (5).
Communio. Semel jurávi. (6).

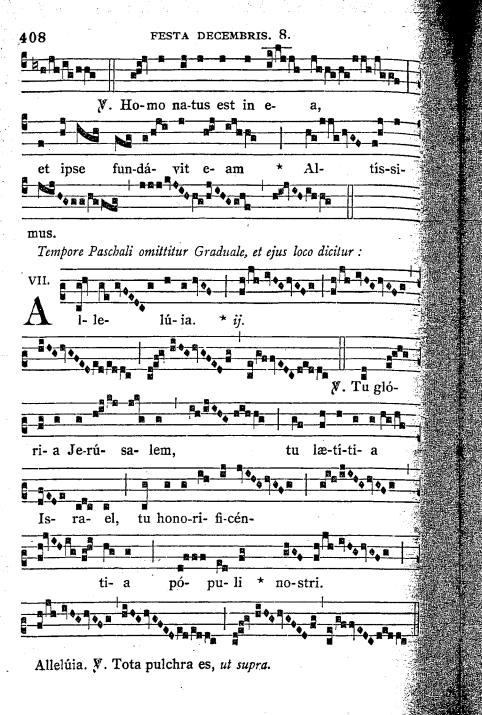
7. DECEMBRIS. — S. AMBROSII EPISC. CONF. ET ECEL. DOCT. Introitus. In médio Ecclésiæ. (37).
Graduale. Ecce sacérdos magnus. (32).
Allelúia, allelúia. Y. Jurávit. (36).
Offertorium. Véritas mea. (5).
Communio. Semel jurávi. (6).

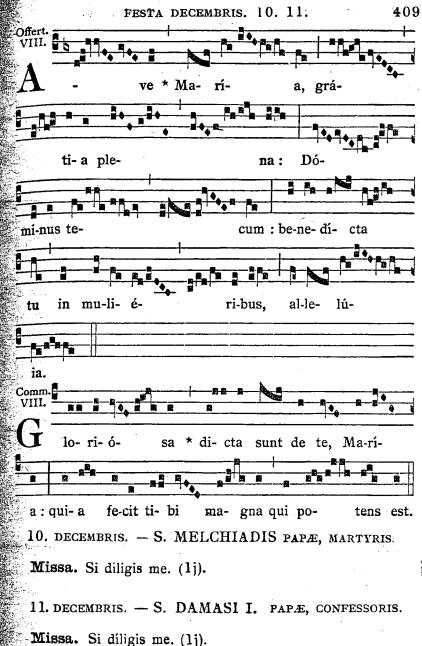
EADEM DIE 7. – IN VIGILIA IMMAC. CONCEPT. B. M. V. Intr. VI. VI. e-ní- te, * audí- te, et narrá- bo, o-mnes

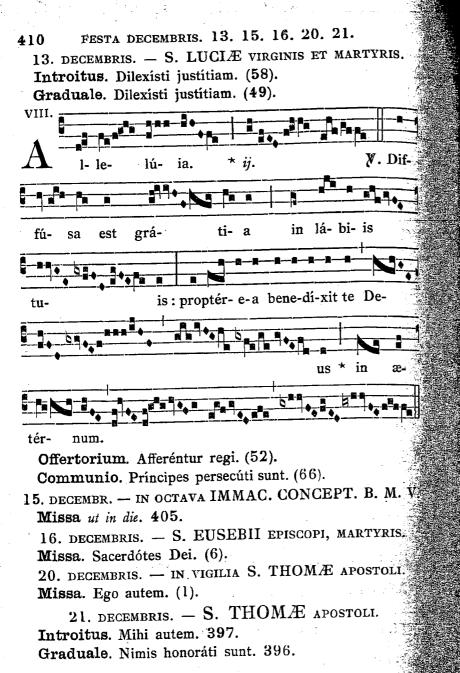

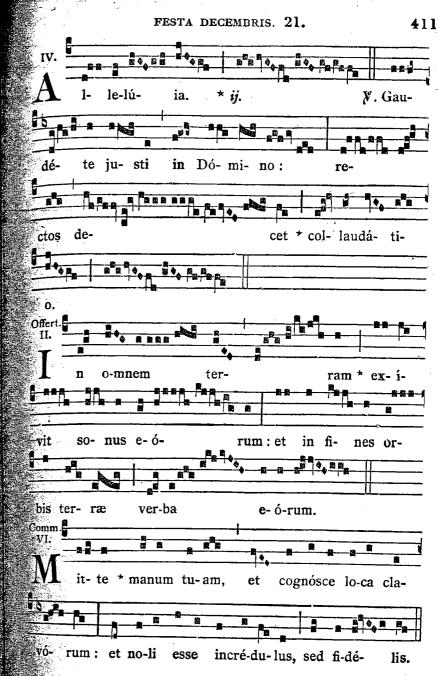

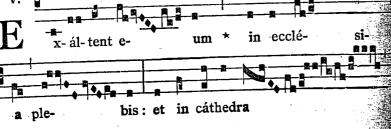

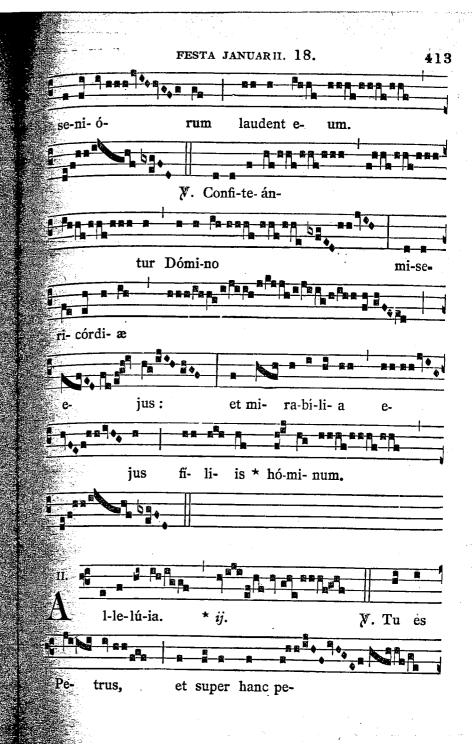

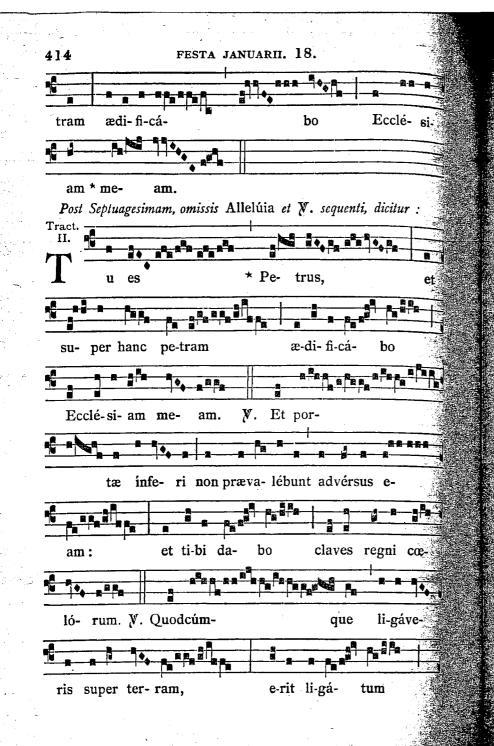

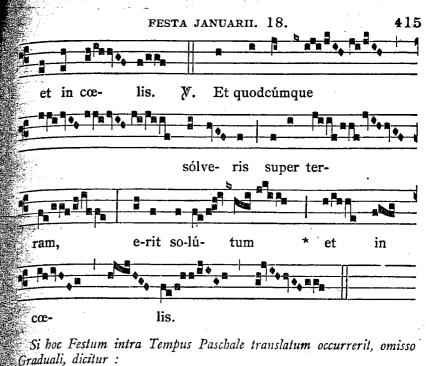

FESTA JANUARII. 14. 15. 16. 17. 18. 412 FESTA JANUARII. 14. JANUARII. - S. HILARII EPISC., CONF. ET ECCL. DOCT. Missa. In médio Ecclésiæ. (37). EADEM DIE 14. - S. FELICIS PRESBYTERI, MARTYRIS. Missa. Lætábitur justus. (12). 15. JANUARII. — S. PAULI PRIMI EREMITÆ. Introitus. Justus ut palma. (44). Graduale. Justus ut palma. (41). Allelúia, allelúia. V. Justus germinábit. (39). Post Septuagesimam, omissis Allelúia et N. sequenti, dicitur Tractus Beátus vir. (8). Offertorium. In virtúte tua. (45). Communio. Lætábitur justus, (18), sine Allelúia in fine, EADEM DIE 15. - S. MAURI ABBATIS. Missa. Os justi, de Communi Abbatum. (46). 16. JANUARII. — S. MARCELLI I. PAPÆ, MARTYRIS. Missa. Si diligis me. (1j). 17. JANUARII. – S. ANTONII ABBATIS. Missa. Os justi, de Communi Abbatum. (46). 18. JANUARII. - IN FESTO CATHEDRÆ S. PETRI. OUA ROMÆ PRIMUM SEDIT. Introitus. Státuit. (2iij). Grad. V.

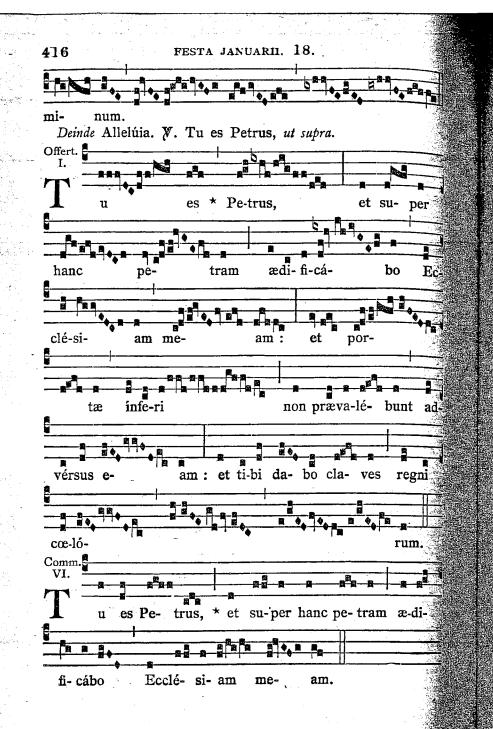

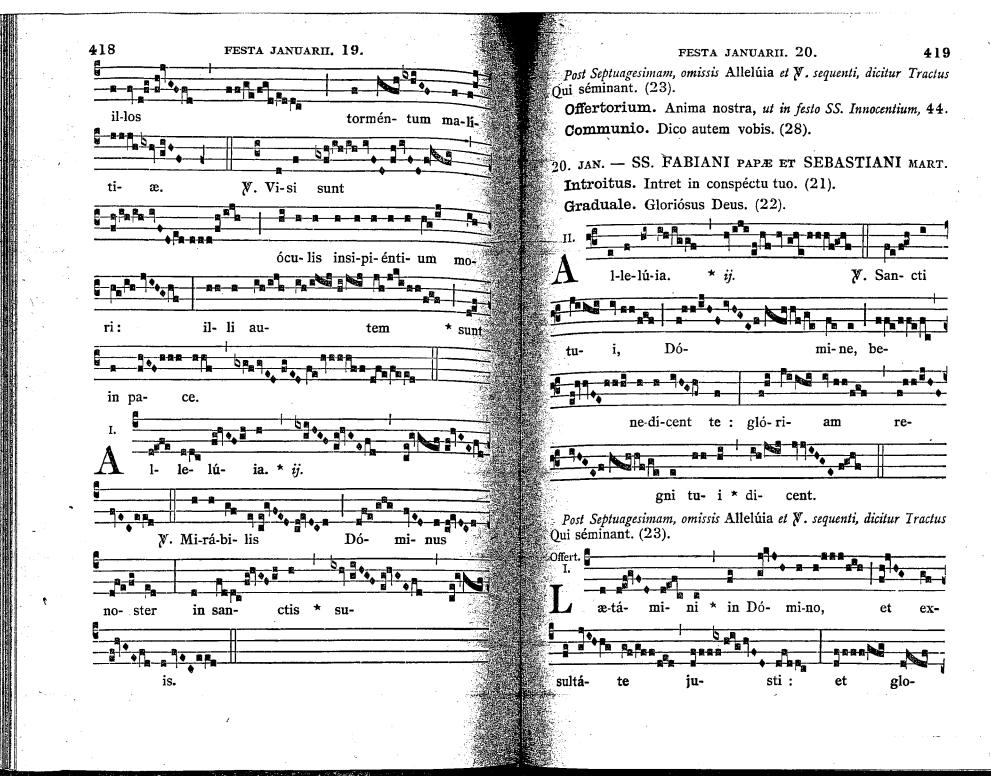

EADEM DIE 18. — S. PRISCÆ VIRGINIS ET MARTYRIS. Missa. Me exspectavérunt. (53).

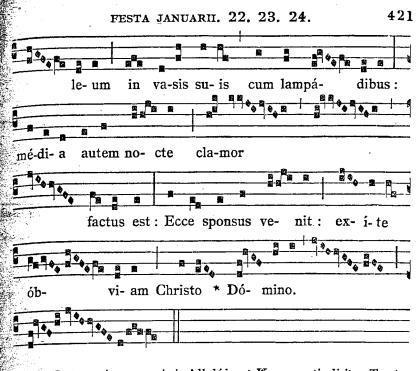
19. JANUARII. — S. CANUTI REGIS, MARTYRIS. Missa. In virtúte tua. (9).

EADEM DIE 19. – SS. MARII, MARTHÆ, AUDIFACIS ET ABACHUM MARTYRUM.

FESTA JANUARII. 21. 420 corre- cti ri- ámi- ni o- mnes de. Comm. II. do * languéntium, et qui veulti-túa spi- rí- ti- bus immúndis. xabán- tur um: qui-a virtus de ilve-ni- é- bant ad ebat o- mnes. et sa-nálo ex-i- bat, 21. JANUARII. - S. AGNETIS VIRGINIS ET MARTYRIS. Introitus. Me exspectavérunt. (53). Graduale. Diffúsa est grátia. (67). VII. lú-ia. * *ij*. 1-le-5 8 acce- pé-runt ó-V.Quinque pru- déntes vír-gi-nes

Post Septuagesimam, omissis Allelúia et N. sequenti, dicitur Tractus Veni sponsa Christi. (50).

Offertorium. Afferéntur regi. (52).

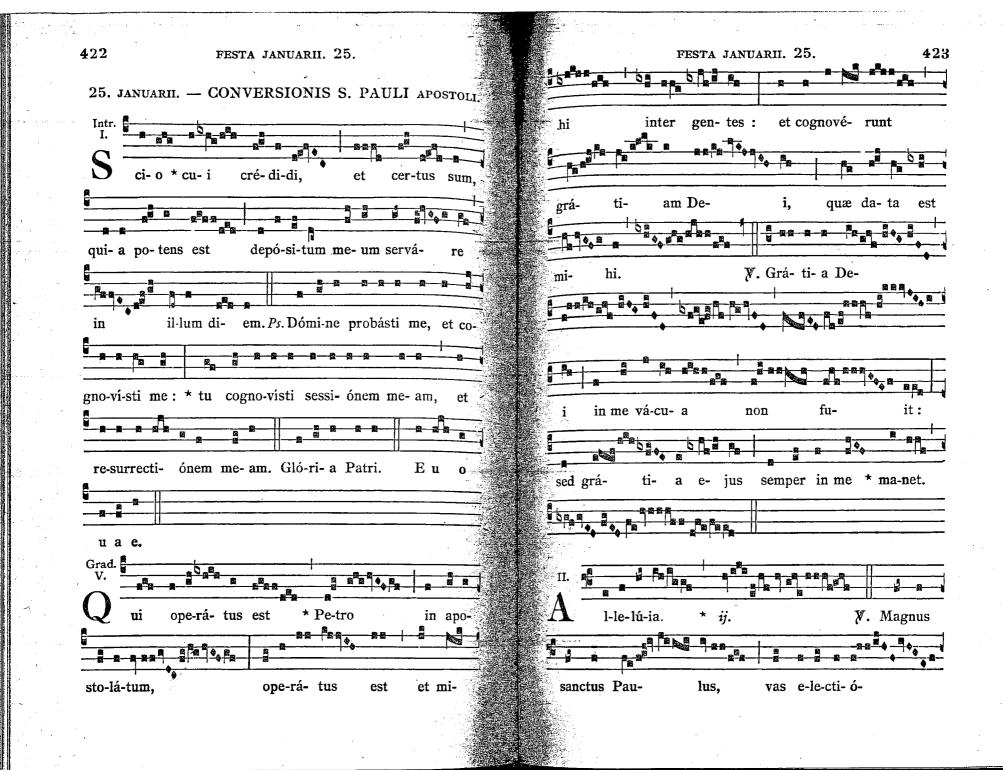
Communio. Quinque prudéntes. (62).

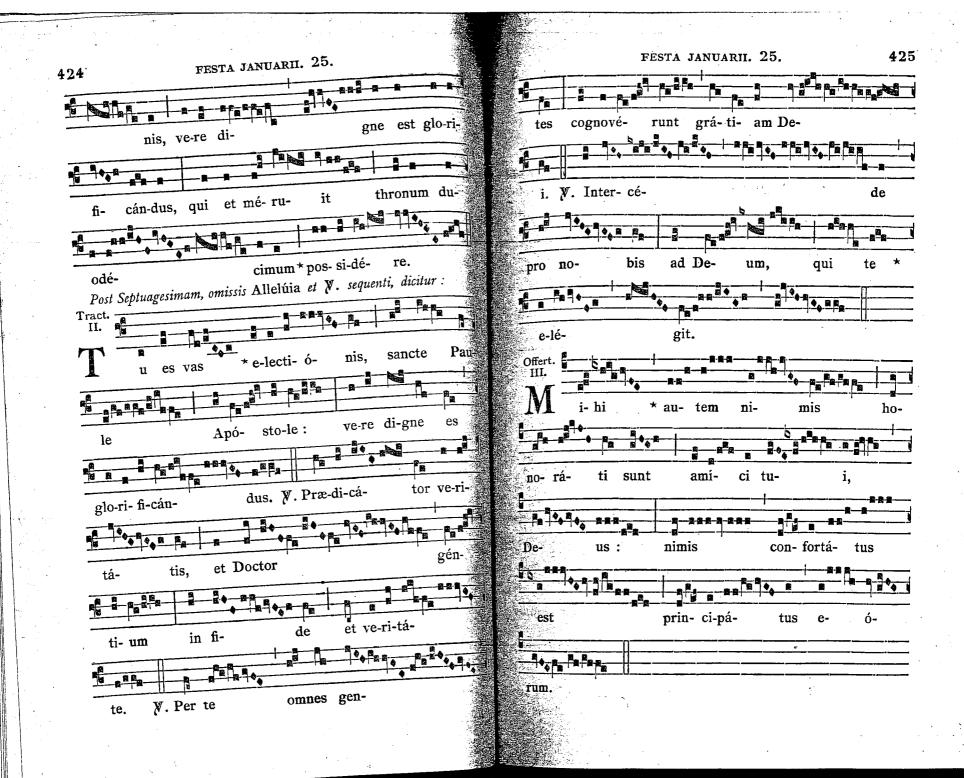
22. JANUARII. — SS. VINCENTII ET ANASTASII MART. Missa. Intret. (21).

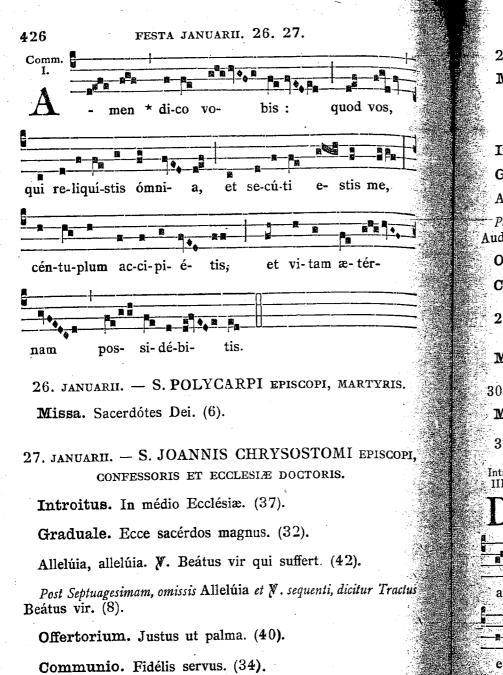
23. JANUARII. — S. RAYMUNDI DE PENNAFORT CONF. Missa. Os justi. (40).

EADEM DIE 23. — S. EMERENTIANÆ VIRGINIS ET MART. Missa. Me exspectavérunt. (53).

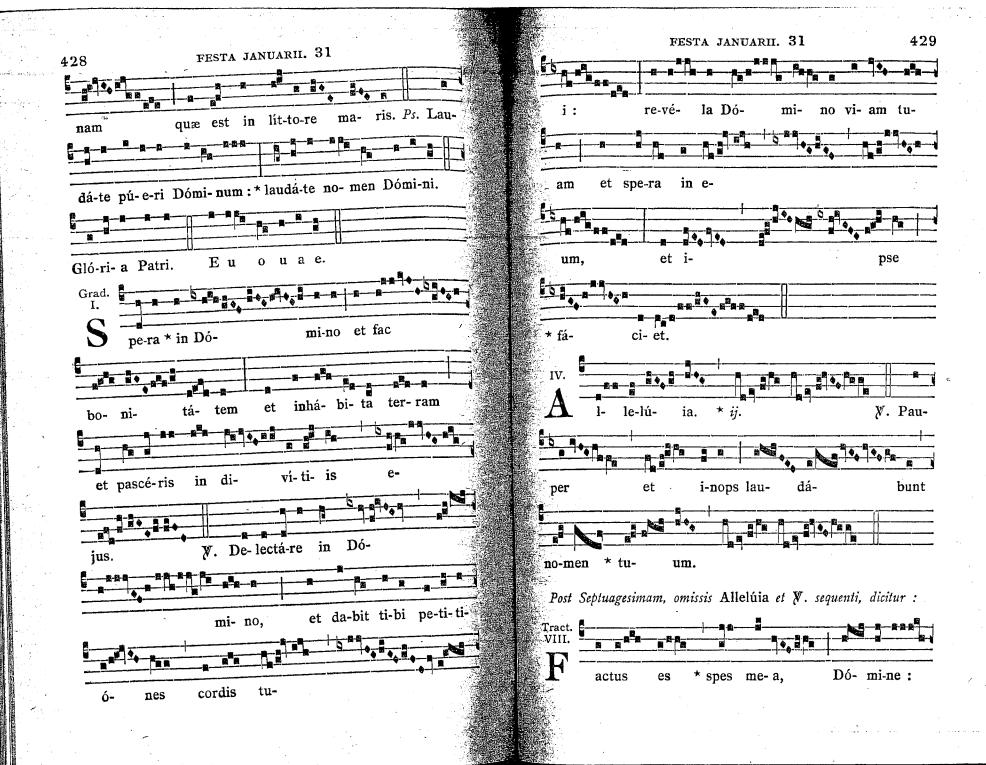
24. JANUARII. — S. TIMOTHEI EPISCOPI, MARTYRIS. Missa. Státuit. (2iij).

427 FESTA JANUARII. 28. 29. 30. 31. 28. JANUARII. - S. PETRI NOLASCI CONFESSORIS. Missa. Justus ut palma. (44). EADEM DIE 28. S. AGNETIS VIRGINIS ET MARTYRIS, secundo. Introitus. Vultum tuum. (63). Graduale. Spécie tua. (59). Allelúia, allelúia. N. Adducéntur. (60). Post Septuagesimam, omissis Allelúia et V. sequenti, dicitur Tractus Audi filia. (60). Offertorium. Diffúsa est. (57). Communio. Símile est. (64). 29. JANUARII. - S. FRANCISCI SALESII EPISCOPI. CONFESSORIS ET ECCLESLE DOCTORIS. Missa. In médio Ecclésiæ. (37). 30. JANUARII. - S. MARTINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS. Missa. Loquébar. (48). 31. JANUARII. - S. JOANNIS BOSCO CONFESSORIS. Intr. e- dit il- li * Desa-pi- énus ti-88 et prudénti- am mul- tam ni- mis, am, di-nem dis, si a-réla- ti- túquaet cor-.

org